

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 112

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 4 de febrer del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional amb motiu del Dia del Càncer.	5175
I. Jurament o promesa del nou diputat.	5175
II. PREGUNTES:	
1) RGE núm. 905/14 , de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Institut d'Investigació Sanitària.	5175
2) RGE núm. 906/14 , de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora i remodelació d'instal·lacions portuàries.	5176
3) RGE núm. 918/14 , de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni amb la Plataforma de Voluntaris de les Illes Balears.	5177
4) RGE núm. 919/14 , de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a assistències a FITUR.	5178
5) RGE núm. 920/14 , de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Estratègia RIS 3.	5179

- 6) RGE núm. 921/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a novetats en el Pla de formació contínua per a 2014. 5180
- 7) RGE núm. 922/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fons FEADER. 5181
- 8) RGE núm. 923/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció del deute amb institucions. 5181
- 9) RGE núm. 924/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exposició "La luz de la noche". 5182
- 10) RGE núm. 927/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a crispació i persecució a l'escola. 5183
- 11) RGE núm. 930/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conflictivitat del sector educatiu. 5184
- 12) RGE núm. 928/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament de l'embotelladora de Coca-Cola. 5185
- 13) RGE núm. 929/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultat de les avaluacions. 5186
- 14) RGE núm. 1107/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a segon casino de Palma. 5188
- 15) RGE núm. 932/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a balanços fiscals. 5189
- 16) RGE núm. 925/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre educació. 5190
- 17) RGE núm. 1111/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a prospeccions petrolieres. 5191
- 18) RGE núm. 933/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a garantir el dret a decidir de les dones. 5192
- III. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 512/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en relació amb la Llei sobre l'ús de símbols institucionals de les Illes Balears. 5193
- IV. MOCIONS:**
- 1) RGE núm. 15261/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa al transport aeri, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6754/13. 5198
- 2) RGE núm. 15420/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma local prevista en el projecte de llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 11257/13. 5205
- V. COMPAREIXENÇA del Conseller de Salut**, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 3211/11, relativa a copagament sanitari (Escrit RGE núm. 13585/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS), ajornada a la sessió plenària de dia 10 de desembre del 2013. 5211
- VI. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 803/14**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a nova llei de finançament de les comunitats autònomes. 5216
- VII. Elecció de nou membre de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears.** 5223
-

I. Jurament o promesa del nou diputat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, abans de començar el debat, procedeix que el nou diputat, el Sr. Miquel Àngel Mas i Colom presti la promesa o el jurament d'acatar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atesa la renúncia al càrrec del Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, d'acord amb l'establert a l'article 8.1.3r del Reglament de la cambra.

Passam al jurament o promesa del nou diputat:

Hble. Senyor, jurau o prometeu per la vostra consciència i pel vostre honor d'acomplir fidelment les obligacions del càrrec de diputat del Parlament de les Illes Balears, amb lleialtat al Rei i de guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

EL SR. MAS I COLOM:

Sí, prometo lleialtat al poble de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mas, pot ocupar el seu escó.

(Aplaudiments)

Declaració institucional amb motiu del Dia del Càncer.

Passam a l'aprovació de la declaració institucional amb motiu del Dia del càncer, senyores diputades i senyors diputats, disposen al seu escó del text de la declaració institucional que s'acaba de llegir i que es transcriurà al *Diari de Sessions*.

Puc considerar aprovada per assentiment la declaració institucional en motiu del Dia contra el càncer? Sí? D'acord.

Manifestat l'assentiment es dona per aprovada la declaració.

“Declaració institucional amb motiu del Dia Mundial del Càncer

Cada any, al voltant de 200.000 persones són diagnosticades de càncer a Espanya i prop de 100.000 moren anualment.

Aquesta malaltia és la primera causa de mortalitat en els homes i la segona en les dones, la segona per al conjunt de la població, després de les malalties cardiocirculatories.

Aquestes dades es reproduïxen a la nostra comunitat, on més o menys 2.000 persones moren cada any per un càncer. Més d'un milió i mig de persones conviuen amb la malaltia al nostre país. No obstant això, fins un 40% dels càncers són potencialment evitables si s'adopta un estil de vida saludable i s'atenen els programes de prevenció.

El càncer afecta tant la persona que el pateix com el seu entorn familiar, és un problema sanitari i social de primer ordre. Per això, el Parlament de les Illes Balears s'uneix a la celebració del Dia Mundial del Càncer i manifesta:

1r. El suport a les persones i a les famílies afectades per aquesta malaltia i el reconeixement als professionals sanitaris que les atenen i a les organitzacions socials que en complementen la labor d'ajuda i d'acompanyament.

2n. El compromís decidit per col·laborar en la millora de la prevenció i l'atenció i el control del càncer a la nostra comunitat amb la finalitat de reduir-ne la incidència i la mortalitat així com de millorar la qualitat de vida de les persones afectades.

3r. La voluntat de desenvolupar i donar suport a iniciatives, en l'àmbit de les nostres competències, destinades a reduir l'impacte del càncer en la societat i, en concret, de fomentar aquelles que en permetin prevenir i/o detectar precoçment l'aparició.

4t. La voluntat de donar suport en l'àmbit de les nostres competències a la recerca oncològica, tant en l'àmbit bàsic com clínic, oferint als investigadors el suport necessari per dur a terme els seus projectes.

5è. Així mateix, el Parlament de les Illes Balears convida la societat a prendre part en les activitats de sensibilització i conscienciació que les diferents entitats que lluiten contra el càncer organitzen al voltant de dia 4 de febrer, Dia Mundial del Càncer, com a mostra de suport a les persones afectades per aquesta malaltia.”

LA SRA. PRESIDENTA:

El segon punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

II.1) Pregunta RGE núm. 905/14, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Institut d'Investigació Sanitària.

Primera pregunta, RGE núm. 905/14, relativa a Institut d'Investigació Sanitària que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades i senyors diputats, bon dia i bon any a tots. Fa unes dues setmanes vàiem a la premsa la visita que feia el president del Govern a l'Institut d'Investigació Sanitària de Palma ubicat a l'Hospital Universitari de Son Espases, un centre d'investigació que ha suposat una inversió de 6,1 milions d'euros i en el qual treballen 550 professionals en set línies d'investigació.

Aquesta és una notícia excel·lent per a les nostres illes, que amb la creació d'aquest institut se situen en un lloc capdavanter en matèria d'investigació mèdica en l'àmbit nacional. Pensam que això ens obri un món de possibilitats en el camp de la investigació, que és una gran aposta per a la sanitat del futur i que ha de tenir una repercussió directa i molt favorable en els tractaments mèdics.

Crec també que ens podem permetre fer una doble lectura positiva i a més de la transcendència que té la creació d'aquest institut, també hem de destacar el que això representa, representa que malgrat la debilitat extrema que presentava la sanitat balear ara fa tres anys i que ens ha obligat a fer reformes per garantir-ne la sostenibilitat avançam cap a la qualitat. Ara ja s'ha aconseguit una gestió més eficient i també ara ja disposam d'un instrument que ens permetrà aprofundir en la investigació clínica i millorar l'assistència sanitària als ciutadans balears.

Sr. Conseller de Salut, li demanam si ens pot donar vostè més dades sobre l'Institut d'Investigació Sanitària de Palma i també com a conseller de Salut d'aquestes illes si pot fer-ne una valoració.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, com vostè bé deia aquesta és una bona notícia per posar en un lloc capdavanter de la investigació sanitària i biomèdica del territori nacional la creació d'un institut sanitari a les nostres illes. En primer lloc, vull agrair a la Universitat la signatura del conveni que ha possibilitat l'inici d'aquest institut d'investigació sanitària al qual participa la Universitat mitjançant l'Institut IUNIX, les diferents gerències hospitalàries i la Fundació d'Investigació Sanitària.

La inversió ha estat molt gran, es va aconseguir signar ja al 2010, l'havíem de gastar abans que acabàs l'any 2013 i a 31 de desembre havíem de justificar tota la despesa. Per tant, crec que és una passa més dins la sanitat pública de les Illes Balears que ens situa en un lloc, com deia abans, capdavanter, capdavanter no només en massa crítica, sinó també a tenir una tecnologia com és un seqüenciador massiu d'ADN i un biobanc també bastant punter, per destacar algunes d'aquestes infraestructures.

És un inici que aglutina més de 550 professionals, tant hospitalaris com de la Universitat, com d'Atenció Primària, com de la Fundació d'Investigació, que el mateix director de l'institut, Miquel Fiol, ha aglutinat en 47 grups i 7 línies d'investigació i, per tant, el que vull és participar amb la Universitat i tots aquests professionals per tal que això sigui el punt de sortida i que cada vegada vagi *in crescendo* l'evolució de la massa crítica de les nostres illes.

Moltíssimes gràcies.

II.2) Pregunta RGE núm. 906/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora i remodelació d'instal·lacions portuàries.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 906/14, relativa a millora i remodelació d'instal·lacions portuàries que formula el diputat el Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. El sector náutico es un sector estratégico para nuestra comunidad, tanto por nuestra condición pluriinsular como por ser un generador productivo propio y de empleo directo e indirecto.

Atrás queda la pasada legislatura donde el Govern tuvo una actitud de dejadez e inactividad hacia el sector, como manifestaba continuamente el propio sector. En cambio, el actual gobierno consciente de su transcendencia ha supuesto un cambio de rumbo respecto a la náutica en sus diferentes aspectos impulsando medidas, algunas han sido objeto de pregunta parlamentaria por su importancia por este diputado que les habla. Recordemos que fue un gobierno del Partido Popular el que creó una administración portuaria propia, Ports IB, y se aprobó una ley autonómica de puertos, la Ley 10/2005, de 21 de junio.

Parte sustancial para este sector son las instalaciones portuarias, nuestra administración autonómica tiene 41 instalaciones portuarias, de éstas 28 tienen desde hace años una gestión indirecta con titularidad pública. En esta legislatura es continuo el trabajo realizado, las conclusiones de la Mesa del sector náutico, la optimización de Ports IB, la actualización y modificación en marcha de la Ley de puertos, las actuaciones en transporte náutico recreativo de pasajeros, las autorizaciones de chárteres náuticos, etc., y relacionados con las instalaciones portuarias los convenios con ayuntamientos donde estas instalaciones se encuentran, indiferente del color político del ayuntamiento, actuaciones respecto al abandono de embarcaciones y su posterior subasta pública, la reordenación de instalaciones, la regularización de fondeos en zonas portuarias, etc., pero además se llevan a cabo continuas acciones de mejora y remodelación de todo tipo de instalaciones portuarias.

Antes de formular la pregunta, pero, permítanme dar la bienvenida al conseller de Turismo y Deportes al ser ésta su primera intervención parlamentaria. Por todo ello, Sr. Conseller de Turismo y Deportes, ¿qué actuaciones de mejora y remodelación de las instalaciones portuarias ha llevado a cabo recientemente el ente público Ports IB? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies, Sr. Diputat, s'han duit a terme múltiples accions per millorar les instal·lacions portuàries autonòmiques, les més significatives en gestió directa que han suposat una inversió de mig milió d'euros aquests dos anys han estat: al Port d'Andratx i Portopetro s'ha fet una reforma integral de l'enllumenat públic i a Andratx s'ha reformat el parc infantil en col·laboració amb l'ajuntament; a Portocolom s'han realitzat millores al mobiliari urbà, a la jardineria i a la senyalització i s'ha fet un nou pas de vianants al carrer Pescadors; a la Colònia de Sant Jordi s'ha reparat el pantalà flotant i s'han reordenat els amarraments; a Sóller i a Valldemossa s'han realitzat millores a la xarxa elèctrica i s'han donat... d'aigua els pantalans flotants; a Cala Ratjada s'ha col·locat una defensa estàtica i s'ha reparat la vora del moll des pescadors; a Cala Bona i a Cala Figuera s'han millorat els controls dels accessos; a Portocristo s'ha reparat l'enfonsament del moll i les arquetes i s'han col·locat argolles d'amarrament.

A Ciutadella al port interior s'ha millorat la xarxa elèctrica i el mobiliari urbà, s'han col·locat passarel·les al moll comercial i s'ha arreglat la impermeabilització del terminal, s'han electrificat els pantalans, i al port exterior s'ha reordenat el tancament del moll per reduir la distància que recorrien els passatgers entre la terminal i el vaixell i s'ha retirat el material d'obra del fons marí de quan es va construir el port.

A Pollença i a Fornells s'han realitzat tasques de manteniment, jardineria i millores al mobiliari urbà; i a Sant Antoni s'han augmentat les condicions d'estabilitat del moll comercial per millorar les operacions d'atracada i s'ha implantat l'ORA.

A més, gràcies a les facilitats que dona Ports IB als concessionaris també s'han fet importants millores al port de gestió indirecta valorades en més de 4 milions d'euros i que no han suposat cap despesa per a l'Administració, les més importants són: la millora de les edificacions comercials a Port Adriano, la consolidació dels molls i pilars dels pantalans a Sant Antoni, la reforma de l'explanada multiusos a Cala Gamba, la millora del tren de fondejos i prolongació del moll d'espera (...) Cala d'Or, la construcció d'una seu social a Can Picafort, la construcció d'una marina seca a Sa Ràpita; i a Santa Eulària s'han millorat i renovat els pantalans i els contradics i s'ha prolongat el dic de la benzineria.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

II.3) Pregunta RGE núm. 918/14, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni amb la Plataforma de Voluntaris de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 918/14, relativa a conveni amb la Plataforma de voluntariat de les Illes Balears, que formula la Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. El pasado 5 de diciembre se celebró el Día Internacional del Voluntariado, coincidiendo con esta cita la Conselleria de Família i Serveis Socials firmó un convenio con la Plataforma del Voluntariado de las Baleares, esta plataforma está integrada por 28 asociaciones que engloban más de 6.900 personas voluntarias en toda la comunidad autónoma, entre éstas se encuentran desde entidades conocidas por la ciudadanía en general, como puedan ser Cruz Roja, la ONCE, Cáritas, UNICEF o Médicos del Mundo, hasta otras más pequeñas y de carácter local que llevan a cabo sus finalidades de manera exclusiva con personas voluntarias, como pueden ser DIME, Fundación María Ferret, Amigos de la Tierra, etc., todas estas igual de importantes que aquellas grandes.

El papel de las personas voluntarias es aquí y en cualquier lugar del mundo esencial, especialmente en un contexto social y económico como el que hemos vivido en estos últimos años. Estas personas voluntarias muchas veces son las encargadas de hacer llegar con su trabajo todo aquello que realizan las entidades sociales a aquellas personas que más lo necesitan.

El próximo año Baleares acogerá por primera vez el Congreso del voluntariado a nivel estatal que permitirá mostrar el excelente trabajo que los voluntarios realizan en nuestra comunidad.

Dada la importancia del sector de voluntariado en nuestras islas, Sra. Consellera, me gustaría saber qué finalidad tiene el convenio firmado entre la Conselleria de Família i Serveis Socials y la Plataforma del Voluntariado de las Islas Baleares el pasado 5 de diciembre. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern, la Sra. Consellera per respondre.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidenta. Muchas gracias, diputada, desde este equipo de gobierno tuvimos claro que cualquier acción general en materia de voluntariado que quisiésemos impulsar debíamos hacerla conjuntamente con la plataforma, con la Plataforma del Voluntariado que es la que integra todas estas entidades -como bien ha comentado- que son las que realmente tienen experiencia en materia de voluntariado. Es por eso que el pasado 5 de diciembre Día Internacional del Voluntariado se firmó un convenio entre la Conselleria de Familia y Servicios Sociales y la misma plataforma para impulsar el voluntariado en las Islas Baleares, en concreto para formar, informar e impulsar.

Este convenio tiene un contenido económico de 20.000 euros anuales durante el 2014 y lo que pretende es dar una respuesta integral en la materia del voluntariado y acercar el mundo de las entidades a la población en general.

Este convenio también tiene tres programas diferenciados, un primer programa de formación inicial y específica en la que la plataforma ofrecerá bimensualmente, una formación básica del voluntariado; un segundo programa que es de información y asesoramiento en temas de voluntariado a personas, entidades y administraciones que quieran disfrutar de él y que también contará con una línea 900 gratuita para los voluntarios; un tercer programa que será de sensibilización y promoción de la acción voluntaria, es este sentido desde la plataforma se llevarán acciones centrales como puede ser la conmemoración del Día Internacional del Voluntariado o diferentes conferencias o mesas redondas que se desarrollarán con el objeto de dar a conocer la acción voluntaria de nuestra comunidad autónoma.

También tenemos el honor y la suerte de este año 2014 celebrar aquí, en nuestra comunidad autónoma, por primera vez el congreso estatal del voluntariado, un congreso que se realiza a nivel nacional y que se realizará en la ciudad de Palma de Mallorca en conmemoración del Día Internacional del Voluntariado en noviembre, es un congreso al que presentamos nuestra candidatura conjuntamente con la Plataforma del Voluntariado desde el primer momento, ya hemos empezado a trabajar en él y que de hecho el pasado mes de noviembre la presidenta de la Plataforma del Voluntariado y yo misma recogimos este testigo en Pamplona.

Para nosotros es un gran honor, como decía, poder acoger este congreso, esperamos que sea un éxito, invitamos desde aquí a todo el mundo a participar y además, creemos que será una gran oportunidad para dar a conocer la gran labor que hacen nuestras entidades en la comunidad autónoma.

II.4) Pregunta RGE núm. 919/14, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a assistències a FITUR.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 919/14, relativa a assistència a FITUR, que formula la Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gracias, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats i senyores diputades, les Illes Balears han rebut 11.033.353 turistes internacionals entre gener i novembre de 2013, xifra que suposa un increment del 7,2% respecte del mateix període de l'any passat.

La despesa realitzada pels turistes estrangers a Balears durant els onze primers mesos de 2013 ha ascendit a més de 10,5 milions d'euros, un increment del 8,2% respecte del 2012.

L'ocupació al sector turístic a Balears ha crescut un 2,5% i el nombre de creueristes a Balears també s'ha incrementat un 19,8% fins a l'octubre de l'any passat. El turisme rus enguany ha crescut un 27% a Balears, és el mercat que més creix, el que més gasta en destinació i el que mostra un major potencial per a Balears.

Molt i molt per fer, els problemes no estan resolts, però dos anys més tard les coses estan canviant, increment de turistes, increment de la seva despesa i increment de llocs de feina, i ha estat el Partit Popular qui ho està fent possible.

Seguint en la línia de treball recentment s'ha celebrat FITUR, Sr. Conseller de Turisme i Esports, quina valoració fa de l'assistència a FITUR?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, la veritat és que les dades no poden ser millors, li comentaré quatre punts, perquè és molt positiva la nostra assistència a FITUR.

Primer, per la important reducció de despesa que s'ha produït, l'any 2011 l'estand de FITUR va costar més d'1 milió i mig d'euros i enguany només ha costat 342.000 euros, un 78% menys que l'any 2011 i un 15% més que l'any passat ja que ha estat un poc més gros aquest estand.

Segon, perquè s'ha apostat una altra vegada per les noves tecnologies com a eina essencial per promocionar la nostra destinació. Es va assistir a la fira amb 12 pantalles tàctils en la nova versió de l'aplicació Oficina Turística Virtual amb continguts actualitzats en cadascuna de les marques, quatre pantalles de 60 polzades en l'espai experiencial on es varen fer presentacions de la destinació, dues *tablets* perquè els visitants poguessin provar l'aplicació Illes Balears Experience, una pantalla de 46 polzades i sis *tablets* que varen disposar d'una aplicació mòbil per marca i varen mostrar una informació de l'Oficina Turística Virtual i s'hi va poder interactuar en mapes 3D, consultar tots els fulletons i descobrir atractius i recursos i es va presentar l'aplicació Illes Balears Experience en la qual el visitant va interactuar amb més de 50 vídeos.

Tercer, perquè també s'ha posat per la gastronomia i per la figura de Joan Miró per promocionar la destinació, per una banda a l'estand es varen dur a terme diferents mostres gastronòmiques a càrrec de xefs de prestigi de les quatre illes com ara Víctor García, Marta Rosselló, Joan Bagur, Elisabeth Julianne, José Miguel Bonet o Dani Serra, i d'altra banda, es va promocionar l'exposició que conté 40 obres de gran format del pintor Joan Miró que pertanyen a col·leccions privades i que els propers mesos recorreran les illes.

I quart, per les òptimes previsions per a aquesta temporada, de les reunions mantingudes amb operadors turístics i empresaris es desprèn que la temporada serà igual o millor que aquesta.

S'espera que s'incrementi la rendibilitat empresarial i que això es traslladi a l'ocupació i a la inversió, les vendes de reserves al Regne Unit i Alemanya són superiors a l'any passat en aquestes mateixes dates, s'esperen més turistes britànics, alemanys, nòrdics, russos i francesos i, concretament, els majoristes de viatges preveuen pujades de 2 dígitos. L'aerolínia Jet2 té previst incrementar el nombre de turistes britànics cap a les Illes i a partir de febrer augmentarà el nombre d'operacions, això farà que part de la planta hotelera avanci l'obertura respecte de l'any passat. Air Europa té previst incrementar les connexions amb la península i segons la Federació Hotelera de Mallorca i d'altres la temporada començarà dos mesos abans.

Moltes gràcies.

II.5) Pregunta RGE núm. 920/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Estratègia RIS 3.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 920/14, relativa a estratègia Ris 3, que formula la Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Tots estarem d'acord que el canvi de model econòmic passa per la innovació, el que passa és que perquè això sigui real s'ha de posar fil a l'agulla i posar en marxa accions concretes més enllà dels titulars i de vendre fum i això és el que ha fet i fa el Govern del Partit Popular. Ja fa un parell de mesos es va aprovar el Pla de ciència, innovació i empeniment amb mesures concretes, avaluable i mesurable, i ara un altre cop les conselleries d'Economia i Educació posen en marxa una altra estratègia d'innovació, la Ris 3, estratègia d'especialització intel·ligent en recerca i innovació, estratègia de la Unió Europea que té com a objectiu que els estats membres i les regions identifiquin les especialitzacions de coneixement que millor encaixin en el seu potencial d'innovació d'acord amb els seus recursos i capacitats, ja que es considera que per fer una Europa més competitiva és necessari que els diferents territoris intensifiquin la seva especialització d'acord amb els seus avantatges competitius, per tal que la reorientació intel·ligent del seus sectors productius pugui donar resposta als reptes globals.

Una estratègia imprescindible, per tant, per a la captació de fons europeus, els quals i amb uns resultats evidents han estat uns dels principals objectius del Govern i del president Bauzá, criticat per cert pels mateixos que ens varen deixar bloquejats més de 38 milions d'euros posant la nostra reputació en entredit davant la Unió Europea i deixant en perill uns fons cabdals per a la nostra economia, les nostres empreses i els nostres ciutadans.

Els propers mesos n'hi ha que ompliran pàgines i discursos parlant de la Unió Europea, però la seva visió d'Europa es resumeix a no saber gestionar els fons i a no creure en una acció de govern encaminada a fer-nos més forts davant les institucions europees. És el que té no veure-hi més enllà de les seves fronteres i és el que té parlar d'Europa només quan hi ha una cadira enmig.

Per això, li demanam, Sr. Conseller, que ens expliqui en què consisteix l'estratègia RIS3 i felicitem el Govern per la seva acció concreta, constant i efectiva a nivell europeu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el membre del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Sr. Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada. Ciertamente, la estrategia de investigación e innovación para la especialización inteligente de Baleares, el llamado RIS3, pone en valor aquellas actividades económicas que suponen una ventaja competitiva, un potencial de excelencia y unas oportunidades claras de futuro en un territorio con relación a otras regiones. En el caso de Baleares la actividad donde se centra la estrategia es el turismo, como paraguas de la mayor parte de la actividad económica desarrollada en la comunidad autónoma.

Ciertamente también, la Unión Europea establece el desarrollo del RIS3 como requisito *ex-ante* para recibir los próximos fondos europeos, FEDER, FEADER y Fondo Social Europeo para los objetivos temáticos I+D+I, TIC e Innovación en Empresas en los próximos siete años.

En otras palabras, sin la elaboración de este documento, Baleares no podría acceder a ningún fondo europeo en el período 14-20 puesto que Europa sólo destinará fondos a aquellos proyectos que considere viables, eficientes y necesarios para el desarrollo de una determinada región, es decir, lo elaborada en la estrategia RIS.

Aprovecharé para recordarles que gracias a las gestiones del presidente del Gobierno se han podido doblar los fondos FEDER y FSE que Baleares recibirá de Europa en el período 14-20 con relación al período 07-13, es decir, se ha pasado de conseguir 121 millones de euros a 221 millones de euros, además de los recursos directos que recibirá el Plan de empleo juvenil que estará por encima de 30 millones de euros.

Por eso mismo, el presidente abanderó desde el principio el RIS3 y presidió la comisión ejecutiva que tuvo lugar el pasado 17 de enero con la participación de distintas autoridades, empresarios y personas vinculadas al mundo de la investigación. En esa reunión se presentó en sociedad el documento RIS3, coordinado desde la Conselleria de Educación y la Conselleria de Economía y desarrollado a través de mesas sectoriales en nuestro ParcBit. El documento se vertebra en cinco ejes y diez programas y todos están vinculados al desarrollo de nuestras ventajas competitivas utilizando la innovación, el desarrollo, la investigación para desarrollarlas, es decir, para ponernos y seguir al frente de la parcela en la que somos los mejores: el ámbito del turismo y toda la especialización que lleva detrás.

Muchas gracias.

II.6) Pregunta RGE núm. 921/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a novetats en el Pla de formació contínua per a 2014.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 921/14, relativa a novetats en el Pla de la formació contínua per a l'any 2014, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Administracions Públiques, des del Grup Parlamentari Popular valoram molt positivament el conjunt de reformes que s'han posat en marxa des de la seva conselleria per tal de tenir una administració pública més sostenible i més racionalitzada. Avui comptam amb unes estructures que cada vegada deixen de ser més complexes i que s'apropen al ciutadà, una administració, per tant, cada vegada més modernitzada en la qual els tràmits telemàtics van substituint a poc a poc la temible paperassa tan patida pel ciutadà d'aquesta comunitat autònoma, per tant, una administració més efectiva i eficient i més transparent i de més qualitat.

Però per aconseguir tot això és ben necessari tenir una plantilla d'empleats públics ben preparats que pugui donar aquest servei públic al ciutadà amb professionalitat i amb una important qualificació tècnica. És per això imprescindible apostar per una formació constant dels nostres funcionaris per tal que aquests desenvolupin les seves tasques de manera satisfactòria i, a més, adaptant els seus coneixements a les millores tècniques i tecnològiques que es van introduint dins l'administració com a conseqüència d'aquesta modernització que des del seu departament s'implanta.

Per això, Sra. Consellera, ens podria explicar en què consisteixen aquestes novetats presentades en el Pla de Formació Contínua que es va aprovar en el darrer de Consell de Direcció de l'EBAP? Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, la Sra. Consellera, per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyors diputats. És ver que aquest equip de govern té clar que la finalitat principal de l'EBAP ha de ser millorar les competències professionals dels empleats públics, precisament perquè si avançam en professionalització, modernització ens acostam cada vegada més a un servei de qualitat de cara als ciutadans.

D'aquesta manera, igual que l'any anterior, aquest any també hi ha tota una sèrie de novetats importants en el Pla de formació de les quals destacaré les més importants. La formació contínua l'hem dividida en dos tipus de plans, un pla general, que són els cursos transversals, multidisciplinars, dirigits en general a tots els empleats públics que es poden apuntar si és del seu interès; però després hem creat un pla sectorial, és un pla que va dirigit a determinats funcionaris perquè segons les funcions és necessari, a vegades, una especialització i són uns cursos específics que ens demanen les conselleries mitjançant una detecció de necessitats i s'apunten funcionaris que tenen unes funcions molt concretes, per exemple, temes d'inspecció, temes de consum, temes mediambientals, ... i d'aquesta manera s'especialitzen.

Aquests cursos sectorials tenen la característica que s'han fet amb aquesta detecció de necessitats, que s'ha creat una xarxa de col·laboradors per conselleries per poder facilitar la detecció dels cursos i la seva implementació i després que es fan en horari laboral, i d'aquesta manera afavoreixen que els funcionaris es puguin apuntar a aquesta especialització. Pensam que és una novetat molt important.

Un altre és que fins ara el pla anual es dividia en dos períodes, la gent s'apuntava a principi d'any o a la meitat d'any a tots els cursos que volia fer durant aquests sis mesos. Consideram que és un poc feixuc perquè la gent a vegades no sap el mes de gener què podrà fer o què li interessarà fer el mes de maig per la qual cosa a partir d'enguany es divideix en tres períodes i és més fàcil saber els cursos que voldràs fer en un trimestre sense haver de triar els cursos de tot el mig any, per exemple, de l'estiu de cara al novembre, un trimestre és més fàcil.

I després els límits, fins ara els funcionaris tenien un límit de cursos, només es podien apuntar a un màxim de cursos, ara llevam aquest límit perquè el límit ha de ser el fet que hi hagi places en els cursos. És a dir, mentre hi hagi places en els cursos els funcionaris, sempre amb una escala de prioritats, es podran apuntar als cursos que es consideri necessaris que afavoreixin al servei, evidentment.

Pensam que d'aquesta manera apostam per la professionalització, per la formació més especialitzada dels nostres funcionaris i que d'aquesta manera aquest equip de govern va complint aquest objectiu que és donar un servei cada vegada de més qualitat a tots els nostres ciutadans. Moltes gràcies.

II.7) Pregunta RGE núm. 922/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fons FEADER.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta, RGE núm. 922/14, relativa a fons FEADER, que formula la diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia a tots. El Govern balear ha liderat durant aquesta legislatura i des del primer dia la reivindicació per aconseguir un increment dels fons europeus per compensar i reduir els sobrecosts de la insularitat.

Des del passat 8 d'octubre el president Bauzá exerceix la presidència de la delegació espanyola al Comitè de Regions, aquest fet ha permès al Govern de la comunitat tenir una major capacitat d'influència per aconseguir que les polítiques europees tinguin en compte la realitat de Balears. El passat 29 de gener el nostre president va participar en el debat i la votació del primer acord de col·laboració entre el Comitè de Regions i el Parlament Europeu, a la vegada es va conèixer l'acord de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural per a la distribució del fons FEDER corresponents al Pla de Desenvolupament Rural per al pròxim període 2015-2020.

Des del Grup Parlamentari Popular volem reconèixer el bon resultat aconseguït per a Balears tota vegada que incrementa el finançament europeu en un 27%, en passar de 47,5 milions d'euros que rebem a l'actualitat a 61 milions. Mentre l'anterior govern del pacte es dedicava a suprimir la Conselleria d'Agricultura i a no pagar les ajudes agràries, l'actual govern del Partit Popular ha aconseguït que Balears sigui la primera comunitat a rebre els fons directes de la PAC que, com no pot ser d'altra manera, s'han pagat immediatament als pagesos i ramaders.

Per tant, Sr. Conseller, com valora l'increment aconseguït en el fons FEDER per a Balears? Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, com bé vostè ha dit, els dies 21 i 22 de gener vàrem tenir una conferència sectorial a Madrid, on ens reunim tots els consellers de les diferents comunitats autònomes juntament amb el ministre i amb tot el seu equip, per procedir a decidir una sèrie de coses molt importants i és que com es reparteix el pastís dels doblers de la Unió Europea per al pròxim període 2014-2020, tot el que són fons relacionats amb el sector primari.

El sector primari rep una sèrie d'ajudes compensacions a la renda des de fa ja molts anys de la Unió Europea i ho rep amb una sèrie de conceptes, a través del primer pilar, el que nosaltres deim el primer pilar, que són ajudes directes o ajudes acoblades que reben els pagesos i els empresaris agraris directament, i un segon pilar que va més destinat a finançar actuacions d'inversions, inversions en plans de millora dels pagesos, inversions en línies de valor afegit a les empreses agroalimentàries, inversions en línies agroambientals des de l'agricultura ecològica fins a la defensa de les races autòctones, etc. Per tant, en aquesta conferència sectorial es varen decidir una sèrie de coses importantíssimes dins del primer pilar, és a dir, qui pot rebre ajudes i qui no, i sí que les coses canvien molt. A més, el comissari europeu Ciolos va intentar fer una reforma molt profunda que hagués estat per a Balears molt dolenta si s'arriba a dur a terme amb la seva filosofia, però s'ha intentat matisar també des de Madrid perquè a Espanya no l'afecti molt negativament i en aquest cas nosaltres intentam que no ens afecti tampoc negativament a Balears, en uns moments on Balears va perdre molt amb relació a l'anterior període, l'anterior període 2000-2006 es rebia 71 milions d'euros de fons FEDER i en el 2007-2013 es reberen només 48. És a dir, una engronsada molt forta per als interessos de les Illes Balears. Ara tornar a créixer és complicat i més en aquesta situació de dificultat i de crisi i en una situació on hi ha menys doblers a repartir.

Bé, Balears ha aconseguït ser la comunitat autònoma que ha crescut més de totes, i això ho he d'agrair al ministre Arias Cañete i al seu equip perquè han incrementat en quasi un 28% els fons FEADER. Som dins el camí i no és suficient, ho tenim claríssim tant el president del Govern, José Ramón Bauzá, dins la línia de les regions com nosaltres dins els nostres àmbits continuam empenyent. Hi ha tres o quatre punts o tres o quatre escenaris on encara hi ha molta batalla a donar, però hem començat bé. Gràcies.

II.8) Pregunta RGE núm. 923/14, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reducció del deute amb institucions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 923/14, relativa a reducció del deute amb institucions, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Des de l'inici de la legislatura varen quedar ben clares quines eren les eines de la recuperació econòmica, en primer lloc, un important ajust pressupostari per no gastar més d'allò que s'ingressa i complir així amb els objectius de dèficit. En segon lloc, una important agenda reformista, perquè això és el que va reclamar la societat amb un mandat molt clar de canvi i perquè no fer res i esperar que la crisi acabés ja sabem on ens va dur. I en tercer lloc, i no per això menys important, un important pla de pagament als proveïdors. El gran objectiu d'aquest compromís era deixar de carregar a l'esquena dels proveïdors el finançament dels serveis públics de la comunitat autònoma i injectar doblers a les empreses a fi de contribuir a la reactivació econòmica.

I els que ara s'omplen la boca de parlar de persones són els que varen deixar de pagar, per exemple, a les associacions de discapacitats. Els que ara ens volen donar lliçons de recuperació econòmica són els que varen deixar de pagar milions d'euros a proveïdors, és a dir, a empreses, a famílies, en definitiva, a persones. Com pot parlar l'oposició d'economia quan ni tan sols pagaven aquells serveis i béns que contractaven? De fet, en parlen ben poc perquè estan ben empegueïts, ni tan sols són capaços de donar suport a les mesures del Govern que donen els seus fruits com així es reconeix cada vegada que surt un indicador econòmic.

La nostra comunitat autònoma s'ha adherit als tres mecanismes de pagament a proveïdors i al fons de liquiditat autonòmica que ha posat en marxa l'Estat per ajudar a eradicar la morositat acumulada durant les legislatures passades i a poc a poc ens hem anat posant al dia. El Govern ha pogut pagar així 568,17 milions d'euros als quatre consells insulars, als ajuntaments i a la Universitat de les Illes Balears.

Voldríem conèixer avui, Sr. Conseller, quina ha estat aquesta reducció de deute amb institucions del Govern balear durant l'any 2013 i quina és la seva valoració. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Mercadal. Vostè ha resumit bé el que ha hagut de fer aquests dos anys el Govern de les Illes Balears, el que ha hagut de fer el Govern per complir el primer compromís d'aquest govern i del president Bauzá, que era que l'administració deixés de ser morosa. Ho hem fet a l'àmbit dels proveïdors de la nostra comunitat l'any 2012 a través dels mecanismes extraordinaris de pagament, vàrem fer pagaments per valor de 842 milions d'euros, i ho hem fet també l'any 2013 tant amb els mecanismes extraordinaris com amb els fons propis de la nostra comunitat per valor de 1.360 milions d'euros, perquè era important que les empreses, que els autònoms, que els professionals de la nostra comunitat que contracten amb l'administració no vessin afegit al tancament del crèdit bancari la morositat de l'administració pública.

I ho hem fet també a l'àmbit de les institucions de la nostra comunitat autònoma perquè el compromís d'aquest govern, també fet aquí compromís parlamentari, és que els deutes de la comunitat autònoma a les institucions públiques siguin història al final de la nostra legislatura, i en aquest sentit l'any 2013 hem donat una passa important, hem fet pagaments a institucions públiques de la comunitat autònoma per valor de 568 milions d'euros. L'any 2013, perquè hem fet una passa important, hem fet pagaments als ajuntaments de la nostra comunitat per valor de 111 milions d'euros, a la Universitat de les Illes Balears per valor de 63 milions d'euros.

I a l'àmbit dels consells insulars hem fet pagaments l'any 2013 per valor de 394 milions d'euros. Això és important perquè, miri, als nostres consells al llarg dels anys no s'han fet pagaments tan importants mai, l'any 2008 els pagaments efectius de la Tresoreria de la comunitat als consells varen ser 215 milions d'euros; l'any 2009, 213 milions d'euros; l'any 2010, 224; l'any 2011, 144; l'any 2012, 212; i l'any 2013, 394 milions d'euros. Això reflecteix el compromís del Govern amb totes les institucions públiques de la nostra comunitat i el compromís del Govern amb les institucions insulars d'autogovern.

Moltes gràcies.

II.9) Pregunta RGE núm. 924/14, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a exposició "La luz de la noche".

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE núm. 924/14, relativa a exposició "La luz de la noche", que formula la diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, presidenta. Sra. Consellera, tota expressió artística de referència suposa una targeta de presentació per a una comunitat autònoma que té com a principal activitat el turisme, si a més aquesta activitat cultural es pot veure de forma itinerant a les nostres illes aquest fet ha de ser especialment tengut en compte.

És per això, Sra. Consellera, que el Grup Parlamentari Popular li formula la següent pregunta, quina valoració fa la consellera d'Educació, Cultura i Universitats sobre l'exposició itinerant "La luz de la noche"?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern, la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Miri, la valoració que fa aquesta conselleria de l'exposició "La llum de la nit" és molt positiva, està organitzada... vostès saben que es va presentar a FITUR ara fa poc, organitzada en col·laboració amb la Conselleria de Turisme, i permetrà gaudir per primera vegada, sobretot a les illes menors, de l'obra dels darrers anys de l'artista Joan Miró. Una important exposició recull obres que, com he dit, ni a Menorca ni a Eivissa mai no s'havien pogut presentar amb aquesta intensitat i amb aquesta gran quantitat, recull 40 obres, 25 pintures, 14 escultures en bronze i un tapís, i s'exposarà en el Museu d'Art Contemporani d'Eivissa des de dia 30 d'abril a dia 19 d'agost i a la Sala d'Exposicions del Roser de Ciutadella de Menorca, des de dia 22 d'agost fins a finals de novembre. Després restarà fins a l'octubre 2015 a Mallorca a la Fundació Pilar i Joan Miró i en podran gaudir tots els ciutadans mallorquins.

Entenem que és una col·laboració entre cultura, turisme, art, que permetrà gaudir als turistes que visitin les nostres illes de la gran qualitat artística i dels artistes que tenim a les Illes Balears. Moltes gràcies.

II.10) Pregunta RGE núm. 927/14, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a crispació i persecució a l'escola.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta RGE núm. 927/14, relativa a crispació i persecució a l'escola que formula el diputat Sr. Martí i Llufríu del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. A veure idò si posam un poc de llum a tanta foscor. Com valora i què farà, Sra. Consellera, per fer front al creixent malestar de la comunitat educativa? Continuarà gestionant Educació a cop de decret llei i d'expedient o rectificarà? Quan es reunirà amb els agents educatius que cada dia li demanen diàleg?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Jo entenc que vostè està molt interessant que hi hagi crispació, no tenc cap dubte d'açò. Li diré que aquesta conselleria continua mantenint diàleg amb les meses sectorials, amb els legals representants dels treballadors i dels mestres i no deixarem de negociar amb aquest sector i amb tota la comunitat educativa. I de crispació, no en tenim cap ganes que n'hi hagi, encara que vostè tal vegada sí que té interès que continuï.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies. Aquest és el tarannà, Sra. Camps, així és impossible educar. El caos generat pel TIL sense diàleg ni fonament pedagògic farà que aquest curs esdevengui un curs fracassat, i la responsable d'aquest caos, d'aquest desgavell és vostè, pel que ha fet i pel que no ha fet.

Quantes vegades ha entrat, Sra. Camps, vostè, a una aula des que és consellera? Quantes vegades s'ha assegut vostè amb un equip directiu d'un centre, un equip pedagògic, un claustre per conèixer de primera mà la realitat dels docents. Cap, cap ni una! Ningú no qüestiona com ha d'operar un metge, perquè ells són els que en saben. Idò, Sra. Camps, vostè està operant a cor obert un cos que es diu educació i no en té ni idea. I els que en tenen idea, els docents, no els deixa que actuïn amb independència i professionalitat, si aquesta, és clar, no coincideix amb la doctrina del partit que governa.

Volen gestionar l'educació al marge dels que en saben, amb criteris purament partidistes i per aconseguir-ho estan disposats a tot, com desprestigiar i criminalitzar els docents que es senten perseguits i maltractats dia sí i dia també. Un govern que calla quan que difamen els docents i obre expedients en una caça de bruixes a qualsevol docent que no pensa o no vota segons el partit del Govern. Els tres expedients a Maó, el quart, el quart que vostè té dins el seu calaix i l'expedient a Jaume March de Marratxí, són açò, una caça de bruixes contra la llibertat d'expressió, contra la independència, contra la professionalitat dels docents, un acte de prevaricació en tota regla. I en el cas de Jaume March, a més, vulnerant la més elemental presumpció d'innocència.

Qui té seny, qui té voluntat conciliadora davant d'una queixa, davant un problema, primer escolta les parts i parla amb les parts i posa en pràctica la seva capacitat de diàleg i negociació. Els expedients, en canvi, expressen tot el contrari, són la manifestació de la seva debilitat, de la seva nul·la voluntat de diàleg, de la seva pretensió de gestionar l'educació a cop de decret i d'expedient. Són expedients de censura, per ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Martí, gràcies.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

... criteris professionals. Són només açò.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. La demagògia en vostè és increïble i li dic que és increïble perquè vostè no és responsable de res, vostè segurament és dels primers responsables si hi ha crispació en aquestes illes...

(Algunes rialles)

Perquè vol fer veure, sí, senyor! Sí, senyor! Perquè en lloc de donar pau, en lloc de donar llum, només pensa en negatiu, només pensa en coses dolentes. Com sap vostè si he anat o no he anat a col·legis? Sí, que hi he anat, sí, que hi he anat! Em vaig reunir ..., a principi de la legislatura vaig anar a Inca. A vostès, al seu grup, li va faltar temps per criticar-me perquè hi havia anat. Vaig anar a Mare Alberta, també els va faltar temps per criticar-me. La setmana passada vaig anar a Maó a Tramuntana i Antoni Juan, tampoc no els interessa. És que a vostès no els interessa que aquesta consellera intenti compondre coses, arreglar les coses. Vostès només volen crispació. Aquesta és la realitat.

Vostès no volen normalitzar. Nosaltres creim que precisament als docents, i per açò estam fent la normativa pertinent, se'ls ha de defensar i donar suport de les agressions externes. Però també creim que els alumnes també han de tenir suport i si un alumne té una queixa, s'ha d'investigar i se l'ha d'escoltar. O creu vostè que una persona perquè sigui docent ha de tenir immunitat? Ningú no ha de tenir immunitat. Per què els nostres expedients són tan criticats? I els que varen obrir vostès o el seu equip, és que aquests són democràtics, tenen totes les garanties i els que obrim nosaltres no, són de dictadors. Siguem un poc seriosos, vetllem pels alumnes que són el més important i perquè els professors tinguin totes les garanties, perquè si s'actua amb justícia se farà un favor als professors, perquè el professor que és un gran professor, que és correcte i que exerceix la seva funció, no ha de tenir cap por de res. Per açò hi ha les lleis, les garanties i el Govern.

Ara, vostè, ho vol fer entrar tot dins el mateix sac. Vostè vol crispació, el Govern no vol crispació. Moltes vegades li he dit que el Govern no vol crispació, qui la vol és l'oposició.

Gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Consellera.

II.11) Pregunta RGE núm. 930/14, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a conflictivitat del sector educatiu.

Onzena pregunta RGE núm. 930/14, relativa a conflictivitat del sector educatiu que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzmán del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Educació, té vostè una segona oportunitat per explicar si no creu vostè que els expedients disciplinaris als directors empitjoren el conflicte educatiu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Per damunt del conflicte col·lectiu que hi pugui haver, per damunt de tots els conflictes que hi pugui haver, s'ha d'aplicar el dret i la justícia. Llavors, tenguí present que aquest govern no tancarà els ulls, en ares a cap pau, a possibles procediments que s'hagin d'obrir per denúncies que hi hagi, denúncies que hi ha a la Fiscalia i que ens han comunicat i fet arribar, denúncies de pares i s'investigarà i es farà tot allò que faci falta.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Miri, expedientar en lloc de negociar, que és allò que no volen fer, només demostra la seva debilitat. L'únic que ha aconseguit vostè és reafirmar els llaços de solidaritat i el compromís d'una gran part de la societat balear amb els directors que vostès han expedientat injustament, per haver defensat l'alumnat, l'educació pública i la legalitat. Per tant, els directors de Maó i el director de Marratxí no estan sols, són molts els que estan al seu costat. Qui té vostè? Vostè té al seu costat un grup de fanàtics d'ultradreta, aquests són els seus interlocutors en temes educatius!

(Remor de veus)

Hauria de saber vostè que dictar resolucions injustes i contràries a la legalitat té conseqüències jurídiques. Per això els sindicats de directors i altres organitzacions estudien la possibilitat de presentar demandes davant dels tribunals contra vostè, per haver prevaricat, per prevaricar. Estam davant d'una persecució ideològica en tota regla, davant d'una escalada de la repressió i la criminalització dels docents que ha transformat els inspectors educatius en policies que persegueixen símbols i camisetes verdes.

Sra. Camps, vostè ha convertit la conselleria en una comissaria. L'obediència que exigeix als docents no pot emparar els seus disbarats. En democràcia no existeix l'obediència deguda a les ordres il·legals. Vostès viuen encara en el franquisme, per això no han interioritzat que el dret a l'educació...

(Remor de veus)

...i el dret a la llibertat d'expressió són principis constitucionals que vostès han de complir, per molta majoria que tinguin. Per a nosaltres la defensa de l'educació i la llibertat d'expressió és una prioritat. Per això presentarem una proposició de llei per derogar el TIL i la Llei de símbols i amnistiar, sí, amnistiar els docents amb expedients i sancions derivats d'aquesta aplicació. Aquest serà el primer objectiu del nostre grup. Aquesta és la nostra alternativa. La seva és presentar la dimissió, Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Jo el franquisme quasi no l'he viscut, tal vegada vostè l'ha viscut més que jo. Sentir el seu discurs aquí i veure el fanatisme és tot..., s'ha escoltat bé vostè? Un discurs fanàtic, dictatorial, sense respecte a la democràcia...

(Alguns aplaudiments)

..., negatiu, crispat. Ni una sola solució. Tot crispatió.

Expedientar en lloc de dialogar? De què m'està rallant? O sigui que si hi ha un menor que veu vulnerats els seus drets jo he de dialogar amb la persona que ha vulnerat els drets d'aquest menor? De què m'està rallant, vostè? Troba que té el suport de tothom? Jo crec que no i açò es veurà. Vostè troba que té la legitimitat per rallar d'aquesta manera? Jo crec que no. No, senyors, no la tenen i aquest és el seu mal que no respecten les majories democràtiques, viuen en el passat, no són fruit de la democràcia, no són fruit de les urnes, del diàleg, de la crítica positiva, vostès no fan mai crítica positiva. Mirin, els expedients disciplinaris s'obriran els que siguin justs i punt. Estam molt enrere dels 33 que van obrir vostès, molt enrere!

I li diré una cosa, si algú incompleix la normativa, com en tots els àmbits, no passa res, s'obre un expedient amb totes les garanties. Però evidentment, els drets d'una part no poden vulnerar els dels altres. I fanatisme cap, la vida ens demostra qui és fanàtic i qui no ho és, perquè la conselleria se dugui amb unes directrius no vol dir que siguem més fanàtics, perquè hi hagi un grup concret que vostè assigna a aquesta consellera i per què açò? Per què vostè ho diu? Troba vostè que la majoria de ciutadans que van votar aquest govern no mereixen un respecte? Fanatisme el que venen vostès, crispatió la que els interessa a vostès.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II.12) Pregunta RGE núm. 928/14, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Pilar Sansó i Fuster, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a tancament de l'embotelladora de Coca-Cola.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta RGE núm. 928/14, relativa a tancament de l'embotelladora de Coca-Cola que formula la diputada Sra. Pilar Fuster i Sansó del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller d'Economia i Competitivitat, 180.000 persones menys afiliades a la Seguretat Social, segons dades d'avui matí i 20.000 treballadors menys en aquestes illes des de què vostès governen. Així i tot, en el darrer període de sessions que vàrem dur a terme en aquesta cambra, tan el president del Govern, com vostè mateix, varen manifestar que hi havia símptomes de recuperació econòmica a les Illes Balears. A les dades que li acab d'esmentar, és evident que la recuperació només la veuen vostès.

A més, fa uns dies ens vam despertar amb una altra mala notícia per a la nostra economia, l'anunci del tancament d'una empresa emblemàtica a Mallorca i a Palma, l'embotelladora de Coca-Cola, amb l'amenaça de destruir més de 150 llocs de feina a la nostra terra.

Per tant, ens agradaria saber si creu que el tancament d'aquesta embotelladora ajuda a la recuperació econòmica que vostès veuen?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

No sé por dónde empezar, la verdad. Por los datos, 4.774 personas menos en desempleo que en diciembre de 2013.

(Alguns aplaudiments)

Más de 1.300 nuevos afiliados en el mes de enero comparativamente con el año pasado. Estos son los datos.

(Alguns aplaudiments)

Más datos. El mejor comportamiento del comercio durante el año 2013 de todas las comunidades. Más datos, un sector que está creando empleo. Más datos, el sector de la agricultura que va tirando. Más datos..., es por darle indicadores que sean de alguna forma comparables, son datos, tendencias, mes a mes, día a día.

Por tanto, no sé qué datos está buscando. ¿Usted no quiere recuperación? Háblenlo entre ustedes, digan que no quieren recuperación y a partir de ahí, ya el discurso es otro. Pero los datos son los datos. Sabe una cosa, debería apoyarlos, debería de estar satisfecha y decir, además vamos a trabajar con ustedes para mejorarlos, además vamos a vincularnos con ustedes porque es el bien de nuestros ciudadanos. No es nuestro bien, no es ni el suyo ni el mío, es el de nuestros ciudadanos.

Respecto a Coca-Cola, debo decirle que sabe perfectamente lo que el Gobierno piensa, lo que la conselleria piensa, lo que piensa el director general, lo que cada uno de estos diputados del PP piensan. No estamos de acuerdo con el cierre, no vemos razones económicas, ni razones organizativas para este cierre. Y por tanto, súmese a nosotros y apóyenos.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. SANSÓ I FUSTER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, és evident que no veim la mateixa realitat, per tant no entrarem ara en un debat de xifres...

(Remor de veus)

Sra. Presidenta, per favor! És molt poc consolador per als treballadors de Coca-Cola, alguns dels quals avui ens acompanyen, sentir les seves paraules.

Pel que fa a tot allò que està passant a Coca-Cola i a altres empreses, els màxims responsables són vostès, Sr. Conseller, perquè vostès amb el Sr. Rajoy a l'Estat van aprovar una reforma laboral que permet a empreses amb beneficis, que no hagin de justificar cap pèrdua, fer ERO. Empreses com Coca-Cola i Iberian Partners, que amb 3.000 milions d'euros de facturació anual i 900 milions d'euros de beneficis, pot obrir un expedient de regulació d'ocupació i ningú no hi pot fer res, perquè la reforma laboral ho permet, sense haver de passar cap tràmit administratiu.

La responsabilitat la té el seu govern. Per tant, és hora que deixin d'estar de mans plegades i no sols digui paraules, és ver que vostè es va reunir amb els delegats sindicals de l'empresa, però també és ver que de moment no se sap res al respecte. Per tant, han de treballar per deixar que es destrueixin més empreses d'aquest tipus de la indústria a les nostres illes i per evitar que 150 persones més engreixin les llistes de l'atur.

(Algun aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el conseller per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Los representantes de Coca-Cola y sus trabajadores saben que este gobierno, todo lo que representa el Gobierno y su grupo parlamentario, está con ustedes y les garantizo que estamos trabajando en la línea para intentar que la propiedad reconsidere la decisión.

Dicho esto, trasladar la responsabilidad de la reestructuración de una empresa a este gobierno, de una multinacional, ya me parece demagógico. Me parece entrar en un debate que no es el que tenemos que tener aquí. Pero le diré una cosa, la reforma laboral del ERE tiene un poquito, en el ámbito del ERE, tiene un poquito más de argumentación de la que usted habla. No habla de un año, habla de más años, la evolución económica. Pero más allá de esto, estamos diciendo que no estamos de acuerdo con este cierre, no nos traslade la responsabilidad que una multinacional ha tomado en nuestras islas y en nuestra fábrica. Todos estamos de acuerdo que ha de mantenerse aquí, porque es rentable, porque da valor añadido y porque atiende las necesidades de más de 13 millones de personas que visitan nuestras islas. Por lo tanto, es autosuficiente y tiene beneficios...

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.13) Pregunta RGE núm. 929/14, de l'Hble. Diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a resultat de les avaluacions.

Tretzena pregunta RGE núm. 929/14, relativa a resultats de les avaluacions que formula la diputada Sra. Cristina Rita i Larrucea del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats i públic. L'avaluació acadèmica del primer trimestre del curs no mereixeria una pregunta en condicions normals. Però el nostre sistema educatiu travessa una situació que no és normal des de l'inici de legislatura i molt manco des que vostè va prendre possessió i absolutament anormal des de l'entrada en vigor del TIL.

Per tant, ens podria dir com van els resultats produïts en els centres aquest trimestre?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. La pròxima vegada m'agradaria que especifiqués més la pregunta, perquè he tingut problemes per saber a quines avaluacions es referia, si eren les del ministeri, les avaluacions que ha fet l'IAQSE a principi de curs, clar, perquè en el trimestre no s'ha fet cap avaluació.

Però jo li puc dir que l'avaluació del curs, els al·lots han tret les qualificacions corresponents i no hi hagut cap cosa que hagi alterat, tan sols el conflicte educatiu, però no ha afectat els resultats de l'ensenyament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Miri, les nostres dades no són aquestes, i si feim aquesta pregunta és perquè estam preocupats, tan preocupats com estan els pares i les mares amb un fill afectat pel TIL, per les primeres dades que s'han fet públiques. Segons els centres les assignatures del TIL no només han baixat de continguts, sinó que també baixen els resultats acadèmics. Exemples concrets: l'institut Portocristo va fer públic precisament que les matèries que s'imparteixen en castellà o en anglès són les que els alumnes de primer d'ESO han suspès més; fins i tot l'assignatura d'anglès l'any passat era aprovada per un 63% i enguany només per un 44%. Un altre exemple: en l'assignatura de ciències de la natura de primer d'ESO d'un institut de Menorca ha suspès un 47% de l'alumnat en mètode TIL, un 20% més que l'any anterior; açò davant un 15% de suspesos només dels que enguany la cursen amb el mètode de British Council.

El TIL, Sra. Consellera, no ha millorat les expectatives de l'alumnat sinó que les ha empitjorat, al contrari dels plans anteriors, les seccions europees i el British Council ja citat. Vostè sap que el curs 2011-2012 a Balears un 25% de les escoles públiques i un 44% dels instituts incloïen aquests tipus de plans d'aprenentatge de l'anglès, mentre que la mitjana estatal era només del 3,2 i del 4% respectivament. A açò volem nosaltres tornar, a models que segons l'IAQSE -que cita vostè- estaven donant els seus fruits, i per açò derogarem el TIL quan governem.

Perquè, sincerament, amb aquests resultats qui suspèn és vostè. Aquest segon trimestre, Sra. Consellera, els professors de repàs, i no només els d'anglès, es deuen estar posant les botes. Reconegui, consellera, pel bé de l'alumnat, que ha fracassat. El fracàs escolar és seu, ha suspès en gestió, i només aprova en l'assignatura del caos, la de la repressió, la de la humiliació dels docents. Ja només esperam de vostès un abandonament prematur...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...que dimiteixin.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Sra. Consellera...

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada. Que poc científica i poc seriosa és vostè, Sra. Rita!

(Remor de veus i algunes rialles)

Què són aquestes dades?, quines dades científiques?, amb quins ítems? A vostè no li interessen dades. Estam parlant que el TIL s'ha començat a implantar el setembre, i ara el gener vostè ja té una conclusió definitiva? Em suspèn a mi? Jo la suspenc a vostè!, i al seu equip pel fracàs escolar que ha arrossegat a les Illes tots aquests anys...

(Alguns aplaudiments)

...després d'anys i anys. En tres mesos vostè s'atreveix a suspendre ningú? Vostè és molt poc seriosa. Amb quins ítems?, quins instituts? Com s'han fet aquestes proves que diu vostè? No n'hi ha cap de científica, són interessades! M'està dient... És que no les vull ni entrar a valorar perquè he sentit que han suspès els alumnes de l'assignatura lingüística d'anglès; i en què els ha afectat el TIL, a l'assignatura lingüística d'anglès? Són assignatures no lingüístiques. És que és tan poc rigorós que fa empegueir, fa empegueir.

I li diré una cosa: les seccions europees tenen el mateix sistema metodològic que el TIL, el mateix! En conseqüència no té perquè no funcionar. Però sí que li avanç una cosa, i els hi avanç a tots vostès: aquest govern mirarà de disminuir el fracàs escolar, i aquest govern començarà a fer proves a tercer de primària -i ja els ho avanç-, proves primerenques, que avaluaran els equips -segons els resultats de la prova- els equips directius i els professors de cada escola, donant llibertat perquè puguin fer projectes, i amb reunió amb els pares, precisament perquè aquests al·lots amb un resultat negatiu primerenc puguin fer projectes concrets per millorar el seu resultat i açò és el que farà, científicament, centre per centre, a tercer de primària. Açò és rigorós, és metodològic, i a més ho aplicarem i no farem demagogia barata i poc rigorosa i interessada com fan vostès.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II.14) Pregunta RGE núm. 1107/14, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a segon casino de Palma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE 1107/14, presentada en substitució de la RGE 931/14, relativa a segon casino de Palma, que formula el diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Procurarem no trepitjar la intel·ligència de la cambra, com acaben de fer.

Esper, Sr. Conseller d'Economia, que no tenguí cap problema a reconèixer que la gestió d'aquest assumpte, el segon casino de Palma, representa una nefasta gestió per part tant del Govern com de l'Ajuntament de Palma, nefasta; un procés en què des del primer moment han existit fortes pressions empresarials d'un signe i d'altre, intervencions públiques de membres de l'equip de govern de Palma com el Sr. Gijón, i sobretot una manifesta i molt comentada hostilitat entre el Govern del qual vostè forma part i l'ajuntament.

En definitiva, havent-se conegut aquesta setmana passada que la primera opció triada per la seva conselleria és d'impossible realització, impossible, en paraules del regidor Sr. Valls, comprendrà que restem astorats i ens demanem quina serà la postura del seu govern a partir d'ara.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Conseller, per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

La verdad es que lo del tema del casino a usted le debe preocupar mucho porque ha cambiado una pregunta, ¿eh?, a última hora; por tanto ha de ser de interés para usted. Bueno..., es de interés, ¿no? Pues vamos a intentar resolver las dudas.

Nefasta. Mire, ¿usted se ha leído las bases del concurso? Bueno, pues le voy a decir, la última dice algo muy sencillo, dice: "Presidencia Económica, de Promoción Empresarial, de Empleo de la comunidad autónoma de las Islas Baleares, como parte convocante del presente concurso declina toda responsabilidad en relación con las licencias, autorizaciones, concesiones o cualquier otro trámite administrativo que el adjudicatario deba obtener de cualquier otra administración para la instalación y apertura del casino de juego. Es una autorización sectorial".

Siguiente, presiones. Este gobierno no ha recibido ninguna presión más.

Espero que con esto le haya resuelto sus dudas.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Bonet.

EL SR. BONET I BONET:

Sr. Conseller, canvia la pregunta perquè el dijous canvia tot el panorama, especialment per als senyors del Bingo Balear, que crec que estan bastant preocupats, i és un tema bastant d'actualitat des de dijous.

No ens val que ens digui que no farà res, que és el que m'acaba de dir; no ens val que pretengui no tenir cap responsabilitat. A vostè li toca donar la cara en aquest assumpte, un assumpte de difícil solució perquè faci el que faci és un procés que, com he dit abans, és un nyap des del principi al final. Vostès que presumeixen de seguretat jurídica han demostrat al conjunt de la ciutadania, i sobretot als promotors que pretenguin impulsar inversions de nivell, que són incapaços de fer un concurs en condicions. No ens val com a resposta que ens diguin que la responsabilitat ara serà del promotor, aconseguir les llicències i els permisos pertinents. S'enfrontaran vostès a indemnitzacions milionàries, ja li ho dic, per la seva mala gestió.

Davant la situació actual comprendrà que ens facem moltes preguntes, i per tant avui li demanam per quina de les opcions que li proposa l'Ajuntament de Palma, no l'oposició, l'Ajuntament de Palma a través de la premsa li proposa anul·lar el concurs o adjudicar el casino a la proposta que va quedar en segon lloc, que és la Platja de Palma, la preferida de l'ajuntament. O optaran per fer urbanisme a la carta?, que també és una altra opció que hem vist als mitjans. Explicaran públicament per què no varen demanar des de la conselleria un informe urbanístic sobre els projectes presentats?, com els ha recriminat l'Ajuntament de Palma -que és del seu mateix partit- a través de la premsa. Explicaran quins són els motius reals que han provocat l'enfrontament entre ajuntament i Govern sobre aquest casino? Explicaran quines reunions s'han mantingut al més nivell per tractar sobre aquest tema, com també s'ha dit a la premsa? Explicaran allò que vol saber la ciutadania o mantendran un silenci còmplice?

Avui en té oportunitat, Sr. García, no la desaprofiti, perquè pel camí Palma està perdent una inversió de 10 milions d'euros, o de 100 milions si s'hagués adjudicat el casino a la Platja de Palma, i atenent a la situació econòmica...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Bonet, gràcies.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sí, nos va a faltar tiempo a los dos, yo creo.

En el ámbito de la responsabilidad, el Gobierno, la conselleria, la dirección general y evidentemente la mesa de contratación y valoración han actuado conforme a ley, han actuado conforme a ley y usted lo sabe. Es una autorización sectorial y se ha trabajado sobre ella.

Sobre los informes, se pidieron los informes que la ley marca a cada una de las administraciones pertinentes, y la mesa los tiene. Sólo le digo eso y es suficiente con el mensaje.

Enfrentamientos, ninguno, ninguno; los que ustedes quieran decir que tenemos. No hay ningún enfrentamiento. Es muy claro el proceso y es muy clara la resolución, y es muy claro los papeles y los roles que a partir de ahora tiene cada una de las administraciones, que están vinculadas, y el promotor.

Y por último, reuniones, lo mismo que enfrentamientos: ninguna, ninguna. Y eso del turismo a la carta y todo lo que me está diciendo usted, o la concesión a la carta, exactamente este concurso no ha hecho nada de eso, y por tanto ustedes lo que tendrían que decir es "felicitamos al Gobierno por un proceso independiente y objetivo", y evidentemente la resolución es la que unos profesionales han definido después de estudiar cada una de las respuestas sobre las bases del concurso.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

II.15) Pregunta RGE núm. 932/14, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a balances fiscals.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE 932/14, relativa a balances fiscals, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El ministre Montoro es desdeia fa pocs dies del seu compromís de publicar les balances fiscals, i anunciava que les substituirà pel sistema de comptes públics regionalitzats, un sistema de càlcul que ningú no coneix, que no compta amb homologació internacional i que té com a objectiu polític disfressar el dèficit fiscal d'algunes comunitats autònomes com la de Catalunya o la de les Balears, una decisió perversa perquè retardarà, perquè representarà una manca de transparència i distorsionarà la informació fonamental per a la negociació del nou sistema de finançament que s'ha d'aprovar aquest any.

Per tot açò voldríem saber, Sr. Conseller d'Hisenda, si troba vostè necessari que es donin a conèixer les balances fiscals de les comunitats autònomes. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pons. En referència a la seva pregunta, qüestió de noms, Sr. Pons, qüestió de noms. El Govern considera necessària la publicació de les balances fiscals de les comunitats autònomes i el president del Govern, Bauzá, ho va deixar absolutament clar en el dia d'ahir; i a més el Govern sap que aquest és el compromís també del Govern d'Espanya publicar les balances fiscals. I hi ha un compromís més, que és publicar totes les dades relatives i necessàries per fer els càlculs de les balances fiscals, i jo crec que el Govern d'Espanya complirà amb els seus compromisos.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Veig que ja està difuminant les paraules del president Bauzá, perquè el Govern d'Espanya ja ha anunciat que no publicarà les balances fiscals, i estaria bé saber quin serà el posicionament que vostès tindran. Estaria bé saber si el posicionament del president Bauzá, quan es reuneixi amb els presidents de València i de Múrcia, serà el de la roda de premsa d'ahir, on reclamava la publicació de les balances fiscals, o si serà la proposició no de llei que avui presenta el Grup Popular, en què demanen que es publiquin els comptes públics regionalitzats que el Sr. Montoro ha defensat fins ara.

A què estan jugant, senyors del Partit Popular? A què està jugant el president Bauzá? Quin és el discurs i quin és el plantejament?, el d'ahir o el que farà avui el Sr. Camps defensant precisament els comptes del Sr. Montoro i proposant precisament açò? Aquests són el rigor i la seriositat que (...) ens ha de representar, a nosaltres, a l'hora d'obtenir un millor finançament? De ver troben vostès que podem confiar en vostès quan precisament fan un doble discurs i quan diuen una cosa ahir i avui en votaran una altra totalment diferent? Ens sembla una falta de seriositat total, que posa de manifest precisament una manca de rumb evident, i que si ni tan sols no han estat capaços d'entendre i interpretar el posicionament del Sr. Montoro, que ens està dient que no publicarà les balances fiscals perquè no vol precisament que es coneguïn els dèficits d'algunes comunitats autònomes, si vostès no planten cara a açò llavors seguirem tenint un mal sistema de finançament.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pons, és que li ho torn a dir: qüestió de noms. I li torn a dir que hem de fer un poquet més de feina, que no només deixar-nos guiar per interpretacions periodístiques de paraules que digui un o que digui un altre. Nosaltres, com a... No, no, li estic parlant de les paraules que vostè diu que diu el Sr. Montoro.

El Sr. Montoro no ha negat la publicació de les balances fiscals, ha afirmat que publicarà les balances fiscals, i ha nomenat una comissió d'experts per fer públiques les balances fiscals, per un mètode, que és el de càrrega benefici, que vostè coneix o hauria de conèixer, i ha compromès una cosa més, i és tenir totes les dades, i per tant el Govern podrà calcular també l'altre mètode, el del flux monetari, i vostè i el seu grup vendran aquí i duran els dos mètodes també calculats. Si o no? Esper que vostè i el seu grup duran tots els mètodes calculats i diran quin és el que troben vostès que beneficia més les Illes Balears.

I és important que complim els compromisos, i és important que el Govern d'Espanya compleixi els compromisos. Sap per què?, sobretot perquè el darrer que va incomplir els seus compromisos és el Sr. Zapatero, que va dir que les publicaria cada any i només va publicar les del 2005.

Gràcies.

II.16) Pregunta RGE núm. 925/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre educació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE 925/14, relativa a dades sobre ocupació, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, començam avui un nou període de sessions amb una bona notícia, almanco per al Partit Popular i per als ciutadans de les Illes Balears -pareix que per al PSOE, no-, i aquesta bona notícia són les xifres de l'atur del mes de gener, dades una vegada més positives: Balears genera ocupació, Balears davalla l'atur. Som l'única comunitat autònoma de tot Espanya. Balears lidera els indicadors a nivell nacional quinze mesos consecutius, un any i tres mesos seguits davallant l'atur; nou mesos consecutius generant ocupació.

Es diuen molt ràpid aquestes xifres, perquè l'atur són xifres, però és fruit d'una intensa feina de rigor, de seriositat, de mesures difícils, de canvi de tendència, de creure en la bona gestió, en la iniciativa privada, de generar confiança i de dir la veritat. Comprenc que a l'esquerra no li interessa la veritat. Jo crec que és comprensible.

D'ençà que vàrem tenir el darrer plenari el mes de desembre, en un mes i mig hem conegut les dades de l'atur del mes de desembre del 2013, les dades de l'EPA del tercer trimestre del 2013 i les dades de l'atur del mes de gener del 2014, tres dades positives a les Illes Balears en un mes i mig, i en plena temporada baixa, la més difícil per a una comunitat autònoma turística. Això significa que tots els sectors econòmics estan creixent, i quan a més coneixem que augmenta la població a la capital a Palma, com surt avui reflectit als mitjans de comunicació.

Crec que aquests indicadors, que com sempre hem d'agafar amb prudència, tenint molt present que queda molta gent a l'atur, ja dic, aquests indicadors haurien de fer reflexionar als grups de l'oposició, que la legislatura passada varen duplicar els nombres d'aturats, i fer-los reflexionar en una actitud col·laboradora amb l'aprovació del Pla d'ocupació de les Illes Balears que s'està tramitant per part del conseller i de la Conselleria d'Economia. Sr. Conseller, crec que els nombres avalen la seva feina, el seu rigor i la seva gestió. L'animam a continuar per aquest camí, i en aquest sentit volem conèixer la seva valoració.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I
COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, consolidar el cambio de tendencia es el objetivo que desde principios de este año nos hemos marcado todos como gobierno sabiendo que detrás de todo esto seguirá habiendo esfuerzo y sabiendo que detrás de todas las actuaciones siempre hay personas.

Los datos de hoy son para alentarnos a todos de que las cosas poco a poco van cambiando y de día en día van a mejor; más allá hablando de un mes de enero, un mes en el cual nuestra actividad económica principal no está en plena producción y por tanto podría haber sido un mes donde los datos hubieran podido ser diferentes, pero no lo han sido.

Pensando que detrás de esto hay personas y que siguen muchas personas pendientes de encontrar un puesto de trabajo, podemos decir que llevamos quince meses disminuyendo el indicador de desempleo, quince meses, un año y tres meses; nueve meses consecutivos de incremento de personas a la afiliación a la Seguridad Social, y a partir de ahí muchos indicadores que si vamos desplegando iremos viendo como las cosas están empezando a mejorar desde abajo: incremento en número de contratación, mayores de 45 años, sectores en los que hasta ahora la actividad había sido mínima o nula... Es decir, no solamente es el dato final sino cómo se está moviendo alrededor de otros datos.

Pero lo importante es seguir viendo esta curva, que la curva siga mandando una tendencia hacia abajo, es decir, crecimos en dos años todo el desempleo que se ha creado en la época de crisis, y evidentemente poco a poco se está revertiendo. Yo creo que es lo que todos tenemos que mirar, todos tenemos que sumar y todos tenemos que buscar caminos, soluciones de actuaciones para mejorar el indicador de desempleo, y estar convencidos de que lo vamos a conseguir entre todos.

(Alguns aplaudiments)

II.17 Pregunta RGE núm. 1111/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a prospeccions petrolieres.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE 1111/14, presentada en substitució de la RGE núm. 926/14, relativa a prospeccions petrolieres, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, el projecte de Cairn Energy preveu més de mig milió de canonades entre Eivissa i València, no m'estendré en les conseqüències negatives que sobre el medi ambient i l'economia de les Illes Balears i de la mar mediterrània tendrien aquestes prospeccions petrolieres, però el Govern del seu partit, el Govern del Partit Popular ja ho ha dit ben clar: les prospeccions petrolieres són necessàries, entre turisme i petroli, el Partit Popular ha triat petroli; entre medi ambient i petroli, el Partit Popular ha triat petroli.

L'hem vist a vostè firmar el manifest contra les prospeccions, hem sentit les seves declaracions, però ara, més enllà d'aquesta escenificació, més enllà d'aquests paperots, què farà el Govern de les Illes Balears, el seu govern, perquè el Govern del Sr. Rajoy i del ministre Soria no autoritzi les prospeccions petrolieres?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, el primer és que no entenc massa bé perquè em parla vostè de futur, per una senzilla raó, perquè sembla que aquest govern no ha fet res, i es confon vostè de govern i es confon també de legislatura; perquè aquest govern ja ha manifestat clarament que està en contra de les prospeccions petrolieres i ho farà saber on toca i farà tot el possible dins el seu àmbit competencial. Però no ho fa ara, ho fa des que el Partit Popular ja era a l'oposició, va presentar una proposició no de llei, 8 de març, aprovada per unanimitat, en contra de les prospeccions, i també ho va fer el mes de juny del 2011 i d'agost del 2013.

Unes prospeccions que va aprovar el Sr. Zapatero, no el Govern del Partit Popular. Aquestes prospeccions varen ser aprovades per un Reial Decret, el 1775/2010, de 23 de desembre, per tant no és aquest govern qui aprova unes prospeccions, va ser el Govern del Sr. Zapatero. Però supòs que vostè no se'n recorda o no se'n vol recordar.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Ens en recordam tant que la passada legislatura, tant en el Senat, a través de Pere Sampol, com en aquest parlament, la passada legislatura ja vàrem presentar proposicions contra aquestes prospeccions, miri si ens en recordam i si ho tenim ben present.

El que és segur i cert és que ara la pilota és a la teulada del Sr. Soria, el qual, que jo sàpiga, és membre del Govern del Partit Popular del Sr. Rajoy, i aquest és el que ara ha de dir sí o no, i ja ho ha dit, ha dit que sí, que sí.

Miri, Sr. Bauzá, a vostè no li publicaran les balances fiscals, té difícil aconseguir un finançament adequat per a les Illes Balears, té difícil aconseguir la cogestió aeroportuària, el règim especial, ja li han dit que no a les inversions estatal. Què farà? Aquí són molt valents, són molt valents quan són a l'oposició, són molt valents aquí, però a Madrid? No fa res, Sr. Bauzá, no fa res.

Què faran els seus diputats i senadors a les Corts Generals? Votaran en conseqüència? Es plantarà, Sr. Bauzá, és plantarà? Serà capaç d'una acció més enllà de les paraules i les escenificacions, Sr. Bauzá? Si no és capaç, la conclusió és evident: el president de les Illes Balears no pinta res a Madrid, no pinta res per al Sr. Rajoy.

Sr. Bauzá ens hi jugam el futur del medi ambient i de l'economia, que no passi com tota la resta de temes que les Illes Balears, sobretot els partits estatals són capaços de dir i de defensar el que convé a les Illes Balears i quan arriben al govern de Madrid fan tot el contrari, perquè el seu partit, el seu govern també és el de Madrid.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, a vostè li preocupa ara l'estat de la nostra naturalesa, la nostra ecologia, el nostre sistema i no li va preocupar l'any 2010? L'any 2010 vostè formava part d'un pacte d'esquerres en aquesta sala, es veu que tampoc no pesava molt dins el seu govern perquè no li varen fer res de cas, ni el més mínim.

(Alguns aplaudiments)

Però mirin, vostès el que volen és que no se'n recordi ningú de la seva legislatura, vostès no varen existir entre l'any 2007 i l'any 2011, no se n'amagaran, tothom se'n recorda, mostri papers, no varen servir per a res, ni el seu grup varen convèncer, ni els seus companys varen convèncer.

Miri, Sr. Barceló, si qualcú ha manifestat clarament la seva oposició ha estat aquest govern, però el més curiós de tot, el més curiós de tot i, a més, li dic, ja ho hem manifestat, la Comissió Balear de Medi Ambient ja ha manifestat tècnicament aquest govern que està en contra de les prospeccions i la setmana passada ho van manifestar aquest govern i els quatre consells insulars, clarament, sense dubte.

Però, Sr. Barceló, quan es demostra és quan s'aproven les prospeccions, no està bé que vostè avui, a 4 de febrer de l'any 2014, em digui que està en contra del que es va aprovar el dia 23 de desembre de l'any 2010, arriba quatre anys tard, arriba quatre anys tard.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, Sr. Barceló, com sempre, com sempre, donen lliçons quan són a l'oposició; tenen l'oportunitat de votar en contra i de fer coses en contra quan governen i, com sempre, sempre, discurs fàcil, sempre la responsabilitat d'uns altres, i com sempre no fan res.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II.18) Pregunta RGE núm. 933/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a garantir el dret a decidir de les dones.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 933/14, relativa a garantir el dret a decidir de les dones, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, aquesta legislatura s'ha caracteritzat aquí i a Madrid per retalls de drets socials i laborals, per retalls de drets civil i pel retall de llibertat i, a més, s'ha fet des de la imposició, sense diàleg, sense escoltar els professionals, sense escoltar la ciutadania i, a més, creant problemes allà on no n'hi havia, també ha estat una tònica dels seus governs.

Aquí, a les Illes Balears, tenim un cas clar, amb el conflicte que vostè ha creat en el món educatiu de les Illes Balears, i vull aprofitar, una vegada més, per demanar-li cinc minuts de la seva agenda per posar en agenda el primer conflicte que té aquesta comunitat autònoma en aquest moment, que és el sector educatiu; rebí els pares i mares, els professors, els sindicats; escolti els problemes i intenti resoldre'ls que aquesta és la seva obligació.

(Alguns aplaudiments)

I li vull parlar avui d'un altre dret que també és perill a causa de les polítiques del Partit Popular, és el dret de les dones a decidir sobre la nostra maternitat. Sr. President, li vull demanar clarament què farà vostè per poder-lo garantir?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, començaré exactament amb les seves frases inicials: aquest govern s'ha caracteritzar aquí i a Madrid per solucionar els problemes que ens va deixar el Partit Socialista quan governava aquí i a Madrid, aquesta és la frase que vostè ha de recordar...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

..., perquè els ciutadans se'n recorden aquí i a Madrid.

Però miri, som davant un text inicial, vostè ho sap, i el prudent és esperar a veure com queda, com es modifica, què s'hi incorpora, i ja ho he dit públicament jo, no ha estat avui ni serà avui la darrera vegada. Jo he demanat que el Govern s'assegui, el Govern de Madrid i el ministre s'assegui amb les parts implicades per tal d'intentar consensuar al màxim aquest text, aquesta nova proposta.

Per tant, esperarem a veure com queda aquesta proposta i en funció d'això farem les nostres valoracions.

(Remor de veus)

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Com sempre no farà res, no mourà un dit, no és ver, Sr. President? No hi havia cap problema a Espanya amb l'avortament, la Llei del 2010 va ser aprovada per vuit partits polítics que hi estaven a favor, hi va haver un gran acord social, el nombre d'avortaments disminuïen a Espanya i a les Illes Balears, i vostè ho sap. I a més, es garantia el dret de la dona a decidir i que si decidia avortar, amb tota la duresa que això significa, ho pogué fer amb garanties sanitàries adequades.

O ens volen tornar, Sr. President, a aquella època on les dones que tenien doblers se n'anaven a Londres i les que no en tenien arriscaven la seva vida? O ens volen tornar, Sr. President, a aquella època on es perseguia els professionals sanitaris magnífics que ajudaven les dones a poder garantir el seu dret a decidir sobre la seva maternitat, Sr. President? Perquè aquest esborrany diu molt clar, a la seva memòria, que aquesta llei es fa, entre d'altres coses, per millorar l'economia; sap per què? Perquè volen augmentar la natalitat a costa de prohibir l'avortament a les dones, o sigui, volen forçar les dones a ser mares.

Miri, Sr. President, aquesta llei només pot aconseguir l'extrema dreta, una minoria d'extrema dreta com el Sr. Le Pen, que és l'única veu que ha sortit a favor de la Llei de l'avortament. És una llei contestada socialment, ha tengut una gran mobilització a nivell europeu i a nivell espanyol; és una llei que es fa sense cap consens polític ni social. Sr. President, una llei que torna néixer morta i que, com a tal, serà derogada quan nosaltres tornem a governar.

Però, li deman, vostè és el president del Govern, pensa fer res més que això? Vostè pot dir un no rotund al president Rajoy a aquesta llei que ens du a l'època preconstitucional? Pot fer alguna acció política valenta d'una vegada per totes per defensar els drets de les dones en aquest cas?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Armengol. Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Presidenta, moltes gràcies. Sra. Armengol, miri, jo el que li deman al Govern del Sr. Rajoy és que no faci el que va fer el Govern del Sr. Zapatero. Sap vostè el que va fer el Govern del Sr. Zapatero? Va aprovar, sense cap tipus de consens, una modificació de la Llei de l'avortament l'any 2010, quan ja està aprovada pel Partit Socialista l'any 85, en aquest cas, pel Sr. Felipe González.

(Remor de veus)

Simplement, simplement li deman al Govern del nostre president que no faci el que va fer el govern del seu president, que no va tenir cap tipus de consens, no va intentar cercar el consens, la va aprovar únicament amb una part.

I vostè em demana consens sabent a consciència que el seu govern del Sr. Zapatero no va voler el consens? No són vostès, precisament, els que ens poden donar lliçons de consens.

Per tant, Sra. Armengol, el que vol aquest govern i el que ha manifestat aquest president és clar: necessitem el màxim consens, he demanat al Govern d'Espanya i al ministre corresponent que cerqui el màxim consens. I a més, li diré una altra cosa, nosaltres respectam molt la dona i precisament perquè la respectam no farem ni la demagògia ni el "pancartisme" que fan vostès.

Per tant, esperarem que surti aquesta nova normativa, el nou text, i en funció d'això ho valorarem. Però no ens doni lliçons de consens aquell que l'any 2010 va precisament interrompre una normativa que va ser consensuada l'any 85.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor. Passam ...

Silenci per favor. Passam al tercer punt de l'ordre ...

(Continua la remor de veus)

III. Interpel·lació RGE núm. 512/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en relació amb la Llei sobre l'ús de símbols institucionals de les Illes Balears.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 512/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en relació amb la Llei sobre l'ús de símbols institucionals de les Illes Balears.

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Antoni Diéguez, per un temps de deu minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Según los datos de la EPA, el 23% de la población de Baleares está en paro, eso supone unas 134.600 personas. Uno de cada tres menores de 18 años está en situación de pobreza; 57.109, exactamente, ciudadanos están sin prestación económica, por el desempleo, 12.000 más que en el año 2011, 12.000 más. 20.000 puestos de trabajo se han destruido desde ese 2011. Ojalá esa recuperación siga y llegue pronto a la herencia recibida, ojalá, de momento estas son las cifras que tenemos.

Y con estas cifras y con esta situación, la respuesta de este gobierno es iniciar la guerra de la banderitas. Una guerra que perderán, y ya se van dando cuenta, y es que tuve ocasión de decírselo con ocasión del debate sobre la aprobación de la ley, más allá de las anécdotas, esta guerra es la lucha entre la intransigencia y la inteligencia. Del lado de la intransigencia, el gobierno, que alinea, como sus cañones, los expedientes sancionadores y el boletín oficial listo para la batalla o, mejor dicho, para la agresión, y del otro lado, la inteligencia, que se burla de los censores con un ingenio que no va a dejar de sorprendernos, ya se lo dije y ya lo está viendo. Y le anuncio, Sr. Gómez, que contra la imaginación no le van a bastar mil

decretos, tendrá que hacer uno cada semana para tapar las vías de agua de su chapuza jurídica.

(Alguns aplaudiments)

Ya nos ha anunciado, el Sr. Conseller, el primer decreto modificando la ley, modificando la ley, digo, no desarrollándola, porque tiene previsto prohibir lo que la ley no prohíbe; cuando lo apruebe, si es que consigue hacerlo, le anunciamos otra interpelación al respecto, nuestra intención es que no haya paz para los censores, no la merecen.

A nosotros lo que nos preocupa de esta ley no es el infantilismo que la inspira, con ser grave, lo que nos preocupa es que vulnera la libertad de expresión, derecho constitucionalmente garantizado, su obsesión por las banderas sólo nos causa la conmiseración propia que produce la miseria intelectual. Y ya que le gustan las banderas, Sr. Conseller, el artículo 3.1 obliga a que la bandera de Baleares ondee conjuntamente con la de España en nuestro territorio; pues bien, en Calvià hay una bandera de España en una rotonda que ondea sola; es la más grande de Baleares, es la más grande, confío en que de inmediato requerirá al alcalde de Calvià para que coloque la de Baleares al lado derecho, aunque, al tratarse de una rotonda, no se cuál será el lado derecho, si acaso mire el Valle de los Caídos, sería lo más apropiado para esta ley.

(Remor de veus)

Mire, entremos a los problemas que plantea esta ley y vamos a ver cómo los piensa resolver. Primer problema: autorización previa. El Consell Consultiu le advirtió que era ilegal implantar un sistema de autorización previa; tal como está la ley, después de las enmiendas que ustedes metieron por medio de su grupo parlamentario, se ve venir que hace falta autorización previa. En el debate de aprobación de la ley, el Grupo Parlamentario Popular sostenía que no tenía por qué existir esa autorización previa; usted está preparando un decreto para regular un comité de salud pública, salud pública del régimen, para otorgar autorizaciones previas; el artículo 5.1 del decreto dice que la persona responsable deberá solicitar autorización del decreto que usted está proponiendo.

La primera cuestión que le pregunto es: ¿tiene usted previsto regular el sistema de autorización previa que el Consell Consultiu había dictaminado como ilegal? Me consta que ha tenido conversaciones con el Consell Consultiu, usted y yo lo sabemos, y en caso de que sostenga que la autorización no ha de ser previa, ¿cuándo se ha de pedir, ya que la ley no marca plazo?

Segundo punto, ámbito de aplicación de la ley. El artículo 1 nos dice que el ámbito de aplicación es el territorio de la comunidad autónoma y se complementa con el artículo 4, bienes inmuebles o muebles afectos a servicios públicos de la comunidad autónoma. Bienes inmuebles no sólo son edificios públicos, sino también terreno sin construir, los inmuebles no solamente son edificios públicos sino también terreno sin construir, porque el artículo 4 habla de inmuebles y un inmueble no es un edificio, se refiere también a zonas deportivas, etcétera, que estén afectas a un servicio público no propio del govern sino de la comunidad autónoma de las Islas Baleares, porque no se habla, no se refiere la ley a la administración del Govern de

la comunidad autónoma, sino al territorio de las Islas Baleares, que es algo más que el Govern.

Más allá de discusiones complejas sobre algunos inmuebles, hay una cosa que está clara, porque así lo dice el artículo 6.2.b) de la Ley 6/2011, de 11 de abril, de patrimonio de la comunidad autónoma, ese artículo dice, distingue las distintas clases de bienes públicos que hay y dice, punto b): los afectos a los servicios públicos propios de la comunidad autónoma. Y dice: se consideran así, en cualquier caso, los bienes inmuebles destinados a sedes de instituciones, órganos y servicios de la comunidad autónoma de las Illes Balears. Es decir que todas las sedes de instituciones están afectas por la ley. ¿Qué instituciones? El Parlament de les Illes Balears lo es y los consells insulars lo son, los ayuntamientos no.

El cierto que el artículo 4 de la misma Ley de patrimonio da autonomía patrimonial al Parlamento, pero esa autonomía patrimonial es para la gestión del patrimonio, pero no para ponerse por encima de la ley, concretamente de esta ley. Sobre los ayuntamientos e instalaciones municipales no puede intervenir, así que evita hacer un decreto para atentar sobre la autonomía municipal, que ya lo está preparando.

Va a tener una tarea delicada sancionando al Parlament y a los consells si en las sedes de dichas instituciones se utilizan símbolos no autorizados por usted, supremo censor. Está obligado por la ley a hacerlo, se lo recuerdo, y si prospera el decreto que está redactando, porque se prohíbe la utilización de signos políticos en esos edificios, seremos el primer parlamento del mundo en que los partidos no podremos utilizar nuestras siglas, tampoco en el consell, tampoco en los consells. Explíqueme, Sr. Conseller, ¿qué se siente al estar por encima de las instituciones elegidas democráticamente? Es el primer conseller de la historia que podrá sancionar a la presidencia de un parlamento o de un consell por motivos políticos y sin más criterio que el suyo, porque será usted quién autorice o quien no.

Otro concepto, la ley es de aplicación a bienes inmuebles sostenidos total o parcialmente con fondos públicos, a los que obliga a quedar señalados con una placa identificativa, con independencia de quien sea su propietario, con independencia de quien sea su propietario, ya que la afección procede de ese estar sostenido total o parcialmente con fondos públicos. ¿Tiene ya confeccionado -esta pregunta se la formulo- el catálogo de bienes muebles o inmuebles afectados por la ley, tiene ya el catálogo hecho? Al menos los inmuebles sí que los tendría que tener ya identificados, para poder enviar sus inspectores a ver, ¿o solamente va a ir a los institutos, que es lo que nos tememos todos?

Se lo digo porque la disposición transitoria obliga a sustituir los símbolos o las placas que no se ajusten a la ley en el término máximo de un año. Los símbolos o las placas, significa eso que durante un año se pueden tener símbolos o placas no permitidos, siempre que ya estuvieran a la entrada en vigor de la ley. La interpretación literal sólo puede ser la siguiente: si hay un símbolo no permitido, hay un año para cambiarlo por otro que sí que lo esté. Durante un año absténgase, Sr. Conseller, de pedir la retirada de símbolos no autorizados que estén en los edificios con anterioridad a la entrada en vigor de la ley. Si hay una placa no permitida, hay un año para cambiarla, ahora bien, si no hay un símbolo no permitido no se podrá colocar *ex novo* y si no hay una placa se tiene obligación de colocarla desde el día siguiente de la entrada en vigor de la ley, porque la transitoria es para cambiarlas, no para ponerlas *ex novo*, así que ya puede ir persiguiendo todos los edificios que no tienen placas, si no, ya se los iremos identificando.

Díganos cómo pretende aplicar la ley, si la va a cumplir estrictamente, aplicando lo que la ley dice, o si sólo la va a utilizar para lo que le convenga, es decir, para perseguir a docentes. No es libre de no cumplir la ley, en el caso de que no le guste perseguir a según quien, no puede escoger a quien le gusta perseguir y a quien no.

Bienes muebles, también afecta a bienes muebles, los bienes muebles según el artículo 335 más o menos son aquellos que se pueden transportar; incluye los semovientes, es decir, los animales que estén en un inmueble afecto a servicio público, ha regulado usted hasta a las ovejas y las acémilas que se encuentren en lugares de servicio público, es así, son bienes muebles -son bienes muebles-, podrá ir un día a Intereconomía a explicar cómo ha salvado a las ovejas y las acémilas de Baleares que estén en fincas públicas de las hordas catalanistas, podrá ir a explicarlo algún día, no lo descarte.

Bien mueble también incluye embarcaciones adscritas a servicio público, autobuses adscritos a concesiones de servicio público, son bienes muebles adscritos a servicios públicos, de modo que tendrán que pedir autorización para los símbolos que utilizan para la seguridad en el mar, las embarcaciones, y los autobuses también tendrán que pedir autorización cuando haya algún símbolo que se quiera usar en ese sitio, porque la conducta sancionable, Sr. Conseller, es la utilización o colocación de cualquier otro símbolo de los no autorizados. La colocación está claro, pero ¿y la utilización? -¿y la utilización? Los símbolos se pueden utilizar -y de hecho se utilizan- en las prendas de vestir, incluso desde que éstas son fabricadas ya que los fabricantes suelen colocar sus respectivos símbolos, a veces caballos, a veces cocodrilos, a veces banderas imaginarias, a veces banderas reales...

Si alguien utiliza un símbolo en su ropa, si entra en un inmueble afecto a servicio público, ¿qué le va a hacer? ¿Qué va a hacer? Es utilización de un símbolo en un inmueble adscrito a un servicio público, ¿qué le va a hacer?

Apenas lleva unos días en funcionamiento y ya hemos visto la cantidad de conflictos que genera esta ley. Un instituto de Binissalem se ha quedado sin poder celebrar el Día de la Paz como tenía previsto, porque le pidió autorización para poder usar el símbolo de la paloma y no se lo han dado, ¿por qué no

se lo han dado? ¿Por qué no se lo han dado? ¿No saben qué hacer?

Ah, por cierto!, ya le preveo y aprovecho que está también la presidenta del Consell de Mallorca, el Consell de Mallorca sabe que está utilizando para los deportistas que participan en sus competiciones medallas que se sujetan con una cinta cuatribarrada, el estandarte de Belzebú; si usted no cumple la obligación legal de sancionar a la Sra. Presidenta cuando vuelva a hacer eso, estará incumpliendo la ley, tendrán que retirar esas cintas.

Me dirijo a usted por eso, como supremo censor, como Torquemada de los símbolos, como martillo de la libertad de expresión, como terror de disidentes para que nos ilustre acerca de cómo piensan aplicar la ley, a qué inmuebles, a qué muebles...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, termine.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo, Sra. Presidenta.

... y qué entiende por utilización de símbolos.

Para finalizar, como usted acostumbra a decir que no hemos leído aquello de lo que hablamos, le tengo que decir que no es que no lo hayamos leído, es que no lo entendemos, y disculpe que los demócratas no entendamos su extraño idioma, pero habíamos perdido la costumbre de debatir sobre la libertad de expresión y cuando las leyes huelen a naftalina, como ésta, nos confunden, es la verdad.

Nada más.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el vicepresident del Govern i conseller de Presidència, el Sr. Antoni Gómez, per un temps de deu minuts.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muy buenos días, Sra. Presidenta. Muy buenos días, señoras y señores diputados. Sr. Diéguez, he escuchado atentamente su intervención y observo que sigue en su cruzada de confundir retorciendo la realidad. Usted atribuye unos objetivos y unas finalidades a la Ley de símbolos para después hacer su propia valoración, y claro, ésto, Sr. Diéguez, no es del todo riguroso.

La Ley de símbolos, Sr. Diéguez, es muy sencilla y de unos objetivos muy concretos, pretende única y exclusivamente que en aquellos inmuebles o muebles afectos a servicios públicos donde la comunidad autónoma presta ese servicio público que no quepan manifestaciones ideológicas de carácter personal mediante símbolos, algo tan sencillo como eso.

Es decir, que el patrimonio común en el que se presta un servicio público, como el de educación o como el de salud, etc., no sea utilizado por algunos servidores públicos como plataforma de propaganda de ideas políticas, simplemente eso, Sr. Diéguez, nada más.

Estos bienes no pueden convertirse en el coto privado de nadie porque precisamente estos bienes los pagamos todos, es lo único que quiere decir la ley, es lo único que pretende la ley y el servicio público ha de prestarse con total independencia y con total objetividad y las administraciones públicas tienen que cumplir con el mandato constitucional de ser absolutamente neutrales, nada más, Sr. Diéguez.

Sr. Diéguez, esta ley no va contra ningún símbolo, contra ninguno, decir lo contrario es faltar a la verdad. La ley lo único que hace es clarificar el uso de los símbolos oficiales y establecer cómo se deben utilizar, pretende evitar confusiones a los ciudadanos y respetar sus derechos, como es el de recibir cualquier servicio público en condiciones de imparcialidad.

La manifestación de símbolos o la manifestación, perdón, con símbolos que no sean oficiales tienen cabida en cualquier otro espacio y no se trata de limitar la libertad de expresión, sino que ésta se desarrolle en aquellos espacios que, *per se*, no ha de haber ningún tipo de connotación política.

Y veo que usted está intentando confundir a la opinión con la interpretación sobre los bienes patrimoniales de la comunidad autónoma, ya en una intervención anterior usted dijo que los ciudadanos tendrían serias dificultades, tienen serias dificultades para identificar a qué bienes afectaba o no afectaba esta ley, y ahora, hoy, usted ha vuelto a incidir en la misma materia. Creo que usted conoce muy bien cómo están compuestos los bienes patrimoniales de la comunidad autónoma, se dividen en bienes patrimoniales y en bienes de dominio público.

Los bienes patrimoniales son los de uso privativo de la Administración que la ley no afecta y los de dominio público, los de dominio público, que están divididos en bienes de uso y de servicio público, a los de uso público, como pueden ser carreteras, que usted decía que estaría... pues, que se podría sancionar a un coche que se pasara por una autopista con un lacito, una autopista es de uso público y ahí no afecta la ley. Y en cuanto a los bienes que les afecta que es donde se presta un servicio público, no hay ningún problema para identificarlos, son aquellos espacios donde el ciudadano acude a recibir ese servicio público, son muy fáciles de identificar, Sr. Diéguez.

La ley, que ustedes tanto están incidiendo y haciendo referencia a este tema, no va contra la cuatribarrada, como todos ustedes están aireando a los cuatro vientos, ni contra ningún otro símbolo, Sr. Diéguez, sólo persigue garantizar -como le he comentado- ese derecho constitucional que la administración pública tiene de servir con objetividad a los intereses generales. Y los servidores públicos -insisto- en el ejercicio de sus funciones, deben de estar al margen de cualquier expresión o manifestación que no sea de estricta y absoluta neutralidad y objetividad.

Quiero recordarle, Sr. Diéguez, y hay que tener en cuenta, que las cuatro barras rojas con el fondo amarillo es uno de los símbolos oficiales de la comunidad autónoma de Cataluña, esto según su Estatuto de Autonomía, que así lo establece en su artículo 8, y recuerda al respecto que la protección jurídica de los símbolos de Cataluña es la que corresponde a los demás símbolos del Estado, y además atribuye a la Generalitat la competencia exclusiva sobre la regulación, la ordenación, la configuración y la preservación de los símbolos de Cataluña, es lo que proclama el artículo 167 del mismo texto.

Por lo tanto, Sr. Diéguez, precisamente también, con la polémica que se ha suscitado en cuanto a lo que usted en su intervención ha comentado en cuanto a la invasión de competencias municipales tenemos la completa seguridad de que este decreto, el decreto, el borrador del decreto, porque en estos momentos estamos trabajando en las alegaciones, no hay el *ultra vires* que usted tanto está proclamando. Y estamos también muy convencidos de que no vulnera la libertad de expresión, porque esos derechos que usted dice que vulnera no son absolutos, tienen también sus propios límites y el propio texto, el propio título constitucional los establece.

Por lo tanto, Sr. Diéguez, creo que, al margen de las calificaciones que usted atribuye a la ley y al decreto que son totalmente interesadas, pues, es lo que hay. Y en cuanto a más... a más..., creo que he contestado, pues creo... porque después usted no me diga que no le contesto, creo que le he contestado a todas las cuestiones que usted ha planteado.

Y en estos momentos, Sr. Diéguez, lo que sí me gustaría pedirle es prudencia, prudencia porque el borrador que desarrollará esta ley es simplemente eso, es un borrador, en estos momentos estamos resolviendo las alegaciones, después pasará por el Consejo Consultivo y de ahí saldrá el decreto definitivo.

Y por último, sí que me gustaría hacer un llamamiento a la prudencia, a la prudencia para que tampoco se sigan creando confusiones a los ciudadanos. La ley, Sr. Diéguez, insisto, no va contra ningún símbolo, sólo persigue que los ciudadanos reciban el servicio público con total imparcialidad y objetividad, todo lo demás lo añade usted.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara en torn de rèplica, té la paraula pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Antoni Diéguez, per un temps de cinc minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta, me gustaría tener los dos que le han sobrado al Sr. Conseller para contestarme porque... mejor dicho, para no contestarme.

A ver, tendré que ir rápidamente porque yo tengo menos tiempo. Mire, finalidad de la ley, usted dice que la finalidad de la ley no es atacar a los docentes y ahora le pregunto: ¿y a quien más se ha dirigido cualquier conselleria sobre tema de símbolos que no sean docentes, en el periodo de tiempo en que está en vigor la ley? Dígame, ahora sale usted aquí y me dice “no, nos hemos dirigido a la Conselleria de Interior, a la de Economía, a la de Turismo, etcétera”, salga y dígallo, tal día a tal hora, etcétera, institutos podrán decir muchos, ¿eh?

Clarificar el uso, dice que nosotros creamos confusión, yo le he planteado una serie de cuestiones, no me ha contestado ni una, me ha hablado justo de carreteras que no lo he hablado, ¿eh? Y un autobús, un..., no, no, en el otro debate tampoco, un autobús que sea concesionario público no puede llevar símbolos que no estén autorizados, ¿o sí? Dígallo, dígalos, si lo sabe.

Mire, dice que no se trata de limitar la libertad de expresión, no se trata, y luego nos dice..., es que desde luego es para nota, porque luego viene y nos dice “pero es que la libertad de expresión sepa usted que tiene límites”, pero bueno, ¡claro que tiene límite la libertad de expresión!, pero lo que le digo es que usted, este gobierno no es nadie para legislar sobre libertad de expresión porque esto está reservado a ley orgánica. Ah, sí, sí, pero es que en el mismo proyecto de ley, en el proyecto de ley que hicieron ustedes, cuando lo enviaron al Parlamento ponía: la libertad de expresión tal y cual, y debajo ponía: “no obstante eso, hay que limitarla”, ¡si lo pusieron ustedes en el proyecto de ley!, ahí lo tienen. Su intención es limitar la libertad de expresión, lo han dicho y se le ha escapado.

¿Qué son identificables los bienes sometidos..., los bienes del sector públicos afectos a servicios públicos? Y ¿por qué no me dice sí o no a los que le he ido planeando? Le he dicho un artículo de la ley, no es que yo haya hecho ninguna interpretación, le he dicho el artículo 6.2.b) de la Ley de patrimonio, las sedes de instituciones, usted está legislando sobre símbolos en sedes de instituciones, salga aquí y dígame que no, que no, que ha reformado por su propia voluntad desde este momento, lo hará usted *in voce*, usted ahora ya que es gran legislador puede decir “y ahora declaro que el Parlamento, las sedes de instituciones no están comprendidas en la Ley de patrimonio”, porque eso es lo que dice la ley aplicable en ese momento. Diga usted que a partir de ahora, porque lo dice usted, no están.

Mire, le he preguntado cómo tenía previsto regular el sistema de autorización previa, no me ha dicho nada. Le he preguntado si ya tenía confeccionado el catálogo de bienes inmuebles o muebles afectos por la ley, no me ha contestado, usted me dice “no, lo distinguirá el ciudadano”, lo distinguirá el ciudadano..., ¿cómo distinguirá el ciudadano un bien sostenido parcialmente por fondos públicos? Por ejemplo, la Catedral de Palma, yo no sé si la Catedral de Palma está sostenida total o parcialmente por fondos públicos, supongo que sí, supongo que sí, hay fondos que se dedican a ello, entonces ¿la Catedral de Palma está sometida? Y si luego en el decreto usted prohíbe los símbolos de entidades privadas, pues, ¿qué pasará? ¿Cómo lo vamos a distinguir? En fin...

Luego, le he preguntado, ¿por qué no hace caso a la transitoria y durante un año no está requiriendo para que se retiren símbolos como está haciendo en este momento? Hay una transitoria que permite que estén durante un año, haga caso a la transitoria, dígame usted por qué no piensa hacer caso a la transitoria.

En definitiva, mire, sólo le digo una cosa, porque creo que tiene una confusión con los poderes, como invaden habitualmente el legislativo y tal y cual no sabe muy bien cuáles son los límites entre legislativo, ejecutivo y judicial, le diré que la ley usted no la interpreta, una vez hecha la ley quien la va a interpretar van a ser los tribunales, usted tiene que aplicarla, no interpretarla y no puede aplicarla en la parte que le va bien y en la que no le va bien, no, no lo puede hacer. Y usted sólo la quiere para perseguir a los docentes y si no la aplica en todos los casos en que la debe aplicar y lo hace conscientemente estaría prevaricando por conducta omisiva. Y créame, no sabe en el lío en el que se ha metido y para que no diga que no le precavemos, hacemos dos advertencias de salida: mire, la ley no establece signos prohibidos, sólo distingue entre autorizados y no autorizados, absténgase por vía reglamentaria de redactar un catálogo de símbolos prohibidos, absténgase, porque estaría incumpliendo la ley conscientemente.

El Consell Consultiu, en segundo lugar, le advirtió que la autorización previa es ilegal, su grupo parlamentario en el debate de aprobación dijo que no era necesaria. Absténgase de regular un procedimiento de censura previa. Absténgase, porque la ley no le autoriza para ello.

Y si es una ley para proteger el patrimonio, recuerde que el artículo 8 de la Ley de patrimonio da acción pública para todo el mundo, para que pueda perseguir estas cosas que usted probablemente haga mal.

Mire, déjeme que acabe, porque veo que va a ser difícil llegar a mucho más, recordándole una fábula de Esopo que a lo mejor nos sirve más para que pueda entender lo que estoy tratando de explicarle. Mire, se trata del rey de las ranas, mire, hubo un momento en que las ranas vivían en una gran anarquía y le pidieron al dios Zeus que les enviara un rey y el dios Zeus les envió un leño, el leño cayó en la charca, causó un gran ruido, las ranas se asustaron y al cabo de un rato, después de verlo, al ver que estaba ahí quieto, pues empezaron a brincar sobre él a burlarse y se sentaban encima burlándose sin parar.

Esta fábula también se refería a Don Quijote cuando se dirigió a Sancho en su famosa epístola dándole consejos para gobernar la ínsula Barataria, y yo se los daré porque probablemente sea más educado utilizar al Quijote y a Sancho que a Esopo. Le aconsejaba el Quijote que no hiciera muchas pragmáticas, todo el mundo recordará esas frases y si las hiciera se decía procura que sean buenas...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, voy acabando. Y finalizaba el consejo diciéndole: “las leyes que atemorizan y no se ejecutan vienen a ser como la viga, rey de las ranas, que al principio las espantó y con el tiempo la menospreciaron y se subieron a ella”.

La Ley de símbolos, Sr. Conseller, es como el leño, rey de ranas, cuando cae asusta, pero al final tenga seguro que la inteligencia se le subirá encima. Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per tancar la qüestió i en torn de contrarèplica té la paraula per un temps de cinc minuts el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diéguez, mire, hay cosas que son evidentes y que considero que no tendría que subir a esta tribuna para aclárselas precisamente a usted, vamos a ver, un autobús, un autobús que está prestando un servicio público, creo -creo- que ese servicio público no lo está prestando la comunidad autónoma, cada vez tengo más claro que usted no se ha leído la ley. La ley únicamente afecta a los inmuebles...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

...afecta a los inmuebles y muebles que presta la comunidad... donde la comunidad autónoma presta un servicio público. Léase la ley, por favor, Sr. Diéguez.

(Remor de veus)

La ley afecta a los inmuebles y muebles donde la comunidad autónoma presta un servicio público, si usted me dijera al tren de Inca a Palma, sí, efectivamente que le afecta, pero no al autobús que se está paseando por aquí, por la ciudad de Palma, que ese servicio público no lo está prestando la comunidad autónoma. Sólo al servicio público que presta la comunidad autónoma.

(Remor de veus)

Y mire, el ciudadano no tiene que identificar los inmuebles sostenidos parcialmente con fondos públicos, esa no es la finalidad..., eso no es nada que tenga que identificar el ciudadano, el ciudadano lo único que tiene que saber es que cuando vaya a algún inmueble a recibir ese servicio público, hay allí un servicio público, pero poco le importará si está sostenido total o parcialmente al ciudadano con recursos públicos, el que

sí tiene que saberlo es el que prestará ese servicio para saber si le afecta o no le afecta la ley.

Y además, le sigo insistiendo que esta ley pues no se ha hecho para perseguir a nadie, esto son ustedes los que están obsesionados en que se ha hecho la ley para perseguir a los docentes. Y le he dicho antes, y no me cansaré de repetirlo, que la ley sólo pretende que en aquellos espacios donde la comunidad autónoma preste un servicio público, que se preste con total imparcialidad. Nada más que esto, todo lo demás lo están añadiendo ustedes. Y sí que es verdad, la ley prevé, y así lo establece, que en todos los edificios públicos civiles que ondee la bandera de las Islas Baleares, ¡faltaría más!

(Remor de veus)

Y para remarcar Sr. Diéguez, decirle que las administraciones públicas tienen que ser totalmente neutrales, que la administración pública tiene la obligación de prestar el servicio público con total transparencia y con total objetividad, y creo que nadie debería de estar en contra de esta situación. Y considero que el empleado público no tiene que utilizar como plataforma para hacer manifestaciones políticas el lugar, el espacio en donde está prestando ese servicio público. En cualquier caso y en definitiva, Sr. Diéguez, ustedes siguen como siempre, siguen con este manual de demagogia que les caracteriza siempre, en contra de todo lo que hace este Gobierno. Y nosotros estamos, como siempre, en la tarea de dejar estas islas mucho mejor de lo que ustedes las dejaron. Nosotros siempre dejamos una situación infinitamente mejor que la que ustedes nos dejan...

(Remor de veus)

... y este gobierno, precisamente, está embarcado en esta labor.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident.

Passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de dues mocions.

IV.1) Moció RGE núm. 15261/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa al transport aeri, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6754/13.

En primer lloc debatrem la RGE núm. 15261/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a transport aeri, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 6754/12. Per part del Grup Parlamentari MÉS i per defensar la moció té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. A la interpel·lació de dia 3 de desembre del 2013, de la qual se'n deriva aquesta moció, el Grup Parlamentari MÉS ja va deixar prou clara la seva posició i que avui intentam concretar en 11 propostes de resolució.

Coincidim tots que el transport aeri és una qüestió vital per a la nostra comunitat, però també és evident i ho vam dir també en aquella interpel·lació, que açò avui no es tradueix en unes connexions, en unes freqüències i uns preus que responguin a les necessitats d'aquesta comunitat. Avui la qüestió del transport aeri a les illes continua essent una qüestió no resolta satisfactòriament, ans el contrari, el balanç és negatiu, molt negatiu des del nostre punt de vista. Hem fet passes enrera i caminam amb un nord que no és el nostre, que és el model radial de Madrid, que no és el que vol ni ha marcat aquest parlament en múltiples resolucions i acords que ha aprovat, en molts casos per unanimitat.

Tots sabem que sense unes connexions, unes freqüències i uns preus adequats que comuniquin entre si aquesta xarxa d'illes que som i alhora que comuniquin aquestes amb les principals ciutats espanyoles, europees i mundials, si no és així, deia, tenim un futur ben difícil, que és com dir que no tenim futur. Aquesta, sense cap dubte, és la qüestió, és una qüestió d'Estat per a aquesta comunitat autònoma. La realitat empírica d'avui és que per entrar i sortir de les illes, especialment de Menorca, Eivissa i Formentera, és més complicat i sobretot més car que mai. És evident que avui per avui la dinàmica del mercat tota sola, no serà capaç de resoldre les necessitats dels balears i molt menys de les illes que no són Mallorca. La solució, ho tornam dir, no la pot aportar el mercat.

La solució l'ha d'aportar la política, la intervenció pública ha d'anar més enllà del mercat i les institucions europees ja han orientat sobre les fórmules possibles a aplicar per salvar l'aïllament de territoris aïllats, valgui la redundància. Tenim múltiples exemples arreu d'Europa i ben a prop, a Sardenya i Sicília, i a tota Europa s'aplica la declaració de servei públic i els estats hi aporten els recursos suficients per treure a concurs cada una de les freqüències, fixant capacitat, horaris i preus.

La política ha d'aportar solucions i la política de les institucions de les Illes Balears i de la societat civil, davant la política insensible de Madrid, ha de ser de front comú. La societat civil està sent exemplar en la reivindicació d'un transport aeri digne i les institucions, també el Parlament, té el deure, avui també, de correspondre aquesta exemplaritat amb fets. La realitat del mercat quina és? Posem algunes dades damunt la taula, les dades ens diuen que durant aquests darrers tres anys, de forma consecutiva any rera any, s'han reduït freqüències, s'han eliminat rutes i els preus han pujat entorn del 30 i fins i tot del 50%. Tot açò té un efecte dissuasiu sobre els visitants potencials. Durant aquests tres darrers anys, a Mallorca per exemple, durant els cinc mesos d'hivern de menor activitat turística, l'arribada de turistes de les principals ciutats espanyoles s'ha reduït en 300.000 visitants, d'1.206.422, el 2008, a 906.541, el 2013. És a dir que no només no s'ha allargat la temporada turística, sinó que s'ha allargat la temporada baixa, fent-la més baixa i més freda econòmicament. Aquests 300.000

visitants a l'hivern permetien mantenir oberts els hotels més temps, mantenir contractes més llargs, etcètera.

Mirin el cas també de Menorca del 2013. Els turistes internacionals arribats per via aèria augmenten un 10,2%, a causa principalment a la recuperació dels mercats alemany i britànic. Els turistes de l'Estat espanyol disminueixen un 10,7%. Segons l'estudi d'evolució turística, publicat recentment per ASHOME, el 2013 s'arriba a la xifra més baixa des del 2006 de passatgers de la península, passant de 685.000, el 2010, i el 2007, de 696.000 a avui de 618.000 persones. I és que, tornem-ho dir, la connectivitat aèria determina el ritme del motor econòmic que es diu turisme. I el president no hi és, però deixi'm que li digui que no coincidesc amb la seva precisió, deia el president que "el nostre petroli és el turisme"; jo li diria que el nostre petroli és la connectivitat aèria i el destí serà el turisme, serà la indústria, seran els diferents sectors, però realment el que mou la nostra economia i en depèn un cent per cent és la connectivitat aèria.

Som una economia que creix en avió i els efectes directes del sector, amb repercussions directes en el sector turístic que, sense cap dubte, juga el paper de motor d'aquesta economia. I no val a dir, com ha fet en algunes ocasions el Partit Popular, jugar al joc de l'ou i de la gallina, del producte turístic atractiu, de les freqüències i de les rutes, de la demanda i de l'oferta. Les xifres ens diuen que allà on s'han reduït freqüències i rutes han baixat els visitants i allà on s'han incrementat han vingut més turistes. Vegem alguns casos: baixen els visitants de Barcelona i Madrid en allò que coneixem com a temporada baixa, el 2011 eren 120.000 visitants, el 2013, 98.000 visitants, una reducció d'un 22%. Mirem Galícia: del 2010, amb 27.121 habitants, el 2013, 23.497, una reducció del 15%. Mirem Bilbao: una reducció del 2010 al 2013 de 12.162 visitants, que representa un 32%. Mirem Astúries: la pèrdua de la connexió Mallorca-Astúries, gestionada per Air Berlin, suposa la pèrdua de 100.000 passatgers l'any. Aquestes són les xifres.

El mateix efecte dissuasiu el trobam en els preus i el podem mirar en el cas de la connexió de Menorca i Eivissa amb Barcelona. La ruta Menorca-Barcelona és comercialitzada sense competència per Vueling, si miram els preus del bitllet per exemple en Setmana Santa d'enguany, 14 i 15 d'abril, ens trobam que un Maó-Barcelona val 120 euros, amb descompte de resident. Eivissa-Barcelona, 65 euros. Palma-Barcelona, 26 euros. Saben què val fer Barcelona-Menorca avui mateix, només anada en aquestes dates esmentades? 222 euros. Qui voldrà venir a les nostres illes? Qui voldrà venir a Menorca amb aquest preu? És evident per tant, que la intervenció i la incidència del transport aeri és clau i necessita de la intervenció i del posicionament clar i contundent d'aquest parlament.

Els dos primers punts de la resolució van en aquest sentit. Van també en aquest sentit les declaracions, les modificacions de les obligacions de servei públic, que crec que prou vegades en aquesta cambra ja hem posat de manifest que no han resolt les dificultats de connectivitat. De fet, un estudi, encomanat per la Plataforma menorquina El transport ofega Menorca, encomanat a la Fundació Universitària de Bages, posava de manifest altres possibilitats que suposarien, amb la modificació de l'OSP una tarifa molt més accessible, una tarifa universal i una tarifa que permetria acabar amb el model del descompte de resident que s'està demostrant que no és satisfactori.

Si estam d'acord que la connectivitat té una incidència directa en l'economia del país, haurem de convenir també que la gestió dels aeroports és una qüestió de primer ordre. Els aeroports són infraestructures bàsiques per a qualsevol país, fonamentals per decidir sobre la pressió del territori, sobre el model econòmic, sobre els destins a potenciar. O s'aposta per la cogestió, com ha fet aquest parlament, no sempre, però majoritàriament, la majoria de vegades, o s'aposta per la privatització. I el president Rajoy ha dit ben clar que ell aposta per la privatització, fins el 60% d'AENA i a més, descarta la fragmentació d'AENA, que per a nosaltres era fonamental, ja que vinculàvem la cogestió, aquest parlament ho deia així, amb la gestió individualitzada dels aeroports. En el marc de la privatització perd tot el sentit una autoritat aeroportuària, creada a imatge i semblança de l'Autoritat Portuària, com a organisme de consulta i participació, en la qual a més de Foment, hi fos participada, present l'administració autonòmica i l'empresariat. I en aquest sentit caldria que el Govern de les Illes Balears fos clar, no ho va ser a la passada interpel·lació, jo crec que clar, esperàvem una resposta molt més ferma.

Un altre element em sembla que fonamental i imprescindible és que aquest parlament projecti i aprovi propostes de futur. I la darrera proposta de resolució que presentam va en aquest sentit, va en el sentit que el Parlament insti el Govern de l'Estat a tramitar allò que consideram just i que és, a més a més, fonamental, que és una llei de règim especial, una nova llei de règim especial que reculli les actuals necessitats de transport aeri com a elements específics i diferencials de la insularitat de la comunitat autònoma. El que demanam és que la regulació del transport aeri i marítim, açò és el descompte de resident, les obligacions de servei públic, etcètera, es faci a través d'una llei específica vinculada al règim especial de les Illes Balears, prevista a la disposició addicional sisena de l'Estatut d'Autonomia, perquè la insularitat és un fet específic, que creim que requereix aquest tractament diferencial. Ho recull com deia així el nostre Estatut, que és una llei orgànica i així per tant, ho reconeixen i ho assumeixen i ho haurien d'assumir i reconèixer les institucions de l'Estat. Creim que és necessari que els governs prenguin mesures fermes...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Martí per favor.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí vaig acabant. ... que siguin duradores en el temps, que durin i que siguin una eina fonamental per a l'economia d'aquesta comunitat autònoma.

Deix altres propostes de resolució que tindrem en tot cas a la segona intervenció temps d'esmentar, però totes van en la mateixa direcció que aquest parlament altres vegades ja ha debatut i moltes vegades ja ha pronunciat favorablement el seu suport. I per tant, esperam també que en aquest moment en què es qüestiona la gestió aeroportuària, en què la connectivitat està en una situació francament difícil, en què les xifres no són favorables a promoure i a dinamitzar l'economia, doncs surti una resolució unànime d'aquest parlament, que deixi clar quina és la postura de les Illes Balears, dels diferents grups d'aquest Parlament en el Govern de l'Estat i que el Govern de l'Estat per tant tenguí una directriu clara i ferma de com ha d'actuar i de quina és la voluntat de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Per part del Grup Parlamentari Popular s'hi mantenen les esmenes RGE núm. 1116/14 i 1117/14. Per defensar-les i fixar posició té la paraula el diputat el Sr. Carlos Veramendi.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, Presidente. Nuevamente tenemos una iniciativa, en este caso del Grupo MÉS, donde presentan llamaríamos un *totum revolutum*, intentando aparentar siempre más cuerpo y contenido. Sr. Martí, se lo digo con sinceridad, su moción es básicamente un cortar y pegar de anteriores iniciativas ya debatidas y algunas ya aprobadas, son propuestas aprobadas en este parlamento esta legislatura, pero cualquier motivo es bueno para salir a efectuar críticas infundadas. La interpelación fue sobre conectividad de Menorca y su moción pasa a ser genéricamente de transporte aéreo. La situación real no es como la pinta, ni mucho menos. Vamos a los datos y no a estas conjeturas tuyas malintencionadas y esa demagogia habitual.

En la temporada alta en nuestros aeropuertos en 2012 hubo récord de pasajeros, récord de pasajeros, y en 2013 se han batido récords históricos de pasajeros. Además, se ha conseguido prolongar la temporada turística, conllevando un incremento de pasajeros. En ellos, el tráfico internacional se ha incrementado y el nacional ha disminuido, menos incluso que la media del censo nacional. Esta bajada es cuando frecuencia y destino son más grandes y los precios muy competitivos, concluyéndose que está relacionada con la situación económica, no por falta de conectividad o tarifas altas. Comparando datos, las principales pérdidas de pasajeros se produjeron en otras legislaturas, la suya.

En la temporada baja los datos señalan un cambio de tendencia hacia la mejora, destacando los incrementos de pasajeros de Ibiza y Mahón, su conectividad se ha reforzado en tráfico internacional, en los interislas en temporada baja con OSP, por lo tanto, con igual servicio siempre, los pasajeros han disminuido, demostrando que es por la situación económica.

En los tres aeropuertos nuestros en temporada baja sigue habiendo más oferta que demanda de plazas y la previsión de movimientos es inferior a los realizados. En invierno, Sr. Martí escuche, las rutas con las principales ciudades peninsulares están cubiertas. El aeropuerto de Palma se mantiene similar a otros años. El de Ibiza tiene conexiones diarias: 6 con Palma, 4 con Madrid, 5 con Barcelona, 3 con Valencia y 1 con Alicante. El de Menorca: 6 con Palma, 2 con Madrid, 3 con Barcelona y 1 con Alicante, sorprendiendo, Sr. Martí, su actual petición genérica de otras declaraciones de OSP. Por cierto, en las legislaturas que ustedes gobernaron, dos, no promovieron ninguna ni hicieron nada al respecto, ahora piden. Éstas se declaran cuando el libre mercado no cubre una ruta, no siendo el caso. Además, con OSP no se pueden cubrir todas las rutas y frecuencias a los precios medios de mercado, demostrando un desconocimiento de la situación real y actual y lo relativo a una OSP.

Además, se están viendo movimientos estratégicos de aerolíneas en volver a enfocar su interés en rutas con nuestras islas. Colaborando la no pervisión del sistema que provocaban las prácticas de la pasada legislatura, de mantener artificialmente el mercado mediante ayudas públicas, 5,5 millones de euros dio el anterior Govern a las líneas, con la triste consecuencia de perder pasajeros por encima de la media nacional y contribuir a desviar la demanda a compañías *low coast*, que en muchos casos luego dejaban las rutas. Recordarles el informe negativo de la Comisión de la Competencia a estas ayudas y su investigación por autoridades europeas.

Quiero destacar que dos importantes hitos para nuestra conectividad, las dos declaraciones de OSP, han sido conseguidas gobernando el Partido Popular, la última esta legislatura, cumpliendo una reivindicación histórica de los menorquines. En la OSE interislas, según la comisión mixta, la tarifa media real es de 80,8 euros por trayecto, 40,4 euros residentes, está por debajo de la de referencia, contabilizando un descenso de pasajeros no debiéndose a una gran alza de precios sino a la situación económica. En la OSP Menorca-Madrid la comisión mixta no ha detectado incumplimientos, constatando un descenso de la demanda de un 40% de pasajeros respecto al mismo período del 2011 en que operó de forma regular.

Así, la comisión mixta reconoce la necesidad de reestructurar la OSP ajustando frecuencias a la demanda real y mejorando horarios para favorecer la mayor conectividad con el *hub* internacional de Madrid. También la comisión mixta constata que la tarifa media, Sr. Martí, ha sido de 71 euros por trayecto, 35,5 para residentes, por debajo de la de referencia. Esta caída de demandas ha provocado una debilidad de ingresos llevando a la compañía a acumular superiores pérdidas de explotación a las previstas, comunicando el fin de su operatividad desde el 29 de marzo, llevando a otra licitación pública similar, pero actualizada, mientras tanto la cubre la compañía y en verano rige el libre mercado. Recordarles el informe del Defensor del Pueblo que asegura que gracias a ella es posible contar con un servicio regular y tarifas más asequibles.

Respecto a una tarifa plana para la OSP interislas el Govern solicitó al Ministerio de Fomento que estudiara su viabilidad, manifestando en la comisión mixta que no lo era. También el Govern pidió una rebaja de precios de un 25%, ésta es la máxima rebaja posible que no implica un cambio normativo y presupuestario de coste desconocido y sin cabida en la normativa aplicable. Además, significaría tener dos sistemas paralelos, uno con descuento de residente para destinos domésticos y otro para interislas sin el descuento de residente, existiendo una incompatibilidad legal de aportar la tarifa única al descuento de residente y que los no residentes se beneficien de una tarifa plana con un importe que compensa al residente insular no es compatible con esta normativa, además del incremento del coste público y un retraimiento de la demanda no justifican tal tarifa única.

Sobre aplicar el descuento de residente al precio final del billete, Sr. Martí, francamente, el Parlamento ya se manifestó, fue aprobado por unanimidad en la Comisión de Turismo de 30 de mayo de 2013, que yo mismo defendí. Veo, Sr. Martí, que nos traído aquí un cortar y pegar de anteriores propuestas, esta misma propuesta ya se aprobó hace menos de un año, usted la vuelve a traer. El descuento de residente respecto a las tasas es el mismo desde el Real Decreto 1316/01. Yo le hago una pregunta y me conteste en el segundo turno, ¿pidió usted alguna vez un cambio como el que ahora pide en el 2001? Y yo le voy a contestar, yo ya le contestaré porque lo he estado mirando, nunca, nunca. Debe ser más coherente y era conseller insular del Consell de Menorca. Es triste que exija en la oposición habiendo callado desde el 2001, incluso gobernando. Este govern sí que defiende su aplicación y lo ha defendido en Madrid.

En las tarifas es uno de los aspectos donde más conjeturas y demagogias efectúan, hay que ser rigurosos, no hacer conclusiones en base a informaciones no constatadas como hace, no sirve hacer simulaciones o buscar una cosa sino saber a qué precios se ha viajado de media, por ello el Ministerio de Fomento, el actual, puso en marcha el observatorio de precio y conectividad, medida clave para garantizar la conectividad insular, comprobando los enlaces aéreos y facilitando el control de las tarifas en puentes y festivos, evidentemente, debido a una gran demanda, hay un incremento considerable de demanda y se produce por consiguiente un incremento de precios, práctica habitual también en este sector que opera en el libre mercado.

Sobre el descuento de residente esta cámara ya se pronunció a instancia del Grupo Popular, a instancia del Grupo Popular. Recuerdo cuando la oposición intentando crear alarma nos dieron quince días afirmando que el descuento de residente se reduciría. Como les decíamos, no es así ni ha sido así. Pero el Ministerio de Fomento venía detectando una bolsa de fraude en el uso de estas bonificaciones generando, incluso, un proceso penal con imputaciones. Tristemente el gobierno socialista, el Gobierno del Sr. Zapatero, no lo atajó. El ministerio creyó imprescindible retomar un filtro para controlar el uso de los fondos destinados a ello, la medida, según datos oficiales, supone un ahorro de 9 millones de euros, no es baladí esta cantidad, eh!

Así, desde setiembre de 2012 se acredita la residencia para tal bonificación mediante un certificado, usualmente en soporte papel, que la mayoría de ayuntamientos están dando gratuitos. A su vez, el ministerio puso en marcha un llamado sistema de acreditación automatizada, el SARA comúnmente. En palabras suyas, Sr. Martí, en otra iniciativa que ya debatimos, usted lo definía como un sistema auténticamente útil y eficaz para evitar el fraude, le agradezco el reconocimiento a la labor del Ministerio de Fomento, integrándose progresivamente las compañías al ser un proceso técnicamente complejo. Se da un gran paso, el Real Decreto Ley 1/14, de 24 de enero, hace nada, establece la obligatoriedad de integración en el SARA de todas las compañías que emitan billetes subvencionados por residencia no peninsular en todos sus canales de venta y a admitir el pasaporte para según que ciudadanos para acreditar la identidad. Además, el descuento de residente se ha universalizado para residentes no comunitarios. Este gobierno lo ha hecho y ustedes no lo hicieron. Está claro que si alguien hace más en todos los sentidos por estas bonificaciones son los actuales gobernantes.

Por otro lado, el Govern defiende la titularidad pública de nuestros aeropuertos, pública, al ser infraestructuras estratégicas para la comunidad, y la descentralización y participación de instituciones propias en su gestión, para desarrollar estrategias más adecuadas a la realidad insular, y así se le hizo saber a la ministra de Fomento el 24 de enero del primer año al tomar hace poco posesión. También así se ha manifestado este parlamento a iniciativa, en este caso, del Partido Popular, habiéndose producido recientemente, al constituirse, un gran paso con la creación del Comité de Coordinación Aeroportuaria. Es la primera vez, la primera vez, en democracia, y siempre, que instituciones propias y organizaciones participan en la gestión de aeropuertos. El 27 de enero se constituyó el de esta comunidad, el tercero a nivel nacional.

Respecto a AENA les recuerdo la deuda recibida de 14.942 millones de euros, este es el agujero que dejaron a la ministra, y que el proceso privatizador lo puso en marcha el gobierno socialista, el señor, el ministro Blanco, lo puso en marcha el Sr. Blanco, y por cierto, ustedes, el anterior govern, ni mutis con ese proceso privatizador, ni mutis.

Este gobierno, el actual del Partido Popular, lo ha paralizado y lo único que hay es un dictamen no vinculante del Consejo Consultivo de Privatizaciones, no habiendo nada más concretado. Lo que está claro y este govern y aquí tengo al conseller de Turismo lo ha defendido sobradamente es que los aeropuertos de Baleares no pueden entrar nunca por su situación estratégica en un supuesto proceso de privatización. Ésta es la auténtica realidad. Y también es realidad que hay un plan de transporte aéreo y antes no, funcionan los comités de ruta y su plan bianual y antes no, se reconocen los meses valle y bonificaciones de tasas y antes no, se reúne el Comité de Cogestión y antes no.

Sr. Martí, la pasada legislatura su partido llevó, vamos a llamarle llevó, esta materia, sabemos los resultados, lo que hicieron y lo que no hicieron, me gustaría que menos aparentara

ahora interés e intentara dar falsas lecciones como nos da cada vez que hablamos de conectividad y sean conscientes del gran trabajo que efectúa este govern y sus resultados en una cosa tan importante como es la mejora continua de nuestra conectividad.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per fixar la posició. Té la paraula el Sr. Damià Borràs, per un temps de deu minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Donarem suport a la moció presentada pel Grup MÉS sobre els greus problemes de connectivitat que patim. Les solucions les havíem de trobar a la Ponència de transport aeri, ho recorden?, però la ponència està hivernant. El Grup Popular s'ha negat gairebé a totes les compareixences convenients i ha impedit l'accés a tota la informació interessant, en catorze mesos només hem aconseguit aprovar un descafeïnat programa de treball que ni hem estrenat.

Estam en una espiral de frustracions socials, de pèrdua constant de rutes, d'increments injustificables de preus i de destrucció de llocs de feina. 31 d'octubre, *Diario de Mallorca*, "Mallorca ha perdido 800.000 turistas en invierno porque faltan vuelos y son más caros". 21 de gener, *Diari de Mallorca*, "El Govern no descarta pedir que los vuelos con Mallorca sean servicio público". El Sr. Veramendi ens ha dit que açò és il·legal, però el Govern no ho descarta.

Mentre passen aquestes coses l'AVE creix i s'escampa i s'abarateix i ompl de turistes els establiments dels nostres adversaris comercials del litoral peninsular en els moments en què precisament més els necessitam. *Preferente*, 20 de desembre passat, "La política de descuentos aumenta un 21% los pasajeros del AVE". Crec que no falten gaire més arguments.

Entre la interpel·lació i el debat d'avui s'han produït canvis transcendents que han empitjorat la situació encara més, canvis causats per decisions legítimes de les companyies aèries, però també motivats per la proverbial comprensió ministerial davant els problemes, crítics, és cert, d'aquestes companyies. Una comprensió que contrasta amb la versió que demostra per les necessitats i interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Air Nostrum vol renunciar a seguir operant amb les condicions establertes en la nefasta declaració de servei públic entre Menorca i Madrid, és la crònica d'un fracàs anunciat. És una altra decepció més a afegir al got ja a caramull de la frustració ciutadana, un got, el de la frustració ciutadana, que ja fa temps que vessa de desafecció i de desconfiança en la política, en els polítics per resoldre els problemes de connectivitat. La revisió anunciada pel ministeri de les condicions de servei públic empitjorarà encara més les condicions actuals, ben prest ho comprovarem, tendrem oportunitats de debatre-ho.

De les tan reivindicades declaracions de servei públic entre Eivissa i Madrid i entre Barcelona, Menorca i Eivissa millor que ni en parlem, ja ens ha dit el Sr. Veramendi que són il·legals, tot i que des del Govern del Sr. Bauzá no es contempli... no... *sí cuenta, Sr. Veramendi*, contempli demanar-les. *Diari de Menorca*, 20 de gener, “*La ruta entre Menorca y Palma ha perdido 78.000 pasajeros en los últimos cinco años*”. Igual passa amb la ruta Mallorca-Eivissa, és hora de constatar el fracàs, de llepar-nos les ferides, és hora de deixar de constatar el fracàs i de llepar-nos les ferides i començar a posar fil a l’agulla de consensuar solucions.

Entre el debat de la interpel·lació i avui han passat tantes coses que hem tengut temps i tot de canviar de conseller, encara no sabem si el canvi no haurà estat per anar a pitjor, esperem que no per al bé de tots, però si una cosa ens ha demostrat i a bastament el president Bauzá és que amb cada peça que mou, amb cada nova llei per decret, amb cada nou nomenament que fa és capaç d’espantillar les coses encara més.

Permeti’m, Sr. Martínez, que aprofiti per felicitar-lo públicament pel nomenament i que li desitgi, bona falta ens fa, que tengui molt encert, que tengui almanco més encert que el seu antecessor, succeeix vostè el membre del Govern salvant el president d’ideologia més oxidada i succeeix també el més envanit dels consellers de la història política de les Illes Balears. Esperam que en açò no sigui vostè a l’alçada del seu antecessor, no és gens difícil.

En el debat de la interpel·lació que ha motivat la moció del Grup MÉS el Sr. Delgado ens va amarar d’estadístiques malabars que cercaven d’amagar la realitat, és la manera com diuen que ho fan els arbres quan no ens deixen veure el bosc, va inundar aquesta sala de xifres que no tenen altre valor afegit que el de la seva autocomplaença. L’any que hem acabat, ningú no ho discuteix, ha estat un any de grans xifres per al turisme, és cert, aquí i arreu del món, a Taiwan, Bulgària, Irlanda, les Seychelles, per citar només quatre destins ben distints d’èxit turístic el 2013. En temps del no gens enyorat president Aznar la revista *El Jueves* va titular, “*España va bien y el extranjero, no veas*”.

Idò açò, que ara arreu, excepte Madrid, ves per on!, l’any turístic ha estat extraordinari i arreu, llevat d’aquí, els nombres extraordinaris s’han traduït en feina i oportunitats de benestar i en prosperitat per als ciutadans, s’ha convertit en més contractacions laborals i en més qualitat, aquí no, aquí s’han destruït 20.000 llocs de feina en dos anys. El nou conseller de Turisme, i connectivitat, es va estrenar a FITUR i els titular de premsa que ens varen arribar de FITUR coincidien tots en la reclamació unànime a l’estand de les cinc illes de més i millors connexions aèries, “*El turismo aspira a recuperar 300.000 visitantes españolas, pero exige más vuelos a las Islas*”.

Les sordines de la propaganda oficial no varen poder ni esmorteir la persistent remor de tots els sectors econòmics i socials demanant la intervenció política a favor de millors preus, noves rutes, estabilitat i planificació. Els anuncis d’hipotètiques incorporacions de noves companyies a les rutes estratègiques són, ara per ara, fum de formatjada, la sordina que vol velar la realitat. Mentre el Govern treu pit, la gent no té feina i qui en té sap que cada dia que passa la seva feina va a pitjor i és més precària. Mentre el ministeri no sap ni contesta i s’inhibeix hi ha plataformes cíviques que fan i paguen els estudis que el Govern es nega a fer, tot i que la Direcció General de Ports i Aeroports tenia i té una generosa partida sense gastar per a estudis. Es tracta, endemés, d’una informació de la qual el ministeri disposa i es nega a donar. Recordin, ara fa un any Foment va anunciar, amb gran acompanyament de fanfàrria, la creació d’un observatori de preus, els seus informes, que els té, es nega a entregar-los fins i tot al Govern del Sr. Bauzá. I ara el Consell de Menorca també encarregarà un informe, el Sr. Tadeo, pagarà vostè 14.000 euros per una cosa que el ministeri té dins un calaix.

El ministeri calla i fa, i mentre el ministeri es deixa acaronar per la mà sempre invisible del santificat lliure mercat els empresaris organitzen jornades, com la que tindrà lloc a Menorca dia 24 a la recerca de respostes, unes jornades, ens han dit, on participaran responsables d’AENA i del ministeri, persones que, per cert, en una mostra més de menyspreu, Sra. Presidenta, a aquest parlament, el Grup Popular ha impedit que compareguin davant la ponència de Transport Aeri. Poden participar en una jornada de debat, i ho celebrem, faltaria més, però no poden comparèixer davant aquest parlament, exemplar concepció de la democràcia. El nadó, i amb els fòrceps de la caiguda del mastodont Barajas, el nadó i tardat Comitè de coordinació aeroportuària perd gairebé tot el seu sentit davant el procés de privatització d’AENA.

El Económico, bé, si trec tants de periòdics és perquè llavors el Sr. Veramendi diu que m’invent les coses, *El Económico*, dia 28 de gener titulava en portada, “*La privatización de AENA frustra el deseo balear de la cogestión*”, *frustra el deseo balear de la cogestión*. Mentre el Govern reclamava participar en la gestió dels aeroports i el ministeri el consolava amb matèries promeses d’àmbits futurs de coordinació, com si cogestió i coordinació fossin sinònims, la sinistra mà de Foment perpetrava la privatització en silenci. Dels únics deu aeroports amb beneficis d’AENA, quatre són de Canàries i dos, Mallorca i Eivissa, a Balears. Recorden aquell temps que el president Bauzá vivia encara a l’edat de la innocència i patrocinava un front comú amb el Sr. Paulino Rivero? “Hem de ser valents”, va dir dissabte a Valladolid, idè demostri coratge, en tost d’exhibir la seva prepotència amb els més desvalguts dels ciutadans s’enfronti al Govern Rajoy, com ho fa el president de Canàries.

Per cert, què se n’ha fet del fòrum Balears-Canàries que s’havia de reunir dues vegades cada any? Prospeccions petrolieres, avions i privatització d’AENA són tres motius suficients per a un front comú.

Tendrem oportunitats, lamentablement, de parlar-ne prou de la privatització d'AENA, esperem que el nou conseller no es limita, com solia fer el Sr. Delgado, a escriure una carta plena de tedi retrets a la ministra, com si fos un pretendent despitat. Una ministra que, per cert, no va correspondre mai al capficament epistolar del Sr. Delgado, *la callada por respuesta*, que en diuen en castellà.

“Tadeo pide la implicación de Europa en la mejora de las conexiones aéreas”, ho va dir a la reunió fraternal que el Grup Popular va celebrar aquest cap de setmana a Valladolid. Ja saben que les famílies d'ordre, tot i guardar les aparences, no sempre estan ben avingudes. Esper que les divergències siguin *vox populi*.

(Remor de veus)

Estaria bé que Europa s'impliqués, Sr. Tadeo, però encara seria millor si s'impliquessin el ministeri i el Govern, molt millor. En els tres darrers anys les companyies han pagat devers 800 milions d'euros de taxes a AENA, per a una companyia com ara Vueling, Air Berlín o Air Europa les taxes representen devers un 30% del cost de l'operació de volar, i aquest 30% el pagam els usuaris, és a dir, nosaltres, i el paguen també els nostres turistes, si és que no trien l'AVE que ha baixat els preus un 11% de mitjana i amb descomptes de fins al 70% o agafen qualsevol altra avió cap a un destí competidor.

La connectivitat aèria també és molt important per a Formentera. El Sr. Company ens proposa una llei de transport terrestre que obligarà a connectar la barca amb l'aeroport d'Eivissa amb autobús. Però el Govern du tota la legislatura incomplint deliberadament la Llei autonòmica de transport marítim que obliga que hi hagi un servei públic de barca suficient, així que Formentera no tindrà barca però sí un flamant autobús que no podrà dur a ningú a cap dels seus avions. I el Grup Popular presenta ara una esmena per dir que sí a un nou REB, però no vol que el nou REB es faci d'acord amb la voluntat i els criteris d'aquest parlament, que és el que demana la moció. Amb quins criteris, idè? Amb quina voluntat? REB sí, però com vulguin a Madrid, no com decideixi el Parlament, diu el PP. És clar que el REB actual va sortir d'aquesta casa ben galdós, i ja el veuen com va quedar després que Aznar, timent Dalila, l'afaités com un que afaita Samsó.

Durant la dictadura corria un acudit, a l'acudit un enardit orador del règim franquista clamava: *“España estaba al borde del abismo, gracias a Franco hemos dado un gran paso al frente.”*

Senyores i senyors diputats, si hagués d'intervenir avui, ara i aquí, i contagiats com estaria, ben segur, per l'optimisme oficial l'eufòric orador franquista de l'acudit ben segur que conclouria: *“es la buena dirección”*, és a dir, abisme avall.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica, té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Veramendi, una altra vegada ens respon als nostres arguments amb el seu dur argument de *cortar y pegar*, i en una cosa té raó, ens aferram a les reivindicacions justes i ho seguirem fent. I no ho dubti, el Partit Popular també ho fa quan considera, o no, que les prospeccions petrolíferes és una reivindicació que aquest parlament ha de reiterar, i ho fa, i clar que ho fa, i bé que fa.

Em dóna la sensació, Sr. Veramendi, que s'ha dedicat més a defensar el Govern que no els ciutadans d'aquestes illes, perquè la veritat és que tot allò que he recollit i he exposat són qüestions que ha exposat, per exemple, la plataforma del transport aeri; per exemple ASHOME, per exemple PIME, per exemple les associacions de malalts. Però tot açò no serveix, la realitat és que el que compta és defensar el Govern; el Govern ho fa perfecte; aquí els ciutadans d'aquestes illes no tenen cap problema de connectivitat, i qualsevol dada que s'exposa serà simplement per defensar el Govern, no per defensar els ciutadans de les Illes.

La realitat és que les tarifes regides per l'OSP entre illes són de les més cares de tots els territoris insulars europeus, aquesta és la realitat. I la realitat és que davant la petició constant del nostre grup i d'altres grups en el sentit de modificar l'OSP entre illes per una altra OSP que estableixi una tarifa única i universal, i fins i tot fixant 30 euros per trajecte, cosa que demana la societat civil, aquest parlament, el Partit Popular, ho ha rebutjat. O per exemple quan se li demanava a la interpel·lació per a l'OSP Menorca-Madrid, després que la companyia que executa aquesta freqüència anunciàs que demanaria una revisió per no respondre a les expectatives de negoci, i el silenci del conseller, d'aquell conseller aleshores, era el preludi d'un fet: Air Nostrum renuncia a l'OSP abans que acabi el contracte perquè a parer seu l'OSP doncs no funciona.

I el Govern què deia?, què deia el Govern? Recordem-ho, què ha pregonat fins ara el Govern? Que aquesta OSP Menorca-Madrid era una OSP rècord; rècord a caducar i a ser inútil, a no respondre ni a les necessitats dels ciutadans ni a l'empresa que la gestionava. Un nyap, vergonyós. L'OSP Menorca-Madrid, que tenia un termini el 2015, acabarà el març del 2014 perquè no genera prou beneficis per a la companyia. Com li deia una OSP rècord, que venia bitllets d'anada i tornada per 288 euros, 158 per als residents, amb ofertes puntuals de fins a 128 euros, 78 per als residents, quan en el mateix període amb Ryanair, quan comercialitzava aquesta ruta, es girava al voltant dels 30 euros. I en aquest sentit el Partit Popular no diu res.

També el Partit Popular, quan aquí hem duit propostes per defensar de forma unànime la cogestió aeroportuària, el mes de gener de 2012 votava en contra d'aquesta petició, una petició que deia textualment açò: "Insta el Govern de l'Estat a consensuar amb el Govern de les Illes Balears un model de gestió aeroportuària que prioritzi les necessitats de servei públic", i açò el Partit Popular ho votava en contra. Però què diu FACUA?, què diu FACUA?, que sí que respon i que recull la sensibilitat dels ciutadans; diu que la privatització d'AENA generarà un brutal increment de les taxes aeroportuàries en els propers anys, i diu que amb açò passarà igual que ha passat amb els sectors de l'electricitat, el gas o el petroli, diu que la qualitat i la seguretat del servei públic empitjorarà dràsticament. Açò és el que diuen els que defensen els ciutadans. Però açò és igual, es tracta de defensar el Govern costi el que costi, mostrant les dades que són positives per al Govern i amagant les dades que posen de manifest que els ciutadans d'aquestes illes tenen una mala, molt mala connectivitat: poques connexions, males freqüències, mals horaris, preus elevadíssims i inaccessibles per a molts dels ciutadans.

Vull acabar simplement deixant constància de les esmenes i que la proposta, l'esmena presentada pel Partit Popular de substitució dels punts 7 i 8 serà acceptada. Hi hauria moltes coses a dir i a matisar, però amb la intenció i la voluntat d'aproximar posicions i acords acceptaríem aquesta esmena de substitució dels punts setè i vuitè. No així l'esmena que pretén substituir el punt número 11, en relació al règim especial; la nostra proposta és molt clara, i és que aquest parlament sigui el que marqui, encara que no sigui de forma potestativa, però és el que ha de marcar, és el que ha de dir quin ha de ser el contingut que doni sentit a la nova llei de règim especial de les Illes Balears, i açò és el que deixa de manifest, i amb l'esmena del Partit Popular s'elimina aquesta referència, que ens sembla absolutament injustificable i a més a més innecessària.

I acabaria amb una nova proposta, que si lògicament els dos grups l'accepten també es podria posar a votació, i es refereix a l'OSP Menorca-Madrid, que efectivament quan es va registrar aquesta moció no es va incorporar, no era una realitat, i avui dolorosament ho és, i aquesta nova proposta tindria el text següent, que lògicament -insistesc- dependrà que la resta de grups la vulguin incorporar, i diu, seria la següent, que el Parlament de les Illes Balears insta el Ministeri de Foment a revisar la declaració d'obligació de servei públic per a la ruta Menorca-Madrid en el sentit de fixar uns preus universals no superiors als 60 euros per trajecte, i establint un mínim de dos vols diaris amb horaris pactats amb el Consell Insular de Menorca i el Govern de les Illes Balears, tot en un context de mercat obert regit per les condicions abans exposades.

Res més. Esper que puguem aconseguir un acord suficientment fort perquè Madrid ens escolti. Crec que les Illes Balears, els ciutadans d'aquestes illes, ho necessiten. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Abans de procedir a la votació demanaré si accepten aquest darrer punt d'incorporació. No s'accepta, d'acord. Idò passarem a la votació d'aquesta moció.

Entenc que es votarien..., es poden votar per separat els punts 1, 5, 9, 10, i 7 i 8 amb aquestes esmenes que s'han acceptat. D'acord? Ara votarem 1, 5, 9, 10, 7 i 8.

Passam a la votació. Començam.

Queden aprovats per 57 vots a favor.

I ara passarem a la votació dels punts restants: 2, 3, 4, 6 i 11. Començam a votar. Votam.

Queden rebutjats per 34 vots en contra i 23 a favor.

IV.2) Moció RGE núm. 15420/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a reforma local prevista en el projecte de llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 11257/13.

A continuació debatrem la moció RGE 15420/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la reforma local prevista en el Projecte de llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, derivada del debat de la interpel·lació RGE 11257/13.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la moció. Té la paraula la Sra. Pilar Costa per un temps de 10 minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Una vegada més venim a parlar aquí en aquest plenari sobre la reforma local, i concretament sobre la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local.

Però ara ja no parlem d'un projecte, com vàrem fer les darreres vegades, sinó d'una llei definitivament aprovada fa unes dues setmanes, aproximadament, just a finals de l'any passat, i hem de lamentar que es faci una vegada més sense cap tipus de consens, amb una confrontació clara amb la resta de partits polítics, amb els mateixos ajuntaments, amb la FELIB, que aquí a les Illes Balears també s'hi ha mostrat contrària, i també s'hi ha mostrat en contra el mateix govern de les Illes Balears, que a pesar que ara fan el paper de col·laboradors amb l'Estat en el seu dia van presentar tota una sèrie d'al·legacions, jo diria que ben dures, en contra d'aquell projecte de llei, com deim ara ja llei, arribant a dir el Govern de les Illes Balears que la Llei de reforma local atemptava i modificava el mateix Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. Literalment el que venia a dir el Govern en el seu informe era que la llei atemptava i atempta contra l'article 70 de l'Estatut d'Autonomia. No hauria de recordar aquí que els estatuts d'autonomia són lleis orgàniques, i és l'Estatut de les Illes Balears que determina la distribució de competències.

Idò bé, aquesta nova llei de règim local el que fa ara és realment modificar el sistema competencial, concretament les competències dels consells insulars i les competències dels mateixos ajuntaments. I tot això es fa a través d'una llei ordinària, d'aquesta recentment aprovada llei ordinària en el mes de desembre. Això no es pot fer i el Partit Popular ho sap, però és que ho diu el mateix govern en les seves al·legacions. El que no sabem ara és per què el Govern de les Illes Balears i el Partit Popular han optat per callar davant d'aquesta trepitjada de competències del Govern, o a canvi de què ha callat. No podem entendre que després de les dures al·legacions que va fer el Govern en què titllava d'inconstitucional el projecte de llei de reforma local, ara hagi optat per abaixar el cap i no dir-ne res.

No basta dir que s'és reivindicatiu davant Madrid, no basten les paraules; ara ens fan falta fets, encara que segurament arribam una mica tard quan la llei ja ha estat aprovada a pesar de les múltiples campanyes que hi ha hagut en contra, i manifestacions en contra d'aquesta llei de reforma local.

Però com a mínim avui tenim l'oportunitat, amb aquesta moció que presentam per part del Grup Parlamentari Socialista com a conseqüència de la interpel·lació que es va veure el dia 10 de desembre de l'any passat, com dic com a mínim tenim la possibilitat de rebutjar el contingut d'aquesta llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local. Però a més a més tenim l'oportunitat de defensar l'autonomia local, que tan atacada està essent darrerament per part del Partit Popular.

Com deia abans els ajuntaments i la FELIB també s'han manifestat en contra d'aquesta llei. En aquesta legislatura, que es va dir que havia de ser la de la tercera descentralització, que havia de ser la legislatura dels suports als ajuntaments, acabarà essent la legislatura del maltractament o del càstig als ajuntaments. Vull recordar que a les Illes Balears el 80% dels municipis són inferiors a 20.000 habitants, i es veuran seriosament afectats per aquesta llei de reforma local, que en el seu article 26.2 determina que tota una sèrie de serveis que fins ara han estat municipals passaran o bé als consells insulars o bé al Govern de les Illes.

I una segona part d'aquesta llei que jo crec que també per al nostre grup és molt preocupant, jo diria que demolidora, és el fet que un dels objectius principals és la privatització dels serveis. La prestació d'aquests serveis diu la llei que podrà ser ara privada. Aquest realment és un dels vertaders objectius de la llei; ho diu la mateixa exposició de motius, privatitzar els serveis bàsics com puguin ser sanitat, serveis socials o el manteniment de l'educació. Precisament en un moment de crisi econòmica, on els serveis bàsics són especialment importants i necessaris, i essent les administracions locals les més properes als ciutadans, es fa incompreensible que aquesta llei del Partit Popular pretengui privatitzar aquests serveis. Igualment es fa incompreensible que s'intenti o que s'hagin buidat de competències els ajuntaments, sobretot els més petits.

Aquest missatge fals que l'Estat sempre llança, que l'administració central és més eficaç i més eficient enfront de les administracions més petites, de l'administració local, ve avalat per les xifres. L'Administració general de l'Estat l'any 2012 va tenir -l'Administració central- un dèficit de 5,2%; les comunitats autònomes, un 1,8%; i els ajuntaments van tenir

unes dades positives amb un 0,2%. Per tant ja està bé d'aquest missatge erroni, o més que erroni jo crec que llançat amb total mala fe, que l'administració local és la que pitjor gestiona.

I el que ens preocupa especialment és que aquesta llei ens agafa amb una total desorganització, no només en aquesta comunitat sinó a la majoria de comunitats. És cert també que el Govern s'ha reunit no fa gaire amb els diferents ajuntaments per oferir la seva ajuda de cara a aplicar aquesta llei. Però la confusió és descomunal. La llei diu que a partir de l'any que ve els ajuntaments afectats hauran deixat de prestar determinats serveis, entre ells els serveis socials. I respecte a la competència del manteniment d'educació i sanitat hi ha un període d'adaptació de cinc anys, però amb l'obligació d'adaptar-se un 20% cada any fins arribar a aquest cent per cent als cinc anys. Com s'avaluarà tot això?, qui ho farà?, qui determinarà si s'ha complert aquest 20% i com es calcularà aquest 20% dels serveis bàsics, en aquest cas educació i sanitat, per adaptar-se a la llei estatal? Com dic la confusió és total, perquè a molts d'ajuntaments els seus secretaris i altres juristes ja han dit que la llei serà absolutament inaplicable.

Però allò cert és que ja ha estat aprovada, concretament el desembre de l'any passat. Jo em pregunto per què, o què és el que han fet els ajuntaments al Partit Popular. Potser és que no sempre són tan dòcils com el govern de torn voldria, o que el partit que dona suport al Govern voldria. Per cert, tot el que ha passat recentment a la Comunitat de Madrid respecte a l'intent de privatitzar els hospitals públics, que ha estat aturat gràcies a la pressió ciutadana i a les decisions dels tribunals, ens hauria de servir d'exemple per repensar que no tot val, que els governants per molta majoria que tinguin no poden fer el que volen. I precisament aquesta llei de reforma local el que fa és això, obrir la porta a la privatització. Hi ha un mínim que s'ha de garantir, i precisament al que afecta aquesta llei són els serveis essencials, com deiem educació, sanitat i serveis socials.

Per anar acabant, crida molt l'atenció que el president del Govern, el Sr. Bauzá, en un dels seus primers discursos, en el d'investidura, digués que el seu objectiu..., que venia a ser president del Govern perquè volia ser el batle de tots els batles, i realment s'ha convertit en el castigador dels batles i de tots els ajuntaments. El darrer decret, o el darrer esborrany del decret de símbols, que ara precisament se n'ha parlat, a la interpel·lació, és una bona mostra del menyspreu que el Partit Popular està tenint cap als ajuntaments, i els ajuntaments a més ho han fet saber.

Deixin de trepitjar les administracions més petites, que es deixen la pell cada dia per servir als seus ciutadans. Per això la nostra moció el que demana és, en primer lloc, que es rebutgi la llei que ara ja ha estat aprovada, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local; en segon lloc, que es respecti l'autonomia local; en tercer lloc, que es mantinguin com a públics tots els serveis a què fa referència la llei, els serveis socials, l'educació i la sanitat; i per últim que es mantinguin els mateixos serveis que fins ara han estat prestant els ajuntaments. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, en torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari MÉS, el Sr. David Abril per un temps de 10 minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Debatem novament en aquest parlament sobre la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local de la mà d'aquesta moció que presenta el Grup Parlamentari Socialista. La veritat és que són poques, comptadíssimes, les ocasions que hi ha hagut per debatre, almanco tant a l'opinió pública com en el debat democràtic institucional, una qüestió que afecta profundament l'estructura de l'Estat, tant els ajuntaments directament afectats, com també les comunitats autònomes i els organismes i institucions intermèdies. Una moció a la qual ja avanç que donarem suport des del Grup Parlamentari MÉS, on coincidim que aquesta llei, que ja està publicada, és profundament antidemocràtica, que ha estat furtada, com els deia, del debat públic en general i particularment de les institucions afectades, dels ajuntaments, que no són cap sucursal del Govern d'Espanya.

Novament el PP juga amb eufemismes i paraules màgiques que té molta facilitat per buidar de continguts, no?, i posa un títol a la llei que no serveix més que per justificar el cúmul de despropòsits del seu articulat, racionalització, sostenibilitat. Jo crec que des de la pedagogia de la pregunta, que hauria de presidir qualsevol actuació impulsada per un govern, com és el cas d'aquesta llei, la qual no neix des de la base ni des de la preocupació dels problemes locals reals que toquen els ajuntaments com a administració més propera als ciutadans, ens hem de demanar: és irracional el que fan els ajuntaments, és insostenible? I des del Grup MÉS diem un no rotund a això.

Aquesta reforma de l'àmbit local només es justifica des de la fal·làcia, amb les dades a la mà, perquè el deute i el dèficit i totes aquestes pel·lícules, que ja estem cansats jo crec que tots els ciutadans i ciutadanes que ens contin, resulta que el 70% del deute públic espanyol és privat, el 30% és públic, i d'aquest 30%, el 80 és del Govern central, no és dels ajuntaments, els quals han estat demonitzats dins tota aquesta retòrica de l'"austericidi"; però és que si anam a l'àmbit del real, de la despesa, de la gestió, els ajuntaments resulten ser l'administració més eficient, perquè l'Estat continua gestionant el 53% de la despesa, les comunitats un 33 i els ajuntaments, els quals cada vegada han anat oferint més serveis, només gestionen el 14%.

Si a més, ja parlem en termes del que el Govern i el Sr. Montoro ven que implica aquesta reforma, que són 8.000 milions d'euros, i amb l'altra mà, veim els 30.000 que només l'any passat s'han donat a fons perdut a la banca, crec que queda clar que el que cerca aquesta llei és una altra cosa.

I ja no parlem del poc que representa el deute dels ajuntaments respecte del deute públic global, la meitat d'aquest deute és només de l'Ajuntament de Madrid, que no he de recordar en mans de qui està, i per cert, també un ajuntament al qual el Sr. Montoro, així com hi ha centenars de petits ajuntaments que es troben amb problemes de gestió absurds, per mor de les restriccions que s'imposen des del Ministeri d'Hisenda, al de Madrid no es preocupin que no li varen posar cap problema per endeutar-se més, encara que fos només per presentar el projecte de les Olimpíades.

Per tant, l'únic que fan quan recorren a aquests eufemismes, com racionalització i sostenibilitat, que vostès buiden de contingut, és posar en evidència la seva intencionalitat, la qual no té res a veure, evidentment, ni amb racionalitzar ni amb sostenir res més que un despropòsit. La seva intenció és llevar poder local i és afavorir negocis a partir de la privatització d'obres i serveis prestats pels ajuntaments; convertir els serveis a la ciutadania en un negoci lucratiu, són dues intencions que van de la mà d'aquesta llei.

I en termes democràtics, volen tornar fer complir als ajuntaments el paper que jugaven en el franquisme, convertir-los, com els he dit, en una sucursal del Govern central i que els secretaris, doncs, facin de funcionaris de l'Estat, no de facilitadors de la gestió quotidiana de la institució local.

En democràcia els ajuntaments s'han desenvolupat com l'administració més propera a la ciutadania i vostès els volen llevar, no competències, la qual cosa és un altre eufemisme això de les competències pròpies, el que volen són serveis; serveis que tampoc no són dels ajuntaments sinó que són dels ciutadans i de les ciutadanes que els reben.

Competències les quals, evidentment, o serveis, no els pertocaria fer, com vostès molt bé diuen, però que les fan i les fan perquè no les fa ningú més, i els ajuntaments són, segons la Constitució, organismes autònoms, i que tampoc no generen dèficit, perquè a l'hora de posar objectius de dèficit, quin és l'objectiu de dèficit que els han posat als ajuntaments per a enguany? És zero, no? Serà que no estan tan endeutats com deien i que novament això torna ser una excusa.

I quina és la conseqüència, a més, d'aquesta llei? Bé, doncs, pel que fa a competències i serveis, dir bé, doncs el que no toqui fer als ajuntaments ho faran les diputacions. Ostres! L'organisme, sort que aquí tenim els consells, que són d'elecció directa, però les diputacions que no ha elegit ningú? A aquestes els llevarem els serveis socials que no poden gestionar els ajuntaments petits, traurem un gran contracte, un concurs, i això ho gestionaran les diputacions. Bé, i per què no han fet una reforma local que es carregui i que suprimeixi les diputacions, que són un anacronisme a un estat com l'Estat espanyol, un estat modern?

Això és el que volen fer i això, evidentment, trauran concursos, trauran contractes que se'n duran gent que ja sabem, el Florentino, les Koplowitz, tot això està més que programat. És per a aquests que fan realment política?

I tampoc no és ver que faran més amb menys, perquè si un ajuntament gasta 300.000 euros en serveis socials o, millor dit, té pressupostats 300.000 euros o el cost dels serveis són 300.000 euros, però en gasta 700.000, no és que s'endeuti, perquè ara mateix és impossible endeutar-se pels 400.000 euros de diferència, però fa "virgueries" qualsevol ajuntament, independentment del color polític, per poder cobrir allò que és una necessitat i un servei que es dona a la ciutadania. Per quant licitaran? Per 300, a més no ho farà l'ajuntament, ho farà la diputació o un altre organisme o la comunitat autònoma, que ja sabem també com està i que no està per fer tampoc miracles.

I no parlem ja dels cementiris, enllumenat, aigües, parcs, brigades, biblioteques, etcètera, en què si hi ha dèficit ja directament es privatitza, o sigui, no importa ja ni la voluntat política i per tant de la decisió directa del poble d'aquest primer esglaó de la democràcia que representen els ajuntaments o que haurien de representar, perquè evidentment amb aquesta llei ja ho deixen de fer.

Mirin, això no s'aguanta, ahir vàrem estar reunits des del nostre grup amb el Comitè d'empresa de Coca-Cola i ens explicaven, jo al·lucinava una mica de com funciona aquesta empresa, la qual, evidentment, com es poden imaginar, no és una empresa que hagi notat massa els efectes de la crisi, malgrat ens trobem avui amb un ERO que afecta, entre d'altres, la planta de Palma, damunt la taula; i els he de dir que vostès, ara em ve al cap aquesta reunió que teníem ahir, vostès gestionen l'Estat, el Partit Popular gestiona Espanya com es gestiona la multinacional Coca-Cola, i això que tenim presumptament un estat democràtic i de dret. Saben com funciona la Coca-Cola? Doncs la Coca-Cola té una empresa matriu, la mare, allà on va néixer el producte a Atlanta, que distribueix xarop, això que ells diuen xarop, la fórmula màgica de la Coca-Cola, però els riscos, els costos de la cadena de producció, fins i tot bona part de la publicitat, ho assumeixin les empreses que gestionen el producte a nivell local, com és el cas de la planta de Palma, que la gestionen amb una altra empresa, no és directament, òbviament, la Coca-Cola. Però els que prenen les grans decisions, els que marquen cap on va la companyia, els beneficis que llavors es reparteixen aquests directius, que més que directius són taurons, i així ja es comencen a conèixer dins l'argot econòmic, doncs prenen decisions a Atlanta i els importa un pebre, per molts beneficis, per molta productivitat que tinguin, com és el cas de la planta de Palma, la més productiva de tota Espanya, els importa un pebre el que passi a la gent, als que hi ha al final de tot de la cadena de producció, sigui a Palma o sigui a Fuenlabrada.

I això és el que fan vostès amb la reforma local, gestionar l'Estat com la Coca-Cola, com una multinacional amb taurons que prenen decisions que poc o gens tenen a veure ni amb la racionalitat ni amb sostenibilitat; pegant una coça al cul als treballadors i a les treballadores públiques municipals, els quals es xifren envoltant el 30% dels llocs de feina que es perdran, gràcies, entre d'altres, a la reforma laboral que tenim, però a la que també vendrà, que, com vostès saben, afectarà els treballadors i les treballadores públiques, però sobretot afectant la ciutadania que fins ara rebia uns serveis que no eren cap caprítx, perquè les biblioteques, els centres de salut, totes aquestes coses són serveis necessaris, tot això que gestionen tants d'ajuntaments.

I jo crec que això, que quedarà en mans privades, que, com els deia, tenen nom i llinatges, no és gestionar i molt manco no es gestionar de manera democràtica un estat. És ben trist, però això és el que fan amb aquesta llei, carregar-se el primer esglaó de la democràcia i regalar-la a multinacionals despietades en detriment de la ciutadania. Són, i em sap molt de greu haver-los-ho de recordar, el Govern de la Coca-Cola.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Abril. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el diputat Sr. Fernando Rubio.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident, senyores diputades, senyors diputats. Parlem avui de la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, i jo crec que hem de deixar ben clar que, des del Partit Popular, nosaltres apostem per unes reformes que són necessàries, i avui ha quedat ben clar qui aposta per un immobilisme, per les exposicions per part dels membres de l'oposició, i qui aposta per fer les reformes que necessita el nostre país, reformes estructurals per tal d'adaptar la nostra normativa. Hem de tenir present que la regulació, el règim jurídic local no es toca pràcticament des de fa trenta anys i és necessari fer tota una sèrie d'adaptacions i una sèrie d'ajuts normatius per tal d'adaptar la nostra administració a la nova realitat.

I la veritat és que s'han produït molts canvis, molts canvis econòmics, molts canvis que han produït una de les crisis econòmiques més importants que ha patit el nostre país, i això implica que s'han de fer aquestes reformes i que s'han de modificar determinades estructures per al bé de la nostra ciutadania. I aquesta és una llei absolutament necessària, perquè, efectivament, com diu el seu títol, és una llei que racionalitza i que fa que sigui sostenible l'administració local en el nostre país.

Aquesta llei, molt enfora del que s'ha exposat en aquesta tribuna, té com a objectiu clarificar les competències municipals per evitar duplicitats amb les competències d'altres administracions, de forma que es faci efectiu un principi que és: una administració, una competència. Crec que aquest és un objectiu clar que persegueix aquesta llei, com també el de racionalitzar l'estructura organitzativa de l'administració local, d'acord amb els principis d'eficiència, estabilitat i sostenibilitat financera, i garantir un control financer i pressupostari més rigorós.

A més a més, molt enfora del que s'ha comentat en aquesta tribuna, el que es pretén és afavorir la iniciativa econòmica privada i evitar inversions, intervencions administratives desproporcionades, però sempre garantint, sempre garantint els serveis públics bàsics. Per tant, no es tracta d'eliminació de servei públic, sinó que es tracta d'afavorir, en la mesura del possible, la iniciativa econòmica privada i evitar abusos administratius que siguin desproporcionats.

Per clarificar les competències locals i avançar en el principi d'una administració, una competència, es tracta d'evitar els problemes de superposicions competencials entre administracions fins ara existents, per tant es tracta de definir d'una manera precisa les competències que han de ser desenvolupades per administracions locals i diferenciar-les de competències estatals, autonòmiques i a la nostra comunitat autònoma consells insulars.

Com afecta aquesta llei les nostres illes? Vàrem tenir l'oportunitat d'escoltar la consellera d'Administracions Públiques, per una interpel·lació de la qual deriva aquesta moció, i efectivament, a nivell de les Illes Balears, les competències impròpies suposen envoltant un 30% del pressupost de les despeses, això suposa un desequilibri pressupostari de la gestió municipal que no ens podem permetre. La futura llei fa un exercici de racionalitat, per tant, i de responsabilitat.

El que preocupa al ciutadà de les Illes Balears i de tota Espanya és que el servei públic es pugui donar i es pugui garantir, per tant, amb qualitat, que es presti aquest servei públic amb qualitat, que hi hagi dotació pressupostària i que es faci d'una manera efectiva. Al ciutadà no li importa tant qui o quina administració ha de donar aquest servei públic.

La peculiaritat que té la nostra comunitat autònoma, com tots saben, és que nosaltres tenim unes institucions públiques, que són els consells insulars, institucions que tenen doble naturalesa, perquè tenen un vessant, per una part, autonòmic, i per una altra part, un vessant local. En aquesta llei s'han introduït esmenes perquè aquesta tengui present i reguli la nostra realitat pluriinsular, esmenes reivindicades pels nostres consells insulars, una esmena concretament va dirigida a garantir que els consells assumeixin les competències d'acord amb el que diu la normativa bàsica i les que corresponen segons l'Estatut d'Autonomia, atribuir les competències a partir del que diu l'article 70 de l'Estatut d'Autonomia. I una altra esmena va referida que el personal directiu dels consells insulars puguin ser funcionaris o no en funció de les característiques de les seves funcions, com és el cas de la gestió específica, la que es pot fer a nivell dels consells insulars pels seus directors insulars.

Per tant, crec que ha quedat clar que s'han fet aportacions perquè es pugui tenir present el nostre règim jurídic i la particularitat dels nostres consells.

El que fa aquesta llei és enumerar un llistat de matèries que els municipis han d'exercir, en tot cas, competències pròpies, s'estableix, per tant, una reserva formal de llei per la seva determinació, així com una sèrie de garanties per la seva concreció i el seu exercici. Les entitats locals no han de voler assumir competències que no siguin atribuïdes per llei per a les quals no comptin amb finançació adequada, per tant només podran exercir competències distintes de les pròpies quan siguin per delegació i quan no es posi en risc la sostenibilitat financera del conjunt de la hisenda municipal, i no s'incorri en un supòsit d'execució simultània del mateix servei públic amb altra administració pública.

De la mateixa manera, l'estabilitat pressupostària, vinculada d'una forma directa a la celebració de convenis entre administracions i l'eliminació de duplicitats administratives.

Per una altra banda, la delegació de competències estatals o autonòmiques als municipis ha d'anar acompanyada de la corresponent dotació pressupostària. Aquesta duració no serà inferior a cinc anys i l'administració que delega reservarà els mecanismes de control precisos per assegurar l'adequada prestació del servei delegat, sempre pensant, per tant, en pro del servei al ciutadà.

Es reforça el paper de diputacions provincials, cabildos i consells insulars o entitats equivalents.

Consideram que, a més a més, s'introdueixen mesures concretes per fomentar, perquè també hi ha hagut molta confusió en aquesta tema; s'ha dit i s'ha acusat que nosaltres volem que es dissolguin ajuntaments, això és rotundament fals; el que fa aquesta llei és fomentar la fusió voluntària de municipis de forma que es potenciïn els municipis que es fusionen, ja que contribueixen d'aquesta manera a racionalitzar les seves estructures i superar l'atomització del mapa municipal. Nosaltres pensam que sempre aquest incentiu s'ha de veure, doncs això, com a un incentiu, com a una cosa voluntària i mai no es pot veure com a una imposició o com a una voluntat que el Govern de les Illes Balears vulgui començar a dissoldre ajuntaments, això és absolutament fals.

S'inclou també una revisió del conjunt d'entitats instrumentals que conformen el sector públic local, una racionalització dels seus òrgans de govern i una ordenació responsable de les retribucions del personal al servei de les corporacions locals. En qualsevol cas, nosaltres considera que el que fa aquesta llei és tenir, doncs, com deïem, uns municipis, una administració local més assequible, més sostenible, perquè, en definitiva, són els ciutadans, amb els seus impostos, els quals després han de mantenir tota l'administració pública.

A més a més, es prenen mesures dirigides a la racionalització organitzativa, a integració coordinada de serveis que, juntament amb les ja previstes a l'article 21 de la Llei Orgànica 2/2012, s'hauran d'incloure els plans econòmics i financers de les entitats locals.

S'estableix l'obligació de determinar el cost efectiu dels serveis que presten les entitats locals, d'acord amb criteris comuns i es disposa una remissió al Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques per a la seva publicació.

I per aconseguir, crec, un control econòmic pressupostari més rigorós el que es fa és reforçar el paper de la funció interventora de les entitats locals sempre respecte de l'autonomia dels municipis. Per tant, voler tenir una administració local autònoma, independent, que tots sabem que això és un dels seus principis més importants i fonamentals, no suposa que s'hagi de deixar a les administracions locals que vagin per lliure cadascuna, quant a política financera parlam.

Si el que volem és tenir una administració pública racionalitzada i redimensionada també l'administració pública local ha d'entrar dins aquestes polítiques de sostenibilitat i de racionalització i és el que es pretén amb aquesta llei estatal.

Tampoc no compartim el que s'ha dit aquí que se suprimiran serveis bàsics i que es privatitzarà la sanitat, els serveis socials, això és absolutament fals. En tot cas, el que vol fer aquesta llei és, en determinats aspectes, afavorir que es pugui fer iniciativa econòmic privada perquè considerem que això és saludable per a l'economia i pensam que d'aquesta manera també aconseguirem intervencions administratives que siguin desproporcionades, però sempre mantenint el servei públic que és, evidentment, l'esperit d'aquesta llei i de les reformes que està duent a terme el Govern del Partit Popular, tant a Madrid com aquí a les Illes Balears.

No estam, per tant, gens d'acord amb com s'ha plantejat aquesta moció per part del Partit Socialista i anunciam que no li donarem suport.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup proponent, la Sra. Pilar Costa.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies al Grup MÉS pel seu suport i, efectivament, després de les paraules del representant del Grup Popular es posa de manifest que som en definitiva davant de dos models distints quant a quins són els serveis que s'han de prestar a la ciutadania, com s'han de prestar i si han de ser públics o no. Què l'administració local necessita una reforma? Totalment d'acord. Què necessita aquesta reforma i concretament aquesta llei? En absolut, desacord, estam totalment en desacord, però no només el meu grup, així ho han manifestat la resta de partits polítics que no són el Partit Popular i una gran part dels ajuntaments governats per diferents colors polítics, inclosos el del Partit Popular.

No es pot carregar..., una vegada més he sentit aquí que amb aquesta crisi s'han de minvar les administracions, etc., tot això està molt bé, però és que les úniques administracions que minven o que buiden de contingut són les entitats locals, les administracions més petites i ja ho he dit abans amb dades, però ho tornaré repetir, abans he parlat del dèficit, ara parlaré de l'endeutament, l'Administració general de l'Estat suporta un 76% d'endeutament mentre que els ajuntaments en suporten un 4,8%.

Per tant, això que l'administració local, la petita, és la que gestiona malament és absolutament fals. No necessitàvem aquesta llei per aclarir quines són les competències que ha d'exercir cada administració, vull recordar que a la passada legislatura el Govern de les Illes Balears, juntament amb la FELIB, ja va firmar un protocol d'actuació i va començar a estudiar amb documents ja concrets sobre la distribució i l'execució de determinades competències, per exemple en matèria d'educació, que, per cert, va donar molt bon resultat.

En aquesta legislatura s'ha tornat a firmar un protocol de similars característiques, el que no sé encara molt bé és quin ha estat el resultat, potser que amb l'aprovació d'aquesta llei tot això quedi com paper banyat perquè evidentment aquesta llei està buidant de contingut bona part de la feina que tenen els ajuntaments o les competències que tenen els ajuntaments, sobretot els més petits o els inferior de 20.000 habitants que, com he dit abans, és el 80% dels municipis de les Illes Balears.

Escollar aquí per part del Partit Popular, que evidentment posa en evidència la diferència dels dos models que defensam el Partit Popular i el meu grup, dir que són intervencions administratives desproporcionades que estiguin en mans de l'administració, en aquest cas administració local o consells insulars, temes com la salut, els serveis socials o el manteniment de centres educatius, evidentment el meu grup no ho comparteix perquè si no digui'm quina altra intervenció està més justificada per part de l'Administració que no sigui en educació, salut i serveis socials. No se m'ocorre altra matèria que no estigui més justificada que aquesta, però com dic es posen en evidència els dos models diferents del Partit Popular i del Partit Socialista.

Les esmenes que es varen presentar al Congrés o al Senat respecte de la llei, que va millorar una mica, sí, efectivament, però és que són una anècdota dins del conjunt d'aquesta llei de reforma local i les conseqüències, les greus conseqüències que tindrà, que encara la gent i els municipis potser no en són del tot conscients perquè hi ha un marge sobretot en salut i en educació de cinc anys d'aplicació al cent per cent, i en definitiva quan el Govern central va reformar l'avantprojecte de llei i va dir que on es parlava de diputacions provincials, tranquils a les Illes Balears, que nosaltres ho havíem d'entendre com a consells insulars, és a dir, el menyspreu cap a les Illes és una vegada més inacceptable.

Per últim, dir que el portaveu del Partit Popular ha reconegut aquí que efectivament un dels objectius de la llei és afavorir la iniciativa privada, perquè vostès en aquest camp ho veuen com a una cosa positiva. Des del Grup Socialista hi estam absolutament en contra, perquè creim que si hi ha alguns serveis que s'han de mantenir en la gestió pública són aquells que ens fan més iguals a tots i entre aquests hi ha la sanitat, l'educació i els serveis socials.

És una llàstima que una vegada més el Partit Popular hagi optat per la confrontació institucional posant en peu de guerra els mateixos ajuntaments en lloc d'intentar consensuar una norma que afecta l'estructura de l'Estat i indirectament la nostra comunitat autònoma i sobretot afecta i afectarà els serveis bàsics que han de rebre tots els ciutadans que seran els directament perjudicats.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim ara a la votació. Començam a votar.

Queda rebutjada per 34 vots en contra i 24 a favor.

V. Compareixença del Conseller de Salut, per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 3211/11, relativa a copagament sanitari (Escrit RGE núm. 13585/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS), ajornada a la sessió plenària de dia 10 de desembre del 2013.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del conseller de Salut per tal de retre compte del compliment de la Proposició no de llei RGE núm. 3211/11, relativa a copagament sanitari, escrit RGE núm. 13585/13, presentat pel Grup Parlamentari MÉS, ajornada de la sessió plenària del dia 10 de desembre de l'any 2013.

Intervenció per part del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i a totes, el dia 20 de setembre de l'any 2011 el Grup Parlamentari MÉS va registrar una proposició no de llei, que es va votar posteriorment el 10 de febrer del 2012. En aquesta proposició no de llei, la proposta que es duia era que "El Parlament de les Illes Balears manifesta el seu rebuig a la introducció de fórmules de copagament per part dels usuaris del Sistema Nacional de Salut, atès que una decisió com aquesta afectaria greument principis bàsics del dret constitucional com el dret a la salut integral de les persones i a la salut pública en general".

Un segon punt d'aquesta proposició no de llei era que "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern que les mesures de racionalització en la despesa de les polítiques sanitàries vagin dirigides a millorar l'eficiència evitant dispersió de compres, millorar la descoordinació entre atenció primària i hospitalària, millorar processos de citacions i recitacions, evitar duplicitat d'exploracions, campanyes de conscienciació per a l'ús racional del servei de salut i l'ús racional de productes farmacèutics i l'ús genèric."

Eren per tant dos punts d'una proposició no de llei, un al qual dèiem de caràcter preventiu, perquè nosaltres o jo concretament em fic a la pàgina de la FAES i efectivament l'any 2012 ja veia que anava cap al copagament, l'altre eren proposades en positiu, donar propostes perquè érem conscients tots de la necessitat de millorar l'eficàcia i l'eficiència de la salut pública, del Sistema Nacional de Salut, i per tant, eren propostes concretes.

Doncs bé, aquestes proposicions no de llei es varen aprovar, es varen aprovar les dues proposicions no de llei, el setembre de 2011 aquests dos punts es varen aprovar, i a més es varen aprovar quasi, quasi ens deien que érem uns cridaners, que l'únic que volíem era crispar la societat perquè el copagament mai no l'aplicaria el Partit Popular, concretament la Sra. Duran que en aquell moment era parlamentària i avui és la presidenta del Parlament deia: "Sra. Santiago, el Govern no preveu ni està

sobre la taula el copagament sanitari, tal i com ha dit la consellera en les seves manifestacions, no hi haurà copagament sanitari", això a l'any 2011, setembre del 2011. Una altra de les expressions: "S'han analitzat, s'han valorat els arguments en contra, tenim en compte els comptes que han quedat", per tant ja havien analitzat els comptes, ja s'havien analitzat els comptes l'any..., a setembre, a febrer del 2012, "com els varen deixar i sobretot amb el mateix criteri, no està a favor d'aplicar el copagament sanitari el Partit Popular, nosaltres pensam que es pot fer d'una altra manera: reduint l'administració, redistribuint els recursos, aplicant criteris d'eficàcia i d'eficiència, en definitiva no hi haurà copagament sanitari". Això era el febrer del 2012.

A la vegada hi havia un document d'ib-salut 2020 que apuntava tot el contrari, que es començava a redactar i començaven a sortir els primers documents de febrer, del document ib-salut 2020, del qual no se n'ha sabut res pus, d'aquest document, tot i que era l'exemple de planificació sanitària a seguir, no se n'ha tornat tenir cap coneixement d'on anam.

Bé, 25 de març del 2012, eleccions andaluses i 16 d'abril del 2012, el Reial Decret 16/2012 que comença el copagament sanitari al conjunt de l'Estat, eh?, el copagament sanitari i la reducció a la mínima expressió, vol dir a zero, la universalització de la salut pública.

Doncs, avui nosaltres volem saber, Sr. Conseller, què ha fet vostè o què va fer la conselleria, vostè en aquell moment no era conseller, però què va fer la Conselleria de Sanitat per defensar en els diferents espais on s'havia de defensar aquesta proposició no de llei que va ser votada per unanimitat? Perquè la veritat és que les actes a les quals hem tengut accés no apunten a res d'això.

Tenim una primera acta, després del Consell Interterritorial, on hi ha tots els consellers que denuncien d'alguna manera aquest copagament en el País Basc, en aquest consell interterritorial hi ha tota una sèrie de consellers que manifesten el seu rebuig a això; la consellera andalusa "*manifiesta nuevamente su rechazo*"; el conseller del País Basc, la consellera de Canàries; el de la Comunitat de Madrid felicita, però ja sabem com ha acabat el conseller de la Comunitat de Madrid; fins i tot Galícia del Partit Popular, que encara és aquest Partit Popular que té una concepció humanitària de les coses, diu que no es pot posar aquest decret com està i per tant, que ell ho ha modificat. I l'única intervenció que tenim del representant del Govern de les Illes Balears en lloc de defensar el que el Parlament li diu que defensi, fa un prec: "*en relación al artículo 7 que habla de manipulación y adecuación de preparación de medicamentos*", aquesta és l'única intervenció que tenim després d'aquesta aprovació de la proposició no de llei, ni tan sols la manifestació a un acte oficial que la comunitat autònoma va expressar a través del seu parlament que estàvem en contra del copagament, ni tan sols això.

És més, quan es parla del copagament de transport el representant de la comunitat autònoma, el conseller de la comunitat autònoma, ho defensa i diu que efectivament aquestes coses s'han de fer "*porque hay un uso inapropiado de este servicio sanitario*", per tant, carregant una altra vegada contra els ciutadans que fan *un uso inapropiado*.

Nosaltres, cregui'm que ho hem cercat, Sr. Conseller, i no hem trobat cap document que ens pugui certificar que la Conselleria de Salut, fent cas del que deia el Parlament, va defensar a qualche espai públic, que no fos només allò de dir "ens sap molt de greu", sinó qualche document públic del que es va aprovar en aquest parlament, perquè si no, per què serveix aquest parlament? Almanco que consti a qualche banda que els nostres representants, quan hi van, diuen que el Parlament d'aquesta comunitat autònoma està en contra del que es va dir i pot utilitzar les mateixes paraules, no fa falta que utilitzi les nostres, les mateixes paraules que va utilitzar la representant del Partit Popular.

Varen continuar fent propostes de copagament i després ja era un canvi radical, si no es feia el copagament el sistema sanitari espanyol cauria. Ara sabem que el..., nosaltres vàrem fer propostes per evitar el copagament de transport, per evitar el copagament de determinades pròtesis, va ser que no, en aquell moment va ser que no, la Sra. Palau deia que si no es feia el copagament sanitari de transports no urgents el sistema sanitari estava en perill. Ara la ministra els dirà: no l'apliquin, i vostès, obediets no l'aplicaran. Ah!, exacte, perquè vostès a l'únic que fan cas és al que dicta Madrid, quan aquí hi ha un debat, aquí hi ha els interessos dels ciutadans, les associacions de malalts, les associacions de persones amb discapacitat li deien: no apliquin aquest copagament, per a vostès era impossible, si no és que el sistema sanitari es derruïa, era impossible, la sostenibilitat d'aquest sistema depenia d'aquests dos copagaments. Ara resulta que la ministra diu que no fa falta i vostès obeiran.

Ja li dic, però, Sr. Conseller, cap defensa per part d'aquest govern, ni a l'acta 100 ni a la 101 ni a la 102 ni a la 103 ni a les actes del Servei de Salut, ni a les actes del Servei de Salut a les quals hem tengut accés no explica res d'aquest tema.

Després hi havia un segon punt, un segon punt, en què parlàvem d'eficàcia i eficiència. Em podrà explicar quina eficàcia i quina eficiència hem aconseguit? Perquè vostè l'altre..., quan defensava els pressupostos de la comunitat autònoma vostè deia que, presumia que tenim els pressupostos més elevats de la comunitat autònoma des de l'any 2011, crec que era, o els de l'any 2010; com pot presumir d'eficàcia i eficiència si tenint els pressupostos més elevats que en el 2011 tenim menys serveis? Per què l'eficàcia i l'eficiència és una qüestió de màxims serveis a menys cost, tenim el pressupost més elevat i tenim manco serveis, tenim les llistes d'espera més elevades de tota la història de tota la comunitat autònoma, on hi ha l'eficàcia i l'eficiència? Què han fet per a aquesta eficiència i aquesta eficàcia? Citacions i recitacions, què han fet per evitar les citacions i les recitacions? Perquè cregui'm, la informació que vostè ens diu, la que nosaltres sol·licitam i la que vostè ens envia, per exemple, la taxa de participació de les dones en temes de mamografia va reduint-se, la informació que tenim és que es va reduint, no sabem si això està passant en altres espais, però ens agradaria que ens explicàs com ho està aconseguint.

Com podem tenir una eficàcia i una eficiència si vostè sap que per a l'eficàcia i l'eficiència el factor humà és importantíssim, tenint tres consellers diferents, quatre o cinc directores d'ib-salut diferents, de secretaris generals ja hem perdut el compte, canvis continus als directores dels hospitals.

Quines campanyes de conscienciació per a l'ús racional del Servei de Salut han fet?, quines..., perquè vostès tenen IB3, tant la ràdio com la televisió, podrien utilitzar aquests dos mitjans de comunicació que són públics per fer campanyes d'ús racional de la medicació, per fer campanyes d'altres tipus sanitaris, sobretot la prevenció, avui ho hem vist, la importància de la prevenció per no contreure un càncer. Què han fet, quines campanyes han fet? Nosaltres, la veritat és que no n'hem trobat.

Un altre aspecte que li demanàvem i que es va aprovar era la necessitat d'una millor coordinació entre primària i secundària, també ens agradaria que ens contestàs -i ja acab el temps- què han fet per millorar aquesta descoordinació entre primària i secundària, per millorar la coordinació, quan hi ha hagut en tres que duen dos canvis de model en relació amb com s'havia de coordinar l'atenció primària i l'atenció secundària.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del conseller de Salut, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Santiago, comparesc per tal, com vostè bé deia, de donar compte d'una iniciativa legislativa que el seu grup va presentar dia 16 de setembre de l'any 2011, tot just dos mesos i mig, encara no havien passat ni cent dies del nou govern i vostè presentà la Proposició no de llei RGE núm. 3211/2011, i em referesc, en primer lloc, a aquest detall per una raó molt clara: vostè, tot just feia tres mesos que havia deixat de participar a les reunions del Consell de Govern i li he de reconèixer que no planteja un mal diagnòstic de la situació que tenia la sanitat a les nostres Illes. I davant aquest diagnòstic encertat presenta aquesta iniciativa legislativa amb dos punts clarament diferenciats: el primer diu que el Parlament de les Illes Balears manifesta el seu rebuig a la introducció de fórmules de copagament per part dels usuaris del Sistema Nacional de Salut. Un segon punt, com dic, clarament diferenciat, que insta el Govern de les Illes Balears que les mesures de racionalització de la despesa vagin dirigides a millorar l'eficiència, que és el discurs que mantenc i que han mantengut els meus predecessors.

Per tant, m'agradaria precisar que aquest segon punt es divideix en evitar la dispersió de compres; millorar la coordinació en atenció primària i especialitzada, com vostè bé deia; millorar els processos de citacions i recitacions; evitar duplicitats d'exploracions i un ús racional dels productes farmacèutics. Crec que amb referència a aquests cinc punts d'aquest segon apartat de la moció, vostè i jo no havíem estat mai tan propers, tan acostats, però el problema és que vostè està acostada exclusivament amb el discurs i jo li intentaré esbrinar de manera clara que també ho hem demostrat amb fets, i que les dades així ho demostren.

Per tant, repetesc, que just abans de donar compte del compliment, el qual ha estat ampli, el seu diagnòstic era cert tres mesos després de deixar la seva responsabilitat de govern.

Em sorgeixen, per tant, molts d'interrogants: per què no ho va proposar quan seia en aquest consell de govern? Si ho va fer, si ho va proposar, per què no l'escoltaren? Si sabia que el sistema precisava de la introducció de mesures d'eficiència, perquè al llarg d'aquest any és que hem estat fent, per què no s'ha sumat al llarg d'aquest any a aquest discurs que mantenc? Però, amb voluntat optimista, la convid que mai no és tard per a aquestes qüestions i la convid que li donaré les màximes explicacions possibles.

El Govern va afrontar la situació heretada, la va afrontar intentant donar solucions a la malparada situació financera, però no hi entraré. Fent referència al tema del copagament i dins l'àmbit competencial que vostè bé coneix, vostè parla del copagament sanitari fruit de mesures estatals al qual determinades comunitats autònomes vostè bé sap que varen presentar recurs, i si fa referència al copagament de farmàcia ambulatoria, perquè crec que hem de començar a precisar un poquet l'objecte de debat i amb precisió, el copagament en farmàcia ambulatoria, la darrera comunitat autònoma que el va haver d'implantar va ser Euskadi, que diu que *"El retraso se debe a que el anterior ejecutivo, presidido por Patxi López, aprobó un decreto que dejaba el copago sin efecto, y el Constitucional suspendió, el pasado mes de julio, ese decreto, pero se acató esta decisión judicial"*. Per tant, a la força, fruit d'una imposició del Tribunal Constitucional, no quedava marge per a no aplicar aquest copagament al qual vostè, supòs que de manera genèrica i és l'únic que en aquest cas s'ha introduït, es referia. Per tant, dins l'àmbit competencial de la comunitat autònoma, el marge que ens quedava era estret, perquè aquell que ja va aplicar un decret com a govern, el Tribunal Constitucional li va tombar.

Quant al copagament en farmàcia hospitalària, he dit, reiter i continuo mantenint que no pot ser una barrera econòmica aquella que no permeti a les persones accedir a un medicament per a determinades patologies, així ho vaig contestar a una pregunta d'un diputat del Partit Socialista i ho mantenc en aquesta compareixença.

També li vull fer referència a tres copagaments específics, com puguin ser el de transport programat, el de dietoteràpics i el d'ortopròtesi. Sra. Santiago, aquests tres copagaments, ha sortit la secretària d'Estat a nivell del ministeri dient que *"no se van a desarrollar"*. Per tant, Sra. Santiago, anem a precisar l'objecte de debat.

I passaré també, per no quedar-me sense temps, a aquestes mesures d'eficiència que vostè esmentava. I ho vull precisar perquè crec que mereix totes les explicacions adients i hi ha molta feina feta. El primer dels punts d'aquest segon apartat fa referència a evitar la dispersió de compres. Totalment d'acord, hem dit que és una de les banderes de la gestió impulsar una central de compres, centralitzada en el Servei de Salut; ho hem fet, hem unificat el catàleg, de fet, per donar-li només una petita referència, hem passat de 31.200 productes que teníem de dispersió a l'any 2012, a 22.799. Però no és que haguem deixat de tenir productes, és que hi havia el mateix producte codificat amb diferent número, independentment de quin era el centre que comprava. Per tant, hem unificat 8.401 codis, i a més hem obtingut un estalvi important quant als costos unitaris.

El que passa és que hem fet moltíssima més feina que a l'any 2012. I fins i tot, també li vull dir, Sra. Santiago, i crec que serà una xifra que la sorprendrà, que hem fet més intervencions quirúrgiques que el darrer any sencer del pacte de progrés a l'any 2013. O sigui, s'ha operat més en els hospitals públics de les Illes Balears que el darrer any en què vostès varen tenir responsabilitat de govern.

Però també li vull dir que hem fet més consultes externes i per tant són dades que reflecteixen l'eficiència, perquè, com vostè bé l'ha definida, també és ver que hem gastat menys, i no entraré en el debat econòmic.

No entri a dir que hi ha manco serveis i tampoc no em precisi en el Pla ib-salut 2020 i no m'ho precisi, i crec que seria un tema que no haurien de tornar treure, perquè vostè va retirar la compareixença que tenia sol·licitada en el moment que jo havia comparegut per contestar una sèrie de preguntes de l'oposició i vostè va retirar la sol·licitud, en la meua presència, quan havia d'afrontar la segona compareixença. Per tant, aquesta excusa comodí, Sra. Santiago, ja no serveix; si hagués volgut debatre monogràficament sobre el Pla ib-salut 2020 teníem ocasió específica per fer un monogràfic, que vostè en el moment d'estrènyer va retirar.

En segon lloc, li podria dir tot un grapat de mesures per coordinar l'atenció primària en el que vostè ha anomenat secundària o especialitzada; li podria dir el document en el qual fem protocol de lumbàlgia i gonàlgia, protocols de derivació directa d'endoscòpies, protocols de derivació de pediatria, protocols de derivació de peu diabètic, maneig *del dolor crònic en paciente no oncológico*, un pilot de colonoscòpia a Muro, com avui de matí fèiem referència allà on s'ha integrat primària especialitzada, consulta ràpida de càncer de mama, pulmó i còlon, ja que avui celebrem aquest dia, la prevenció del càncer de còlon i protocols d'actuació específics a cardiologia, nefrologia, oftalmologia i encara tenim pendent el tema de traumatologia i que hem de continuar concretant.

Però, Sra. Santiago, el que li vull deixar clar és que la feina feta és molta, que el resultat de les llistes d'espera, que hagi baixat un 20% la llista d'espera quirúrgica és fruit que hem fet molta més feina que l'any 2012, però, a més, molta més que el darrer any sencer que vostès varen gestionar, conjuntament amb un altre partit, la sanitat d'aquestes illes.

Per tant, Sra. Santiago, el que demanaria és un poc de rigor a l'hora d'explicar les coses, les dades canten i són bastant clares.

Em parlava de millorar els processos de citacions i recitacions; hem ampliat la línia de telèfon per tal que aquella gent que no pugui acudir a la cita de consulta especialitzada pugui desnonar-la i pugui ser ocupat; evitar duplicitat d'exploracions. També he fet referència al tema de la integració de l'atenció especialitzada i la primària.

I l'ús racional dels medicaments. L'ús racional dels medicaments li faig saber que els metges de les Illes Balears prescriuen amb les pautes més correctes i que, a més, així surt també clarament evidenciat quan ens comparem amb la resta de comunitats autònomes. Per tant, Sra. Santiago, li dic: no és tard per pujar a aquest discurs, perquè realment, en essència, vostè va fer un bon diagnòstic abans que passassin cent dies que deixàs de seure al Consell de Govern, i jo la convid que realment s'hi pugui.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció, en torn de rèplica, del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula la Sra. Fina Santiago, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Sr. Sansaloni, no hagués fet falta ni dos mesos esperar, ho hagués pogut fer l'endemà que el Partit Popular ocupàs el Govern de la Moncloa, perquè el copagament ho tenen vostès a l'ADN i ho sabem i varem encertat plenament. Vostès deien que no hi hauria copagament, nosaltres dèiem hi haurà copagament; nosaltres dèiem hi haurà privatització i vosaltres dèieu no hi haurà privatització, i vostès ja fan un servei que comença la privatització en aquesta comunitat autònoma a l'illa d'Eivissa. Per tant, no feia falta esperar dos mesos, l'endemà ho haguéssim pogut fer, i varem encertat.

Ja li dic, si vostè vol saber el que decidirà el Govern del Sr. Rajoy a Madrid, es fiqui a la pàgina de la FAES i veurà fil per randa el que fa amb sanitat.

Vostè ve aquí i em fa preguntes a mi, és vostè que ha de contestar les preguntes que jo li faig, no vostè m'ha de fer preguntes a mi com a diputada. Demani als 28 diputats que hi havia en aquell moment del Partit Popular per què no varen l'oposició que vostè considerava que havia de fer i no demanaven al conseller de Salut les preguntes que considerava que li havien de fer. A nosaltres què ens diu ara! Jo li he de contestar preguntes? Sempre estan amb aquest estil: vostè ve aquí i demana preguntes a l'oposició. Tenien 28 diputats el Partit Popular per fer oposició al govern del pacte de progrés, ho digui, demani vostè responsabilitats al seu partit de quin tipus d'oposició ens varen fer, però no em digui a mi ara que aquí vengui a defensar o contestar-li unes preguntes. Home, és que cada pic és el mateix, tenien 28 diputats que no feien altra cosa

que haver de fer l'oposició que els corresponia i varen tenir una iniciativa parlamentària determinada.

Sr. Sansaloni, el problema que tenim quan discutim aquestes coses és que aquest grup del Partit Popular no fa res que el Govern del Partit del Popular de les Illes Balears no ho aprovi, perquè per modificar una coma de vegades han de cridar el conseller o el cap de gabinet corresponent, per modificar una coma. Per tant, quan es va aprovar, aquell febrer del 2012, que no hi hauria copagament, tenia el vist-i-plau del Govern. I aquest govern no va defensar aquesta proposició no de llei a cap espai públic, a cap espai on s'havia d'haver defensat, perquè no consta a cap acta. I si és així, jo li deman que vostè demani que es modifiquin les actes aprovades i consti que vostè o els seus antecessors varen anar a defensar el no copagament, perquè vostès no ho varen fer; però hi havia les eleccions andaluses i havia de sortir el Partit Popular molt bé dient que no hi hauria copagament, perquè després de les eleccions andaluses hi ha el "decretàs" aquest de la modificació de la sanitat pública, i aquest és el problema.

I hem presentat més iniciatives parlamentàries per evitar el copagament, per rebutjar el copagament de transport no urgent, com ja li he dit, i el Grup Popular hi ha votat en contra dient que la sostenibilitat del sistema pràcticament depenia d'aquest copagament. I ara vostès, perquè Madrid els diu que no, no ho aplicaran, no ho aplicaran; vostès funcionen com si fos una administració perifèrica, i vostès tenen un Estatut d'Autonomia que pot defensar la sanitat pública i pot aplicar la sanitat que considerem en aquest parlament.

Què em parla vostè de les llistes d'espera? Vostè es compara amb l'any 2012, jo li deman que es compari amb l'any 2010. No, de les intervencions quirúrgiques jo no tenc dades, vostè amb les llistes d'espera i el temps d'espera de l'any 2012 es compara, es compari amb l'any 2010 que és el darrer, la darrera gestió realitzada pel govern anterior. No aspira a ser millor que l'anterior? Doncs, de moment, en eficàcia i en eficiència no ho és, perquè té més pressupost i en canvi tenim menys serveis, tenim més llista d'espera i esperam més temps a ser atesos per una intervenció quirúrgica i esperam més temps per poder ser amb una atenció especialitzada, això, en eficàcia i eficiència cap.

Vostè em diu que el Tribunal Constitucional ha obligat el País Basc, idè el Tribunal Constitucional li diu que torni les targetes sanitàries tots els immigrants irregulars, no, no, també li ho diu el Tribunal Constitucional, no ho farà, no ho vol fer. I demà la ministra li dirà que ho pot fer i vostè ho farà, mentre li demani aquest parlament o una part d'aquest parlament, mentre li demanen les ONG, mentre li demanen entitats molt importants d'aquesta comunitat autònoma vostè no ho fa. També li ho diu el Tribunal Constitucional, ho farà?

Com pot reclamar eficàcia i eficiència si tenim 16.000 persones excloses d'aquesta sanitat pública, que només han d'anar per via d'urgència! I és fonamental que la sanitat pública sigui controlada.

La central de compres, miri, li he de (...) la raó, és un model diferent de gestió que augura bons resultats i anem a esperar.

Allò d'ib-salut 2020, Sr. Conseller, estic encantada que no l'apliquin, jo li pos com a un exemple de la manca de planificació d'aquest govern en temes de sanitat. No li deman res, jo segurament vaig demanar aquella compareixença quan hi va haver el canvi de conseller de na Castro al Sr. Mesquida i segurament li va tocar a vostè per una qüestió de calendari. I ja va el Sr. Mesquida, a una pregunta, que ja no l'aplicarien, per això va retirar la compareixença. Però per a mi és un model molt clar de la mala planificació que ha fet aquest govern en temes sanitaris. Fan un Pla 2020, com a model, i després no l'apliquen, al cap de quatre mesos, quan està aprovat, el retiren, no perquè sigui, sinó per això.

Campanyes? No me n'ha dit cap, vostè parla d'unes dades que nosaltres desconeixem.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Santiago, ha d'acabar.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí, ja he acabat. Per tant, Sr. Sansaloni, crec que aquesta compareixença pel que ens ha servit és per demostrar, una vegada més, que vostès només en temes sanitaris, com a mínim, que és avui el tema del debat, obeeixen Madrid i tenen molt poc interès a defensar les institucions d'aquesta comunitat autònoma, l'Estatut d'Autonomia el qual, a través de l'article 25, ens dona absoluta potestat per organitzar la nostra pròpia sanitat.

I demà sortirà la ministra dient que tornin targetes sanitàries, tal vegada, i vostès estaran encantats de tornar-les, com diu el Consell Europeu, però mentre li demani aquest parlament vostè en farà cas omís.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Contrarèplica ara del conseller de Salut per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Santiago, ha començat la seva segona intervenció un tant descentrada, em parlava de la Moncloa i em parlava exclusivament de privatització. Sra. Santiago, això no és objecte d'aquest debat, però li diré claríssimament, vostè sembla que està en contra d'acostar als ciutadans d'Eivissa i de Menorca un servei sanitari per al qual han d'agafar un avió i per tant li demanaria també que se sumàs a acostar-los aquest servei amb el model de gestió més eficient, perquè és un nou servei que s'ha de posar.

(*Alguns aplaudiments*)

Entengui que quan faig una lectura reflexiva d'aquesta proposició no de llei que vostè du en el mes de setembre de l'any 2011 em sorgeixin moltes preguntes, i li deman disculpes si a vostè li ha paregut que era impropri que un conseller les hi fes, però m'entengui, és que em situo en aquell mes, dos mesos i busques després que vostè deixàs de tenir responsabilitats de govern, i dius: per què no ho varen fer ells? Perquè hi havia determinades mesures que representaven molta feina, que representaven una necessitat...-estic parlant de mesures d'eficiència Sra. Santiago-, mesures d'eficiència com la central de compres. Per tant, li deman disculpes si no li agrada que li facin preguntes, però lògicament entenc que per responsabilitat democràtica consider que a un Govern se li poden dir les coses i si vostè ho veia, hauria d'haver intentat fer recapacitar a aquell que tenia la responsabilitat d'aquesta conselleria en concret. I si els sap tant de greu és perquè evidencia una deixadesa de funcions important per part d'aquell govern.

Lògicament també ha seguit la seva exposició dient que jo rectificà una acta d'una reunió a la qual jo no hi era. Sra. Santiago, això no té cap sentit ni un i per tant, com comprendreu no ho puc fer perquè no era jo qui representava en aquell moment la comunitat, per tant em demana un impossible.

També és veritat que li he donat compte de què hi ha tres copagaments que no s'aplicaran i també li he fet referència a aquell copagament en farmàcia hospitalària que no pot ser una barrera econòmica aquella que no doni accessibilitat, ho mantenc, ho vaig dir i ho seguiré repetint tantes vegades com faci falta. I després quan es veu perduda en la seva exposició, recorre a l'Estatut d'Autonomia sense precisar absolutament res.

Em diu que li don dades d'activitat respecte a l'any 2012. L'eficiència, Sra. Santiago, vostè l'ha definida molt bé, em diu que la comparí amb l'any 2010, ho he intentat fer, li ho he dit: hem fet més intervencions quirúrgiques que el darrer any que vostès, pacte de progrés, governaren i gestionaren la sanitat que és l'objecte de debat d'aquesta... Més intervencions quirúrgiques que l'any 2010 en els hospitals públics i més consultes externes fetes, està registrat a la FIT del Servei de Salut. Per tant Sra. Santiago, com que tot això ho hem fet gastant menys doblers, l'eficiència s'acompleix i no digui que no perquè aquestes dades són certes. A més li diré una altra..., estic tan segur d'aquestes dades que demanaré una compareixença específica per debatre els temes d'eficiència amb vostè i amb el Sr. Thomàs.

(*Alguns aplaudiments*)

Consider que el temps és breu per a una compareixença per donar compliment d'una proposició no de llei i com que consider que el tema és de suficient importància i a més, la feina feta permet defensar-ho allà on faci falta, farem un monogràfic específic per veure si se suma a aquest carro de l'eficiència i de la gestió responsable i que no tots en poden presumir. Li dic més, he fet una enumeració d'un 25% de tots aquests procediments que s'han fet entre especialitzada i primària, n'hi ha molt més, *creación de un nuevo circuito de derivación al servicio de otorrinolaringología desde el Hospital Son Llàtzer* a un centre concertat, canvi en el circuit de sol·licitud d'endoscòpies digestives des de primària a l'Hospital de Son Llàtzer, consulta telemàtica de neurologia també a un hospital públic, el servei d'admissió i radiologia per tal d'aconseguir un accés més ràpid a les proves, la millora de protocols i de guies clíniques d'atenció primària i especialitzada, que no li havia enumerat, establint un nou circuit que permet a determinades comares implantar un anticonceptiu subcutani que també millora l'eficàcia. La cirurgia menor ambulatoria també a centres d'atenció primària, per tal d'obtenir l'assistència sanitària baix els principis de seguretat i qualitat, perquè hem instruït aquells metges que així ho han manifestat amb voluntat, els hem format conjuntament en determinats serveis quirúrgics. Després també mesures en electrocardiografia.

Per tant Sra. Santiago, el bagatge és molt gros i a la compareixença en tendrem ocasió. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

VI. Proposició no de llei RGE núm. 803/14, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a nova llei de finançament de les comunitats autònomes.

Passam ara al sisè punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la proposició no de llei RGE núm. 803/14, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a nova llei de finançament de les comunitats autònomes.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, per defensar la proposició no de llei, té la paraula el Sr. Antoni Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui proposam en aquest debat, en aquest plenari, una proposició no de llei que fa referència a la futura llei de finançament de les comunitats autònomes. Una proposició no de llei que hem volgut posar a la consideració de tots avui, en aquest primer plenari del 2014. I l'hem volgut debatre avui per deixar ben clar, per il·lustrar, com una declaració d'intencions, de quines són les prioritats d'aquest Govern i d'aquest grup parlamentari per aquest any 2014. I precisament una d'aquestes prioritats, tal vegada la més important, és sense cap tipus de dubte, la del finançament autonòmic. Tots en som conscients, tenim un mal finançament de la nostra comunitat autònoma. Ho hem dit moltes vegades, el model de finançament actual, el de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, és injust amb Balears,

també ho era l'anterior model del 2001. Històricament la nostra comunitat autònoma ha estat mal finançada, de fet som, juntament amb Madrid, les dues úniques comunitats autònomes aportadores netes en el sistema de finançament. Som, ja dic, dels que més aportam i dels que en canvi menys rebem.

Balears, fruit d'aquest model de finançament, és de les darreres comunitats autònomes en despesa sanitària i en despesa educativa per càpita. Estam molt per davall de la mitjana. De fet, açò obliga que Balears hagi de fer un esforç suplementari per poder mantenir els nivells adequats en la prestació dels serveis públics essencials. Un esforç suplementari que ens suposa, per posar un exemple, haver hagut de demanar l'any 2013 un objectiu de dèficit superior al que teníem inicialment. I per tant, haver de suportar un major nivell d'endeutament. Ho hem dit moltes vegades, si Balears tingués el nivell de finançament d'altres comunitats autònomes, o el nivell de finançament de la mitjana espanyola, avui no tindríem problemes de dèficit i podríem millorar de forma substancial els recursos en sanitat, en educació i en serveis socials. No és de rebut que aquelles comunitats beneficiades amb un bon finançament es puguin plantejar reduir impostos o fer inversions i nosaltres, que som els que aportam més, en canvi ens haguem d'estrènyer el cinturó, fent esforços increïbles per poder mantenir mínimament els serveis essencials que donam als ciutadans.

Aquesta és realment l'arrel de tots els nostres problemes, aquest és el taló d'Aquil·les del nostre estat del benestar, aconseguir un repartiment més just i més equilibrat dels recursos destinats al finançament de les comunitats autònomes. I aquest és l'objectiu prioritari que té el Govern per a l'any 2014, la reforma del model de finançament autonòmic. Aquesta és la nostra principal prioritat. En aquest sentit, no puc fer més que agrair al Govern de l'Estat l'interès que està mostrant per aquesta qüestió i el compromís que ha pres de tirar endavant amb aquesta reforma enguany. I precisament perquè açò sigui possible, el Govern de l'Estat ja ha constituït, el passat 22 de gener, un grup de treball del Comitè tècnic permanent d'avaluació, que té precisament com a tasca encomanada l'elaboració d'un informe global per analitzar els efectes que ha tingut l'aplicació del sistema de finançament actual. També s'està treballant en la reforma del sistema tributari, una modificació fonamental i molt necessària que ha de tenir per força una gran incidència a l'hora de configurar aquest nou sistema de finançament.

Un altre element important a l'hora de conèixer amb exactitud la situació del finançament de les comunitats autònomes, és la publicació dels comptes públics regionalitzats, o les balances fiscals, li podem dir balances fiscals, no hi ha cap tipus de problema, com es vulgui anomenar, és igual, un compromís adquirit pel propi ministre d'Hisenda i que serà efectiu el proper mes de març. Amb aquestes dades sabrem les diferències entre les distintes comunitats autònomes quant al finançament dels serveis públics que reben els ciutadans. És important que aquest nou model de finançament asseguri un mateix nivell i una mateixa qualitat dels serveis públics a tots els ciutadans d'Espanya, siguin de la comunitat que siguin. Açò,

que és de sentit comú, avui amb l'actual no és així. I aquest és l'objectiu prioritari del Govern i per açò des de pràcticament el principi d'aquesta legislatura, hem alçat la veu, el Govern, el grup parlamentari, per reivindicar un nou model de finançament. El nostre govern i més concretament el president, ha estat qui ha abanderat aquests plantejaments dins el Consell de Política Fiscal i Financera; ho ha explicat el Govern en innumerables ocasions en reunions amb els ministres; ho ha dit públicament en centenars de declaracions públiques i entrevistes. I aquesta constant reivindicació ha tengut els seus fruits i per açò avui tenim el compromís del Govern que aquesta reforma serà efectiva dins l'any 2014.

Ara la qüestió és que aquesta reforma es faci en la bona direcció, que sigui fruit del consens també entre totes les comunitats autònomes, no pot passar, com va passar a l'any 2009, que el Govern primer va pactar amb Catalunya i després amb la resta de comunitats, i que aquest consens, a més, ha de suposar un reequilibri i una millor distribució dels recursos. No acceptarem que es modifiqui tot perquè finalment tot quedi igual.

És per açò que aquí vull destacar, i aplaudir, la iniciativa del Govern de configurar aliances amb altres comunitats autònomes que també pateixen el mateix problema de mal finançament. Els acords que es puguin adoptar entre València, Múrcia i Balears, oberts també a altres comunitats, lògicament, a l'hora de coordinar propostes, iniciatives durant les negociacions per a aquest nou sistema de finançament em sembla que és una gran iniciativa, que és molt positiva i que de ben segur donarà bons resultats.

És evident que el nostre govern fa les passes adequades i passes decidides, la pressió exercida dona els fruits adequats, tindrem un nou finançament dins l'any 2014, però ara toca el torn al Parlament, ara toca el torn dels partits polítics, ara toca posar-nos d'acord tots, anar junts en aquesta reivindicació per sobre de disciplines de partit, per sobre de sigles, és que ens jugam molt, ens jugam molt, és important, per tant, que no hi hagi fissures a l'hora de reclamar allò que ens correspon, a l'hora de reclamar un tracte just.

Aquests darrers dies ho hem vist amb el tema de les prospeccions petrolíferes, tots hem fet pinya, tots demanam el mateix, tots demanam i exigim al Govern central el mateix, encara que hi governi el PP, a nosaltres ens és ben igual, el primer són els ciutadans, el primer és el benestar dels ciutadans. Hem de superar aquestes consignes de partit, hem de superar aquestes disciplines per defensar el que realment és just per a Balears.

El tema del finançament, ben igual que el de les prospeccions petrolíferes, hauria de ser un tema on tots hauríem d'anar junts. Enguany, quan es tanqui el nou model finançament, haurem condicionat el futur econòmic dels propers deu anys de la nostra comunitat, del que s'acordi dependrà el finançament de serveis bàsics, dependrà la qualitat de la nostra sanitat, dependrà la qualitat de la nostra educació i per açò és important que durant les negociacions el nostre govern hi vagi amb la força de saber que té el suport de tots. No és el mateix anar-hi junts que anar-hi dividits. Les Escripures diuen *omni regnum divisum contra se desolabitur*, qualsevol regne dividit contra si mateix serà devastat. No podem anar dividits davant

Madrid amb aquesta qüestió, hi hem d'anar tots junts. Els debats polítics es poden fer amb altres coses, però amb açò hi ha d'haver acord i consens, el màxim acord i el màxim consens, fins on puguem arribar, però hi hem d'anar junts perquè açò és una qüestió que ens beneficiarà a tots.

És per tot açò que avui presentam sis punts d'acord, sis punts on a un d'ells es manifesta el suport al Govern per tal que es facin tots els esforços possibles per aconseguir un finançament que ens deixi com a mínim, sempre ho hem reivindicat, com a mínim en la mitjana estatal. Una qüestió ja també reivindicada, però que, de fet, encara certament estam molt enfora.

També demanam que la Llei de finançament que s'aprovi tengui efectes retroactius a dia 1 de gener del 2014, de fet, per posar un exemple, la llei de 2009 es va aprovar dia 18 de desembre per tenir efectes el dia 1 de gener del mateix any.

Una altra qüestió, també important, que demanam és que la nova llei suposi una millora de la capacitat normativa de les comunitats autònomes a fi de donar més seguretat als ingressos, de forma que aquests no depenguin de lliuraments a compte o de futures liquidacions que no s'ajusten als cicles econòmics de cada comunitat.

La descentralització dels ingressos és una altra de les nostres peticions, un dels problemes del model actual és que mentre les despeses estan descentralitzades els ingressos, en canvi, estan fortament centralitzats. És important que el nou model contempli una major descentralització dels ingressos i que, lògicament, cobreixi correctament i de forma homogènia entre totes les comunitats els costos de la prestació dels serveis públics essencials.

També demanam que el nou sistema respecti els principis d'ordinalitat i el de solidaritat, és a dir, consideram que qui més aporta ha de ser també dels que més reben. No és possible el que passa actualment, que Balears sent de les que més aporta estigui pitjor finançada que altres que aporten molt manco. I açò sense renunciar a la solidaritat, lògicament, volem seguir sent solidaris, però dins d'un ordre, no té raó de ser que qui més aporta sigui després qui menys recursos pot destinar als serveis bàsics essencials dels seus ciutadans.

El debat de finançament autonòmic que volem plantejar no és, per tant, un debat de solidaritat, sinó que és un debat d'igualtat, volem que qualsevol ciutadà d'Espanya, sigui d'on sigui, visqui a la comunitat autònoma que visqui, tengui accés al mateix nivell i a la mateixa qualitat de serveis públics essencials. Aquesta és la qüestió i això és el que consideram que ha d'assegurar la nova reforma del finançament autonòmic.

Per últim, demanam també al Govern central que tal i com ha anunciat faci públics els comptes públics regionalitzats, les balances fiscals, com ho vulguem dir, conèixer on som, saber quin finançament rebem, de quin punt partim, açò és importantíssim a l'hora d'elaborar aquesta reforma.

Són uns punts d'acord, els que avui presentam, que tenen tot -consider jo- el sentit del món i que no hi ha motiu aparent per no adherir-se a cadascuna d'aquestes peticions que consider que defineixen molt bé quin tipus de model de finançament volem per a Balears.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per defensar les esmenes RGE núm. 1108/14 i 1109/14. Té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bones una altra vegada, tornam parlar de finançament en aquesta cambra, n'hem parlat molt, pràcticament cada setmana que hi ha hagut... durant període de sessions a diferència del tema anterior, de la reforma local, parlar és una cosa, fer és una altra. Perquè no és que estiguem allà mateix on vàrem deixar aquest punt al final del darrer període de sessions al mes de desembre, és que estam bastant pitjor.

Crec que no fa falta tornar fer un relat, no vull ser pesat ja en aquestes hores, del que implica per a les Illes Balears patir o haver patit històricament un sistema de finançament que és profundament injust, que fa que aquesta comunitat tenguí serioses dificultats per donar serveis públics bàsics al mateix nivell que altres comunitats autònomes, que no és cap miracle ni cap privilegi el que demanam, de comunitats que estan aportant molt més que la nostra al sistema, la qual cosa ja és el sùmmum, o senzillament perquè el senyor Marí pugui quadrar els comptes, que sap i n'és ben conscient de les dificultats que té cada dia.

De fet, dins el nostre grup, fins on havíem arribat el mes de desembre ens pensàvem -ja ho començam a dubtar, també ho he de dir- que el Partit Popular havia fet un gir en el seu discurs històric pel que fa als temes de finançament i que començava a entendre que calia una millora substancial del sistema de finançament, també ho ha apuntat el Sr. Camps des de la retòrica, que és molt difícil gestionar per no dir sobreviure amb l'actual model, però reprenem avui el període de sessions i estam objectivament pitjor que on vàrem deixar aquesta qüestió a final d'any.

Ho dic perquè el 2014, efectivament, ha de ser un any clau en termes estratègics per a aquestes illes tant pel que fa al nou sistema de finançament com pel que fa a la nova llei de règim especial, ho hauria de ser per les estatutàries, però vostès han claudicat fins i tot encara que (...) ha dit que res de retornar res del que no s'havia justificat i aquestes coses que per a nosaltres, ja ho hem dit altres vegades, són excuses, vostès i Madrid es passen el nostre Estatut d'Autonomia pel folro, però hem

començat el 2014 amb un incompliment flagrant, flagrant respecte del que havia estat un posicionament unànim d'aquest parlament, hi havia la promesa, el compromís, com vulguin, per part del Ministeri d'Hisenda, per part del Govern d'Espanya de publicar abans que acabàs l'any les balances fiscals i ja sabem que de moment res de res, eh?, que Montoro ha dit que no.

Fins i tot el fet de no disposar a 1 de gener d'un altre model de finançament, d'una llei de règim especial ho podríem considerar un fracàs i un retrocés, però vaja, esper que el debat, si és que n'hi ha, no n'hi ha hagut massa en tota aquesta onada de reformisme que vostès pregonen, però bé, que el debat i els posicionaments conjunts quan calguin, avui esperem que n'hi hagi alguns, ens arribin o ens duguin a bon port, però el que ens demostra això, al nostre grup parlamentari, és que no hi ha... el tema del finançament, de reformar el sistema del finançament almanco en el sentit en què nosaltres, en què les Illes Balears necessiten no és una prioritat pel Govern d'Espanya, això és de moment el que han deixat clar.

Saben què passa? Que el nostre grup no entén, no entenem per què avui tornam debatre sobre aquest tema, sobretot de la mà del PP, perquè més que demanar el que trobam és que hauríem de parlar de fets, del que s'ha fet.

Perquè com a les prospeccions, clar, en Soria, a part de ser *el hombre que ruega a Dios encontrar petróleo*, és del Partit Popular. I Montoro de quin partit és?, amb la seva eloqüència; idò també és del Partit Popular. No és del PP el Govern de Madrid? Clar, el que ja és el sùmmum és que ens duguin avui aquesta proposta, no entenem que si el dia 15 d'octubre, unànimement i a proposta del Grup MÉS, vàrem aprovar que instàvem el Govern de l'Estat a publicar les balances fiscals, tornem a estar allà mateix. Què és el que s'ha negociat fins ara?, què és el que s'ha anat a fer a Madrid?

Però al mateix temps ens demanen que acompanyem, que encoratgem i que fem tot això que ens demanen cada vegada que el Partit Popular i els seus representants en el Govern han de fer qualque passa a Madrid. I avui ens trobam això, que ve el Grup Popular -vull creure que el Sr. Camps no s'ha passat a Vox-, ens ve..., ens canvia a la seva proposició les balances fiscals pels comptes públics territorialitzats. No són el mateix, eh?, vostè ha acabat dient "ah, no, és que es publiquen les balances o els comptes". No, no, no; no és el mateix, eh?, no és el mateix, que no ens prenguin el pèl, eh?, que no ens prenguin el pèl. Jo crec que això també ho deu tenir present el conseller, tot i que també ens ha volgut mig embullar, amb la seva intervenció en el torn de preguntes de control.

El problema no és el mètode de càlcul, Sr. Marí, de les balances fiscals. A nosaltres ja ens va bé, si és el mètode del flux monetari, que igual ens situa al voltant del 15% del producte interior brut el que se'n va i no retorna, el que és el nostre dèficit fiscal, o si és el mètode del benefici, que ens en podríem anar aproximadament a la meitat, entre un 6 i un 8%, una barbaritat en termes de dèficit fiscal. Baviera, que és el land que més aporta al sistema alemany, no arriba a l'1% i ja es considera molt el que aporta.

Per tant no és el mateix les balances fiscals que el nou mètode de càlcul que vol aplicar el Sr. Montoro i que es defensa des del Ministeri d'Hisenda, i contra el qual des d'aquí hi hauria d'haver un posicionament molt clar. Perquè el Sr. De la Fuente, que és l'economista que ha agafat el ministeri per fer el nou mètode de càlcul, ja ha dit que amb el nou mètode de càlcul Catalunya i Balears -que són de les que, juntament amb Madrid i el País Valencià, són de les que estam a la cua- ja estam a la mitjana; això és el que ha dit el Sr. De la Fuente, això és el que ha dit. Per tant no és el mateix, no és el mateix les balances que els comptes públics racionalitzats.

Perquè el passa, al nostre parer, és que el Partit Popular està fent servir aquesta qüestió de les balances, de si es publiquen, si no es publiquen, com una arma de lluita dins la seva creuada nacional contra el sobiranisme i el dret a decidir, i totes aquestes qüestions, el procés català... Tots sabem per què no es publiquen i no s'han publicat les balances fiscals. S'han arribat a dir barbaritats, s'ha arribat a dir que és que si es publiquen això l'únic que fa és alimentar l'independentisme. Clar, i el PP idò aparca les balances fiscals i les fa servir com una arma política ideològica que res no té a veure amb el que haurien de servir, que és per a un exercici senzillament d'allò que varem aprovar dia 15 d'octubre aquí, un exercici de transparència. Vostès em varen fer llevar la paraula "justícia", jo deia justícia i transparència; no, es va quedar en "transparència"; bé, transparència. Idò no, ni això.

Perquè si no es publiquen aquestes balances, i ens pareix molt malament..., potser al PP no ho sé, jo crec que no, no el beneficia, que no es publiquin les balances. La Sra. Aguirre també ha sortit avui a dir que es publiquin les balances; tampoc no sé si és del PP o si és de Vox, però, bé, també ha dit que s'han de publicar, també ha dit que s'han de publicar. Nosaltres volem que es publiquin aquestes balances, tots i totes hauríem de voler que es publicassin aquestes balances perquè volem que el Sr. Marí se'n vagi a Madrid a negociar amb força, no se'n vagi a negociar des d'una posició de debilitat, perquè si no tenim les balances i tenim un altre mètode de càlcul que diu que, bé, tampoc no estam tan malament, anirà a negociar amb una posició de debilitat, i nosaltres volem que vostè vagi a negociar amb una posició de força, volem el millor per a Balears i el que és just per a aquestes illes.

Per tant rectificuin, rectificuin; reiterem tots allò que ja varem aprovar dia 15 d'octubre, que es publiquin les balances fiscals i a més que es faci de manera urgent -és el que diu la primera de les nostres esmenes-, perquè anem tots junts; jo som més dels *Evangelis apòcrifs* que de segons quines escriptures, però bé, és igual, anem cap allà mateix tots junts, però amb una exigència clara, i per tant que el Sr. Bauzá, que no diu el mateix que diu el Sr. Camps en el tema de les balances..., el president ha defensat les balances públicament, en privat no sé què fa, quan se'n va a parlar amb el ministre, però ho ha defensat públicament; el Sr. Camps, amb la proposició que presenta avui el Grup Popular, defensa una altra cosa, però bé, les declaracions del Sr. Bauzá tenen un punt positiu, i és que han passat del mode kleenex que els vaig estar recriminant durant els darrers mesos al mode teatre; l'escenografia almanco és bona; ara, l'escenografia no basta per canviar les coses, s'ha d'anar a negociar amb força i hem de començar a passar de les paraules als fets perquè, insistim des del Grup MÉS, l'any 2014

és estratègic en termes d'aconseguir millores en el sistema de finançament.

I estarem molt damunt el tema, perquè el Sr. Marí és el conseller d'Hisenda però també és el president del Consell de Política Fiscal i Financera, i els propers mesos podrà demostra, podem demostrar, podran demostrar si el Partit Popular de les Illes Balears, si el Govern de les Illes Balears i si els mandats d'aquest parlament, i ja en tenim un parell que també hem aprovat per unanimitat, serveixen per a qualche cosa davant d'aquest govern que està embarcat en la seva croada nacional, perquè fins ara el que hem tengut és molta locomotora només de boca, però al nostre parer molta moto, poca locomotora i molta moto.

I finalment, a part de l'esmena de les balances, també volem reiterar allò que..., que no és altra cosa que reiterar allò que ja varem aprovar el dia 15 d'octubre; presentam una altra esmena sobre el model, sobre el model de finançament així com ens agradaria al Grup MÉS, basat en dos puntals: sobirania fiscal, no canviar el sistema d'ingressos i despeses, perquè fins i tot amb això vostès han evolucionat negativament; fa uns mesos estaven d'acord a suprimir el fons de garantia i el fons de suficiència; ara ja tampoc no diu això la seva proposició no de llei, tampoc no diu això, potser és que ja han començat a negociar i no ho sabem.

El que volem és sobirania fiscal, que vol dir tenir dret a decidir sobre els nostres propis recursos. I continuar mantenint un nivell de solidaritat, això no ho hem negat mai; el nostre model és el concert econòmic. Si no ens pot passar que així com s'està remonent tot, perquè no s'està remonent el sistema de finançament, s'està remonent l'estructura de l'Estat. Hi ha un procés obert a Catalunya; no sé si Catalunya aconseguirà o no la independència, que els vagi bé en el camí que ells decideixin fer, però el que sí que com a mínim aconseguiran és un concert econòmic, i si ells també tenen un concert econòmic com el basc què passarà amb nosaltres?, encara haurem d'aportar més al sistema? Per tant convé que a part de negociar i...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

...i treballant per allò que se suposa que tots estam d'acord tenguem un model propi que garanteixi que aquest poble sigui sobirà en el maneig dels seus propis recursos, per ara i per molts d'anys endavant.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Socialista per defensar les esmenes RGE 1119/14, 1120, 1121, 1122 i 1123/14. Té la paraula el Sr. Marc Pons per un temps de 10 minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, avui, a l'inici d'aquest nou curs polític, que és l'inici del darrer any de legislatura, el Partit Popular porta una proposta d'acord sobre el finançament de les comunitats autònomes. Ho fa, com ja sol ser habitual en ell -així ho estableix l'exposició de motius-, acompanyat de grans lloances a la figura del president Bauzá. Destaca una més que dubtosa capacitat de lideratge i exalta a la vegada una capacitat reivindicativa davant el Govern de l'Estat que a les Illes Balears ningú no li ha vist mai.

I és que el discurs del Partit Popular tindria sentit si anés acompanyat de fets que el fessin creïble. Seria vàlid si al llarg d'aquests tres anys de legislatura que ja duim hagués actuat amb coherència, amb voluntat d'acord, i hagués contraposat davant del Govern de l'Estat, davant del Govern del president Rajoy, els interessos de la gent de les Balears per damunt dels interessos de partit o fins i tot dels seus propis interessos personals.

Què hem de pensar els membres d'aquesta cambra, els ciutadans de les Illes Balears, de la proposta del Partit Popular perquè el Parlament doni suport al Govern de les Illes Balears per aconseguir una millora substancial del finançament, si fins a dia d'avui ha rebutjat totes les propostes que les diferents forces polítiques que hi ha en aquesta cambra els han proposat? Quina voluntat d'acord real poden tenir en matèria de finançament un partit i un govern que rebutgen la creació d'una mesa de treball que permeti avançar de forma conjunta entre les diferents forces polítiques per definir un nou règim especial? Quina és realment la voluntat d'acord d'un govern quan el mateix conseller es compromet en comissió, fa ara ja més de quatre mesos, a convocar els partits de l'oposició de manera immediata per fer-los entrega de la documentació que permetrà elaborar el futur règim especial per a Balears, i a dia d'avui no només no se'ns ha convocat sinó que no esperam ja que se'ns acabi convocant? Com ens poden demanar el suport en matèria de finançament quan el Govern no ha explicat absolutament a ningú, a cap membre de l'oposició, ni tan sols en aquesta cambra o fora d'ella, en quina situació es troba la negociació del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes? Quines passes s'han fet?, quins objectius es marquen?, quines són les posicions de les altres comunitats autònomes?

Ho torn repetir perquè vull que quedi ben clar: el Govern no ha explicat res, no ha fet un sol comentari a ningú, només un cert silenci. I avui el Partit Popular, en canvi, du una proposta d'acord per estalonar un govern que no sabem què pensa, però que en canvi sí veim com actua. La qüestionam, la qüestionam, aquesta voluntat d'acord. Creim més bé que pretenen un suport incondicional a un govern que, creguin-me, no és ben bé de fiar, que explica molt poc, que defensa encara menys, i que quan es tracta d'enfrontar-se realment a cara destapada per defensar els interessos dels ciutadans de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa o

de Formentera davant del Govern central sempre acaba fent anques enrere, sempre acaba amagant el cap davall l'ala.

No; no tenim un president amb capacitat reivindicativa, com ens ha volgut fer veure el Partit Popular. Per molt que ho repeteixin mil vegades els fets ho desmenteixen cada dia. Diguin, si no, quina capacitat de reivindicació pot tenir el president Bauzá quan no ha estat capaç de presentar un sol projecte en matèria d'inversió pública davant de l'Estat; diguin quina autoritat ens pot merèixer el president Bauzá quan es dedica a justificar el Govern del Sr. Rajoy per haver-nos deixat a la cua, a les Balears, en matèria d'inversió pública; quan després que ens hagin rescatat per tres vegades i els comptes autonòmics estiguin intervinguts per part de l'Estat ens vulguin vendre que aquesta és la millor de les situacions financeres possibles per a la comunitat autònoma; quan aplaudeixen una llei educativa amb un fort component jacobí que elimina singularitats culturals i imposa una uniformitat centralitzadora; quan callen i acoten el cap davant la reforma fiscal que prepara el Sr. Montoro, una reforma que suposarà la supressió -així ja ho han dit- de l'autonomia fiscal, i per tant la prohibició d'aquest parlament perquè pugui aprovar nous impostos, com ha anat fent al llarg de les legislatures passades, des del president Cañellas fins a l'actual president Bauzá. Tot acaben essent passes enrere, és el camí de la involució, és més recentralització, i el Govern aquí fins ara encara no ha obert la boca.

I voldria, en qualsevol cas, fer esment també, a la vegada, als plantejaments concrets i a les propostes que avui ha defensat i ha proposat el Sr. Camps, conscients que no són ni els paladins de l'acord i molt manco els campions de la reivindicació, però hi ha elements i qüestions a què crec que val la pena fer referència, en algunes de les quals hem arribat a acords i per tant les vull posar en valor.

La primera d'elles fa esment al que representen les inversions estatutàries i al compromís que a partir d'ara el Govern autonòmic prendrà accions polítiques i jurídiques - aquesta ha estat la paraula- per precisament compensar el que representa el fet que al llarg d'aquesta legislatura no hagi arribat un sol euro en matèria d'inversions estatutàries. Hem fet una passa; aquesta proposta, la vam presentar ara fa tres mesos i ens van dir que no; avui ens diuen que sí i crec que ho hem de valorar de manera positiva, ho vull valorar d'una manera positiva, però siguem conscients que també han de fer la feina de tenir la capacitat de presentar projectes davant de Madrid, perquè si no fan açò continuarem sense tenir resposta a aquest dèficit que podríem tenir solucionat a través de l'Estatut d'Autonomia.

Hem arribat també a un acord sobre el que són les balances fiscals, que no tenen res a veure amb els comptes públics territorialitzats; si no el Sr. Montoro no hauria muntat aquest desgavell a nivell d'estat espanyol. I no són el mateix perquè a dia d'avui encara no sabem com es calcularan, perquè les balances fiscals representen una metodologia estandarditzada, reconeguda a nivell internacional, on tothom calcula i aplica de la mateixa manera tot el que representa aquesta relació de finançament entre diferents comunitats amb l'Estat. Què seran aquests comptes públics territorialitzats? A dia d'avui encara no ho sabem. El mes de març hi haurà una conferència on es donarà compte de com es calcularan, i ja sabem que es calcularan de manera diferent. Per tant estam davant dues realitats diferents.

I jo aplaudesc, encara que vostès juguïn amb el discurs de la confusió o no, que avui el Partit Popular estigui disposat a recollir i a reclamar davant del Govern de l'Estat la publicació de les balances fiscals, i voldria que no hi hagués cap tipus de dubte, i per tant llegiré textualment -si hi ha alguna qüestió el Sr. Camps m'ho corregirà- l'acord a què hem arribat. Llegesc textualment: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a fer públiques, de manera urgent i periòdica, les balances fiscals, amb l'objectiu que la reforma del sistema de finançament autonòmic asseguri el finançament en condicions d'igualtat entre totes les comunitats autònomes dels serveis fonamentals de sanitat, educació i benestar". Tanc. Aquest és l'acord al qual hem arribat avui i que vull posar en valor, insistesc, perquè crec que és molt important, efectivament, si hi ha d'haver un debat per decidir el nou sistema de finançament, que es conegui realment el que representen i quins són els punts de partida.

Hem arribat també a un acord, i ho aplaudesc, en el fet que el conseller pugui comparèixer aquí, en aquesta cambra, i ens pugui explicar a tots com està duent aquesta negociació, fins on estan arribant, quina estratègia es marca i quins són els objectius de cara a aquest nou sistema de finançament que a dia d'avui -insistesc- no coneixem ni per boca del conseller, en aquesta cambra ni fora d'ella.

També hi ha algunes altres qüestions que vull posar en valor i que es contradueixen amb el discurs que el Sr. Camps feia, perquè jugava molt amb les paraules. El Partit Popular en un dels punts fa referència a l'ordinalitat, a complir el principi de l'ordinalitat, donant resposta, evidentment, a la solidaritat. L'ordinalitat no és estar a la mitjana, i vull que en siguem conscients. Hem acordat i acordarem l'ordinalitat, l'ordinalitat, i l'ordinalitat és rànquing qui aporta, rànquing el que rebem, i que ja estiguem en el mateix rànquing del que aportam amb el que rebem. El que estigui a la mitjana, n'hi haurà un, que hi serà; els altres no, els altres estaran a dalt o estaran a baix. Avui aquest parlament fa una passa més, també, eh? Ho vull posar en valor, açò. Ens comprometem tots amb les responsabilitats que tinguem ara i de futur a defensar el principi d'ordinalitat on faci falta.

Per tant el president se'n va i veurà els presidents de Múrcia i de València, i evidentment haurà resolt alguns interrogants. Volem les balances fiscals, que no tenen res a veure ni s'assemblen en res a allò que el Sr. Montoro ens vol proposar, i ell defensarà les balances fiscals i dirà al Sr. Montoro que ja està bé, que les comuniqui. Perfecte. Defensarà el principi

d'ordinalitat, no estar a la mitjana, i per tant a partir d'aquí devora que el rànquing es compleixi amb el que nostres aportam i el que nosaltres rebem. Fantàstic, endavant. Crec que són plantejaments que volem posar en qualsevol cas en valor i que, insistesc, pel to amb què ho dic, quant a allò que representa.

Però també hi ha mancances, les torn a dir: no és possible que no ens puguem asseure en aquesta casa les forces polítiques per intentar acordar un règim especial per a Balears. És més, hauríem d'acord tots crear un grup de treball per fer un seguiment i plantejar un acord conjunt en matèria de finançament. Volem que el conseller o que el president vagi amb el suport de tothom, res més faltaria. Estam amb l'actitud més positiva de totes. Per tant no ens diguin que no a aquestes coses, perquè té bastant poc sentit, té bastant poc sentit. Insistim, com que no acabam de confiar prou bé, perquè no és la primera vegada que ens diuen una cosa i n'acaben fent una altra, creim que fer aquest seguiment seria fonamental. I aquí devora, per tant, posam en valor les balances fiscals...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

...les accions jurídiques en matèria d'inversions estatutàries i el principi d'ordinalitat; ens hauria agradat que haguessin rebutjat la reforma fiscal, i ens hauria agradat que haguessin estat molt més contundents i més clars en matèria de règim especial.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup presentant per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades, el Grup Parlamentari Popular el Sr. Antoni Camps, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Per aclarir algunes qüestions, mirin, les balances fiscals. Les balances fiscals venen a ser el saldo que resulta entre els ingressos que recapta l'Estat de cada comunitat, per la via dels impostos, i els recursos que l'Estat retorna a aquestes comunitats en forma de despesa i inversions. I per calcular les balances fiscals hi ha dos mètodes: el de flux monetari i el de càrrega benefici. Mentre que el mètode del flux monetari només té en compte les despeses efectivament aplicades dins cada comunitat autònoma, el mètode de càrrega benefici també té en compte altres conceptes, altres despeses que té l'Estat i que se'n beneficien totes les comunitats autònomes sense tenir en compte una territorialització concreta.

Per exemple, despeses de defensa, amb el mètode de flux monetari només inclouria les despeses dels quaters militars que hi ha a la comunitat autònoma i no tendria en compte, per exemple, alguna base naval que hi ha a altres comunitats autònomes, però que són pròpies de la defensa nacional, o altres serveis generals del Ministeri de Defensa que tenen incidència a tot l'Estat. Açò quant al mètode de flux monetari. I en canvi el mètode de càrrega benefici sí que tendria en compte, per exemple, aquestes despeses nacionals, però que no estan dins la comunitat autònoma, per exemple les ambaixades; les ambaixades són una despesa que té l'Estat i que, pel mètode de flux monetari no tendria cap incidència sobre les balances fiscals que es traïen per aquest mètode i, en canvi, sí que tendrien incidència pel mètode de càrrega benefici.

I els comptes públics territorialitzats dels quals parla el ministre Montoro volen ser, són les balances fiscals calculades pel mètode de càrrega benefici. Els comptes públics territorialitzats o regionalitzats dels qual parla el ministre Montoro són les balances fiscals mesurades i calculades pel mètode de càrrega benefici, és una balança fiscal. I en tot cas, en qualsevol cas, el ministeri posarà a l'abast de tots totes les dades perquè cadascú ho calculi de la manera que vulgui.

Sr. Pons, Sr. Abril, tendran les dades, i si ho volen calcular pel mètode de flux monetari ho calculin i si ho volen calcular per l'altre mètode ho calculin, tindrem totes les dades. I en qualsevol cas, es comprovarà el que tots sabem: que estam mal finançats. I per tant podem anar amb aquestes balances fiscals a Madrid a reivindicar un millor finançament.

És cert, Sr. Abril, que el compromís era que el mes de desembre estarien publicades. Estam decebuts, ara el compromís és per al mes de març, insistirem perquè sigui el mes de març, insistirem perquè sigui el mes de març, l'important és que hi siguin, perquè a l'hora de negociar tinguem els documents a la mà. El que sí és cert és que també hi havia el compromís del Govern de Rodríguez Zapatero de publicar periòdicament, anualment, les balances fiscals, i no ho va fer; una vegada, amb els set anys de govern de Zapatero, una vegada es van publicar les balances fiscals, tenint el compromís de publicar anualment aquestes balances fiscals.

En qualsevol cas, jo avui sí que m'agradaria destacar el positiu, el que ens uneix, hi ha punts que ens uneixen, hi ha punts positius, estam d'acord amb moltes coses, altres coses són matisos, altres coses les podem rallar, cap problema, però l'important és que avui determinades qüestions surtin per unanimitat, perquè açò és una força que tindrà el conseller a l'hora de negociar, serà una força que tots, tot Balears està disposada a negociar amb unes condicions per aconseguir una millora fonamental del model de finançament.

Una altra qüestió que m'agradaria posar en valor: algú creu que si ningú no hagués demanat la reforma del sistema de finançament, avui el Govern central estaria disposat a modificar la reforma del model de finançament? No ho farien, no ho farien, és perquè hi ha hagut governs, hi ha hagut presidents, hi ha hagut partits polítics que han demanat aquesta reforma i el Govern s'ha vist obligat a fer aquesta reforma, perquè és necessària i perquè ha vist que era una injustícia que hi havia amb el model de finançament sobre determinades comunitats autònomes.

Repetesc, avui vull destacar el positiu i vull destacar el que deia el Sr. Pons, defensam el principi d'ordinalitat, defensam el principi d'ordinalitat, i per açò diem que, com a mínim, siguem a la mitjana del finançament, com a mínim; que ha de ser més i que pel principi d'ordinalitat ens toca més, efectivament, és que ara no tenim ni açò, és que ara no tenim ni açò, per tant com a mínim a la mitjana estatal, però, òbviament aplicant el principi d'ordinalitat. Crec que avui hi ha moltes qüestions que es podrien parlar més, que podem anar més enfora, però sí que m'agradaria destacar el positiu i el que ens uneix.

Des del Partit Popular, quant a les esmenes, reafirmar el que deia el Sr. Pons, em sembla que el Sr. Abril retira la primera esmena seva i el Sr. Pons retira la segona i modifiquem el punt número 6 de la nostra moció, en el sentit que ha llegit el Sr. Pons. Nosaltres votarem a favor de la primera esmena del Sr. Pons, de comparèixer, el conseller vol comparèixer, és que en aquesta qüestió, és a dir, som els primers que volem dir i que volem aportar el nostre coneixement i el que sabem i com van les coses.

I després també aprovarem la que deia, modificar la paraula "judicial" per "jurídica", i també l'aprovaríem.

I jo crec que avui és un gran dia, avui estam d'acord amb moltes qüestions, per tant és bo que açò es repeteixi en altres temes i sí és bo que avui sortim, doncs, contents que hem anat junt en una qüestió que serà fonamental per a enguany i que el 2014 sigui un any on el model de finançament canviï positivament per a Balears.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Abans de passar a la votació, entenc, Sr. Camps, que s'accepta..., vostè em ratifica si no és així, que s'accepta l'esmena RGE núm. 1119/2014 del Grup Socialista?

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Aquesta s'accepta. I després hi ha una transacció del text en el punt 6, que és...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Després s'acceptaria la 1122/2014, modificant, a la segona frase, en lloc de "i judicials" posar "i jurídiques", també s'acceptaria.

I modificariem el punt 6 de la nostra proposta, que quedaria redactat: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a fer públiques, de forma urgent i periòdica, les balances fiscals amb l'objectiu que la reforma del sistema de finançament autonòmic asseguri el finançament en condicions d'igualtat entre totes les comunitats autònomes dels serveis fonamentals de sanitat, educació i benestar social."

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, d'acord. Idò, si no hi ha més aclariments, passariem a la votació directament...

Sí, digui.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta, nosaltres demanariem, en tot cas, votació separada dels punts del Partit Popular, demanariem la votació separada de l'1 i 6, per una banda; 2, per una altra; 3, 4 i 5 per una altra.

LA SRA. PRESIDENTA:

D'acord. Començam amb la votació dels punts 1 i 6. Votació dels punts 1 i 6. Començam.

Queden aprovats per 40 vots a favor i 18 en contra.

Ara votariem el punt 2, votariem el punt 2. Començam. Votam.

Queden aprovats per 40 vots a favor i 18 abstencions.

I ara passariem a la votació dels punts 3, 4 i 5. Començam a votar. Votam.

Queden aprovats per unanimitat, 58 vots a favor.

EL SR. PONS I PONS:

No, perdó, Sra. Presidenta, hi ha hagut una equivocació, ho dic perquè havia demanat per separat, però amb el 6, evidentment, tal com hem explicat i ho hem llegit tots, hi estàvem d'acord i per tant sí és que fos per unanimitat, el vot contrari era al punt 1, no al punt 6. No sé si és possible aquí, si hi ha correcció o no, faig aquesta referència perquè, efectivament ha estat així.

LA SRA. PRESIDENTA:

Podem tornar repetir la votació dels punts 1 i 6?

EL SR. PONS I PONS:

Per suposat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per separat, votariem per separat el punt 6. El 6 seria unanimitat, entenc, una vegada modificat el text. D'acord, idò el 6 seria per unanimitat i el punt 1, doncs, així com havia quedat la votació.

D'acord. I ara, els 3, 4 i 5 ja els havíem votat. Ja hem acabat.

VII. Elecció de nou membre de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears.

Ara passam al setè punt de l'ordre del dia que correspon a l'elecció del nou síndic de comptes de la comunitat autònoma de les Illes Balears, atesa la renúncia al càrrec del Sr. Maties Tugores Febrer.

Procedirem a aquesta elecció d'acord amb el previst per l'article 82.2 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i de l'article 17 de la Llei 4/2004, de 2 d'abril, de la Sindicatura de Comptes de les Illes Balears.

Amb data d'ahir, mitjançant l'escrit RGE núm. 1113/14, el Grup Parlamentari MÉS va proposar el Sr. Jaume Ribas Medina com a síndic de comptes i els volia demanar si puc entendre elegit per assentiment el Sr. Jaume Ribas Medina com a síndic de comptes. Ho deman als grups parlamentaris, així com també als diputats no adscrits.

Puc entendre l'assentiment? D'acord.

Havent obtingut una majoria superior a les tres cinques parts dels membres de la cambra, aquesta presidència proclama elegit com a nou síndic de comptes de les Illes Balears el Sr. Jaume Ribas Medina. Aquesta elecció es publicarà al BOPIB i la persona elegida jurarà o prometrà el càrrec davant la Mesa del Parlament.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió d'avui.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS